XXXII. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. MÁRCIUS 11.

Ludas Matyi

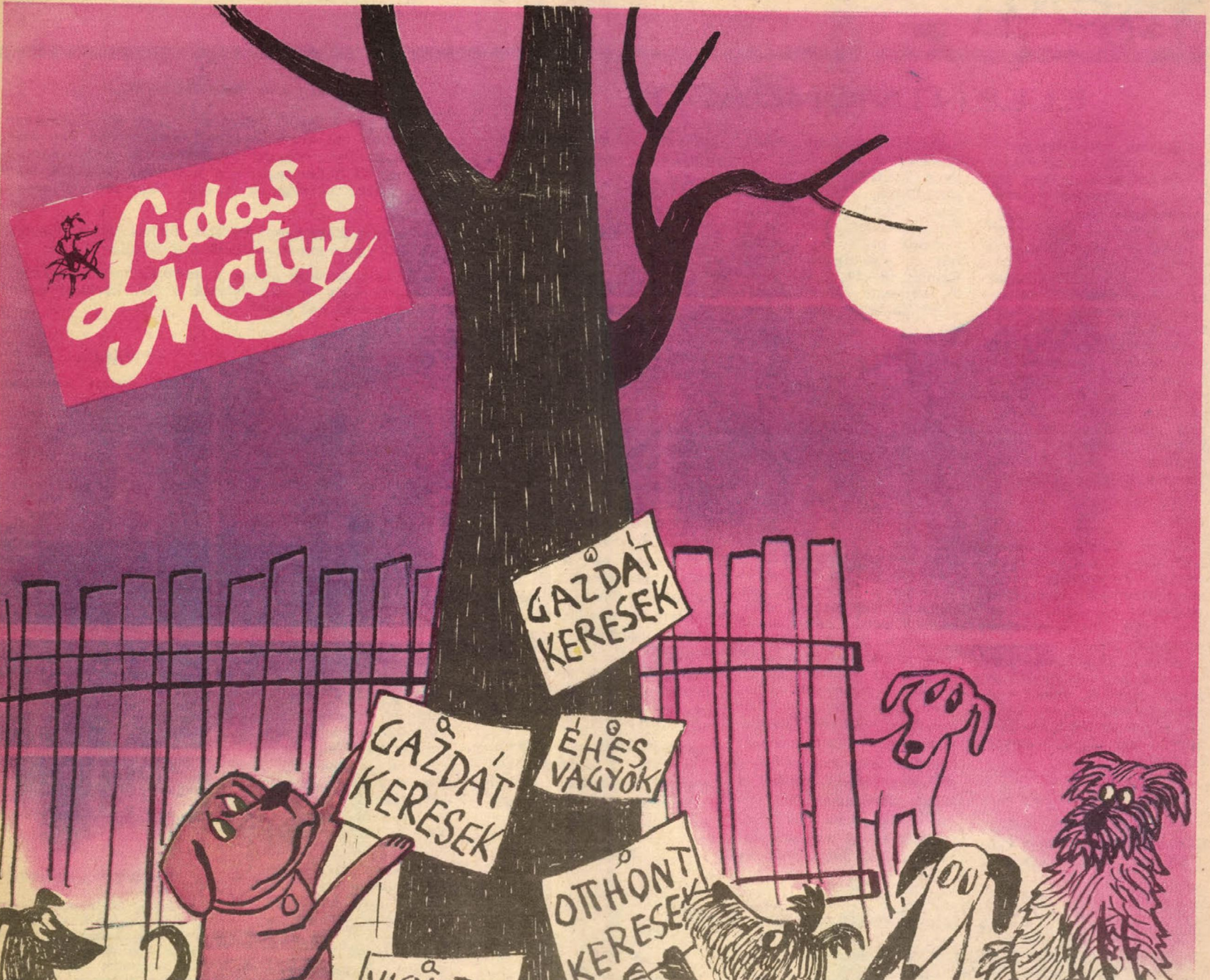
GAZDÁT KERESEK
GAZDÁT KERESEK
ÉHES VAGYOK
OTTHONT KERESEK
VIGYETEK HAZA
GAZDÁT KERESEK
ÉHES VAGYO
FÁZOM
OTTHONT KERESEK
várnai

KUTYAVILÁG

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

ELLENTMONDÁSOK

Olvasom az újsághirdetést — nagy, színes kocka a lapban —, amelyben bélyegzáró címkék, csomagolóanyagok, tasakok, egyebek nyomását különböző színekben és különböző nyomdai eljárásokkal vállalja — egy mezőgazdasági termelőszövetkezet budapesti nyomdai részlege. Gondolom, ennek ellentételeként vásárolnak hétvégi kiskerteket a nyomdászok, s kertészkedésük gyümölcseit piacra adják, hogy pótolják azt a mezőgazdasági terméskiesést, amit a termelőszövetkezet nyomdászkodása okoz. Valahol kiegyenlítődik — talán.

*

Újabb hirdetés, „Ingatlan" címszó alatt. Ezt olvasom: „Lyukóvölgyben, a szemétdombbal szembeni dűlőben víkendtelek eladó." Hát, ha erre nem rohannak telket vásárolni mindazok, akik a szemetes városból az üde, zöldövezetbe vágynak, már semmit sem lehet eladni. Üdülés a szemétdomb mellett. Ezért kár Lyukóvölgybe rohanni . . .

*

A negyven év körüli férfiú, mivel hosszabb külföldi útra készült északra, indult el bevásárolni. Sokan tanácsolták neki, hogy vigyen magával hosszú alsónadrágot, úgynevezett jéger alsót. Barátunknak ilyen sohasem volt, de a szükség nagy úr, bement hát az első divatáruboltba. Csinos, 18—20 körüli lányka kérdezte tőle: mit kíván? Zavarba jött, s kért

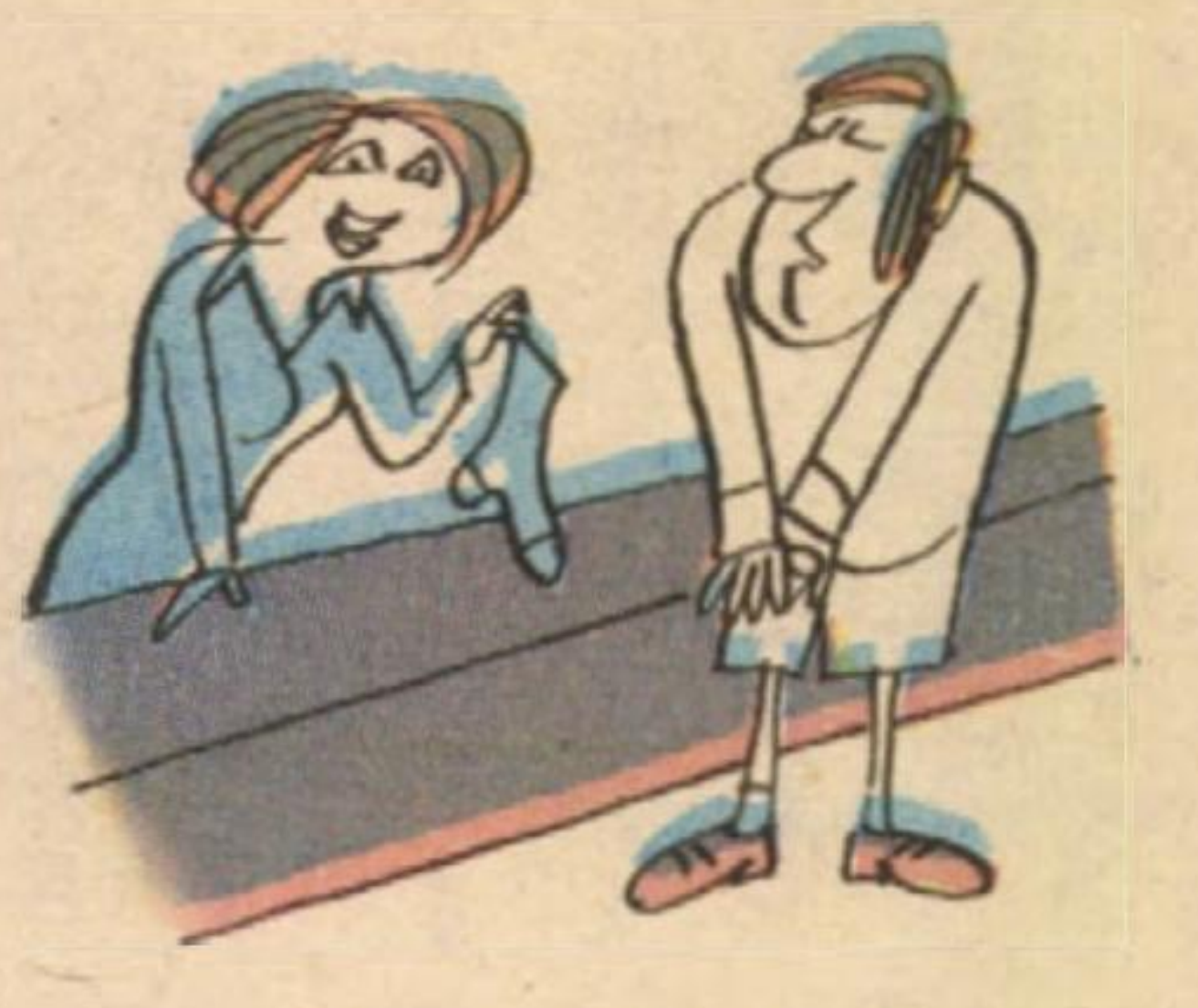

egy pár zoknit. A következő boltban ugyanez megismétlődött. Újabb zoknik kerültek a táskájába. Így ment ez még néhány boltban. Elment önkiszolgáló áruházba is, ahol szintén nem lógott az orra előtt a keresett diszkrét fehérnemű, és mindenütt csinos fiatal lányok, asszonyok tudakolták, mit is szeretne vásárolni. Ellátta magát zoknival egy esztendőre, s mikor a hetedik boltból is kijött, azon füstölgött, vajon a sok csinos ifjú hölgy mellett miért nincs ezekben a boltokban néhány idősebb, tisztes családanya, akinek az emberfia restelkedés nélkül elmondhatja, hogy hosszú alsót szeretne vásárolni.

*

Banánt vásároltam a minap. Egy kilót kértem. Az eladólány néhányat beletett egy zacskóba, s megkérdezte, lehet-e kevesebb. A mérleg 89 dekát mutatott. Lehet, mondtam. A lányka rám mosolygott, lehajtotta a zacskó fülét, és ráírta az egy kiló banán árát. Nem a 89 dekáét! Mondtam, nem stimmel, mire ő közölte, hogy egy kilót kértem, annak az ára ennyi. Nem akarta megérteni, hogy ha kevesebbet mért, kevesebbet kell érte számolni. Sokan álltak a sorban, nem vitáztam, de arra gondoltam, hogy nehezebb lett volna kiszámolni 89 deka árát, mint gépiesen a zacskóra írni az egy kilóét. Aztán másnap ugyanattól a lánytól egy kiló narancsot kértem. Egy kiló 13 dekára sikerült. Gondolkodás nélkül kiszámította, mennyivel kell többet fizetnem.

Benedek Miklós

AZ OLVASÓ MEGKÉRDEZI . . .

. . . hol lehetne szerezni „Fecske" típusú férfi kerékpárhoz 10-es méretű, finom menetű anyacsavart? Egy ilyen aprócska alkatrész hiánya miatt nem tudom használni a biciklimet. Ki tudna segíteni a bajomon? (Aki tud, írjon erre a címre: Kerényi Zsolt 4029 Debrecen, Dienes J. u. 5.)

. . . miért nem lehet kapni Pécelen kockás iskolai füzetet? Miért kell egy ilyen apróságért a fővárosba utazni?

. . . ki lehet a gazdája annak a harminc méternyi kábelnek, amely négy év óta fekszik a XI. kerületi Bogyó utca 5-ös számú ház előtt?

A GYÖNGYÖSI GYEREKEK TEJE

Örülök, hogy végre valaki felvetette a tejjegy problémáját. Február 12-i számukban Sánta Lajosné panaszolta, hogy Budapesten csak az állandóan bejelentetteknek jár a tejjegy. Nekem is hasonló problémám van. Tavaly Budapestről vidékre költöztünk, és megdöbbenve vettem tudomásul, hogy itt, Gyöngyösön, egyszerűen nem létezik a tejjegy-akció. Érdeklődtem ismerőseimtől, akik más vidéki városokban laknak, azok sem hallottak róla. Tehát a tejjegy csak a budapesti anyukák és kisgyermekek kiváltsága lenne? Miért vannak a vidékiek hátrányban? Hacsak amiatt nem, hogy vidéken sokan tartanak tehenet. De hová tegyem tehénkémet itt, Gyöngyösön, a lakótelepi harmadik emeleti lakásomban?

Nagyon örülnék, ha valamelyik illetékes megnyugtató választ adna, mert egy többgyermekes család esetében komoly anyagi könnyebbséget jelentene, ha hozzájutnának a literenként 1,50 Ft-os tejhez. (Gyermekenként fél liter jár 6 éves korig.)

Nagy Pálné
Gyöngyös

VIHARLÁMPA

Az újonnan életbe lépett KRESZ — nagyon helyesen — a járművek tökéletes kivilágítását, a jelzőlámpák kifogástalan állapotban való tartását is előírja.

De mit tegyünk mi, a tanyavilágban élő termelőszövetkezeti gazdák, lovaskocsival közlekedő parasztemberek?!. A mezei munka legtöbbször már virradat előtt és sötétedés után az utakon talál bennünket. Ám

sehol sem kapható a hosszú évek óta jól bevált „viharlámpa", amit a kocsi elejére, illetve hátuljára kell kiakasztani.

Ez lenne a „kötelező" kivilágítás, ha lenne! De nincs! A Vasért vevőszolgálata sajnálattal közli: igaz, a múlt években importból volt, de már nincs, nem kapható! Mivel a lovaskocsik kivilágítása életfontosságú, jó lenne, ha intézkednének az illetékesek, hogy mielőbb legyen viharlámpa a boltokban.

Mózes [illegible]
[illegible] Kecskemét [illegible]

TELEFON

Bánhegyi Gyuláné, a Fővárosi Ingatlanközvetítő Vállalat lakásügyi előadója, múlt év októberében elköltözött a XII., Csermely utca 7/a. számú házban levő lakásáról az ugyancsak XII. kerületben levő Árnyas út 15/a. III. 36-ba, gyakorlatilag két utcával odébb. Költözésével egyidejűleg kérte a Krisztina Távbeszélő Központot, helyezzék át 366-137 számú telefonját is, s ezt a kérését még azzal is indokolta, hogy új lakásában már volt telefon, tehát semmiféle szerelési munkát sem kell végezni. A ház, amelyben most lakik, minisztériumi ház, 36 lakásból 35-ben bent van a telefon, egyedül nála nincs.

A Krisztina Központtól először X. 23-án kapott levelére választ, 8—1709/75 számon, amelyben közölték, hogy ügyét majd tárgyalni fogják. Utána hosszú csend, majd a sürgetésre január végén és február elején egymásután két válasz is: adja le a készülékét, mert ellenkező esetben megbüntetik. A Távbeszélő Igazgatósághoz fordult, de onnan azt felelték, hogy kérését többen megelőzik, köztük 8 áthelyezésre váró telefon-előfizető.

De hová lett a meglevő telefonvonal? Bánlakiné — akinek munkájához nélkülözhetetlenül szükséges lenne a telefon — nem érti, miért büntetendő cselekmény a költözés egy kerületen belül is annak, aki egyszer már hosszú évekig várt a telefon beszerelésére. Miért kell újra és újra elölről kezdeni az igénylést, a várakozást, s hogyan előzheti meg [illegible] a 8 áthelyezésre váró telefonelőfizetőn kívül még új telefonra várók sora?

(e. i.)

PÁLCA

Egyik műszaki boltunkban kisteljesítményű és ezért viszonylag olcsó hegesztő-transzformátort láttam. Mivel már régen szükségem lett volna rá, és ilyen kicsi és olcsó gép felelne meg nekem barkácsoláshoz, fogtam a pénzt, elmentem a boltba és megvettem a transzformátort 3000 forintért. A boltban megtudtam, hogy pálcát nem tudnak adni hozzá és ne is keressek sehol, mert hiánycikk, és még hozzátették, hogy a gyártó vállalatnál próbáljam meg. Szerintem azoknak az üzleteknek kellene hegesztő elektrodát is árusítani, akik a transzformátort is forgalmazzák. Pálcák nélkül akár a játékboltok is árusíthatnák a hegesztő-transzformátorokat, hiszen ha hegeszteni úgysem lehet vele, fokozatállító gombjának csavargatása és kellemes búgó hangja esetleg kellemes szórakozást nyújtana unatkozó gyerekeknek!

Riszt Sándor
Pécs

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyiban „Zebra" címmel megjelent közleménnyel kapcsolatban az alábbi tájékoztatást adjuk:

A Zsigmond tér átépítése kapcsán létesített forgalomirányító jelzőberendezés jelenleg is üzemképes. Bekapcsoltatni azonban nem tudtuk, tekintettel arra, hogy a Lajos utcai távfűtő-vezeték építése kapcsán a forgalmi rend megváltozott. Az eredeti forgalmi rend visszaállításáig a jelzőlámpák programszerű működtetése nem lehetséges. A baleseti veszély csökkentése érdekében intézkedtünk a jelzőberendezés sárga-villogóra történő bekapcsolására.

A Kolosy térre is forgalomirányító jelzőberendezés építését tervezzük, amelyet várhatóan 1976. II—III. negyedévében kapcsolnak be.

Hunyadi Károly
főmérnök
[illegible] Tanács

A „Veszprémi sár" című írással kapcsolatban közöljük, hogy a városi tanács vezetése előtt ismeretes a Komarov utca és környéke rendezetlenségének problémája. Terv- és műszaki osztályunk a környék rendezésének munkálatait 1976. [illegible] szeptemberére irányozta elő, [illegible] környék lakóinak panasza tehát ez év őszén orvoslást nyer.

Dr. [illegible] Antal
o. vez.
Veszprém Városi Tanács VB

ELNÖKJELÖLT DON QUIJOTÉK

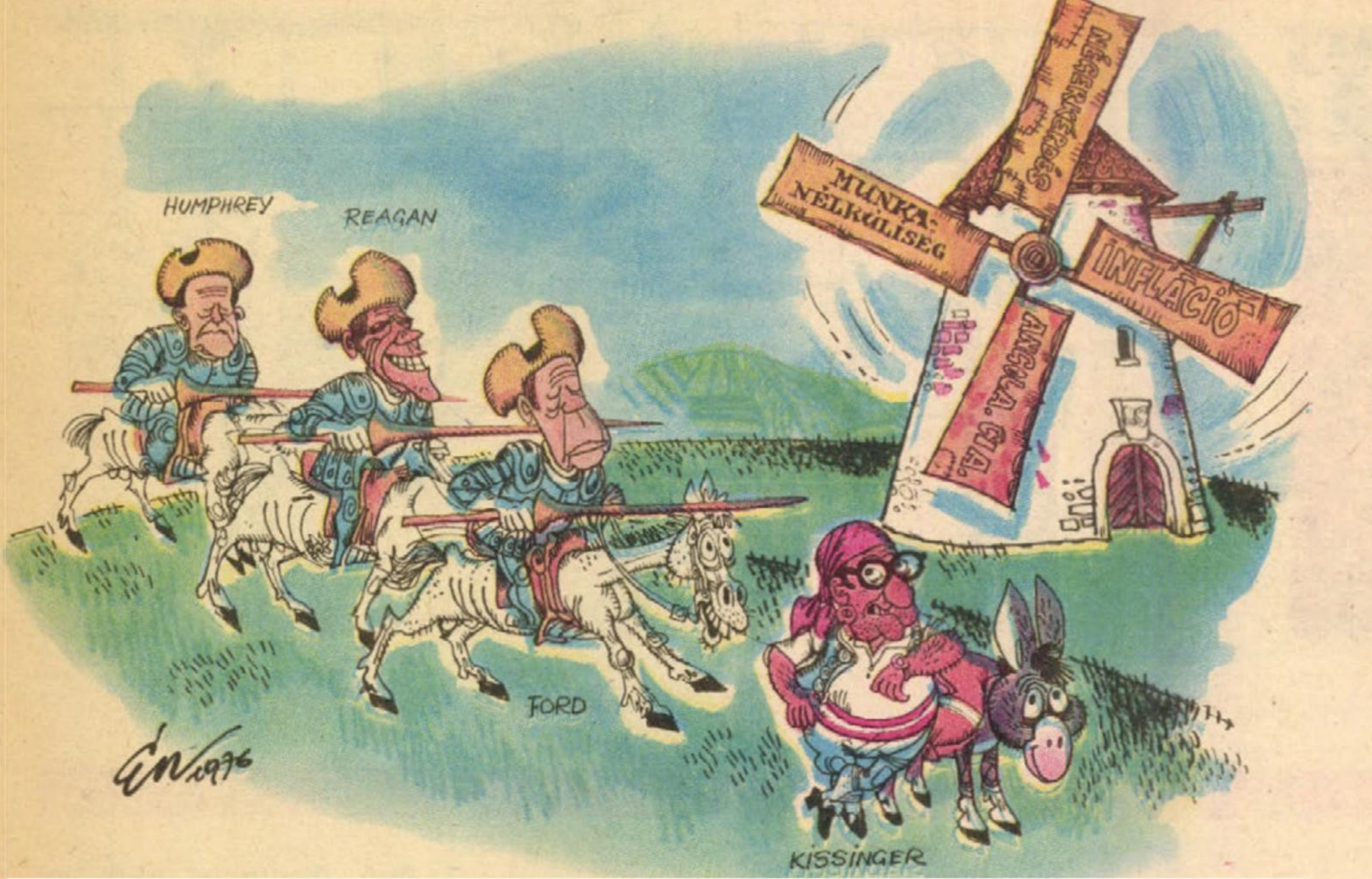

Kissinger: Ebben a szélmalomharcban én vagyok az egyetlen fix pont, Sancho maradok!...

Endrődi István rajza

TÖRTÉNELEM

Amióta a történelmi drámák divatba jöttek, sokat forgatom a történelemkönyveket. Elhatároztam ugyanis, hogy ezentúl *történelmi humoreszkeket* fogok írni, amelyek a régmúlt századokban játszódnak, de — ahogy a kritikusok mondani szokták — a ma emberéhez szólnak. A szöveg esetleg archaikus, de a probléma — ahogy a kritikusok mondani szokták – izzóan mai.

Nos, nekem szándékomban volt megírni, hogy a minap a feleségem leküldött a boltba: vegyek ötér' túrót, de nem kaptam, mert a bolt vezetője nem szereti a túrót, következésképpen nem is rendel belőle.

Ha ezt a témát így megírom: piti ügy. Miért? Mert ma játszódik. De ha átteszem történelmi környezetbe, mindjárt más.

Most már csak az a gondom: mikor és hol játszódjék le ez a jelenet? Gyerünk, lapozzunk bele a történelemkönyvbe! Tizenkilencedik század? Tizennyolcadik? Megvan! XIV. Lajos és kora. Ez kell nekem!

Színhely: Párizs. A királyi palota. Megérkezik D'Angers gróf, berohan a trónterembe és a király lába elé veti magát.

KIRÁLY *(nyájasan):* Mi járatban kedves grófunk?

GRÓF *(feláll, leveri magáról az út porát):* A feleségem küldött...

KIRÁLY: Ha jól emlékszünk, a felesége Artois lány, az édesapjával együtt harcoltunk Flandriában.

GRÓF: Stimmel, felség! Ő az.

KIRÁLY: Ön mindig szívesen látott vendég fényűző udvarunkban. És mit óhajt a kedves felesége?

GRÓF *(feláll és bátran a király arcába vágja):* Túrót! Ötér'.

(Az udvaroncok összesúgnak D'Angers gróf háta mögött. Egy udvarhölgy elájul. A trón mellett ácsorgó nemesúr a kardjához kap.)

KIRÁLY: Jól hallottam? Ön túrót akar?

GRÓF *(lehajtja dacos, szép fejét).*

KIRÁLY: Mondtuk már önnek, hogy nincs.

GRÓF *(felemeli szép, dacos fejét és a trón felé kiáltja):* De miért nincs?

(Élénkség a teremben. A testőrség közrefogja a királyt. Ismét elájul egy udvarhölgy. Egy szerzetes halkan imádkozni kezd a gróf lelkiüdvéért.)

KIRÁLY *(feláll a trónról és fennhangon):* Azért nem tartunk túrót, mert nem szeretjük.

GRÓF *(akinek már minden mindegy):* Azért mások még szerethetik!

KIRÁLY: A vitát befejeztük gróf! Abszolút monarcha vagyok, vagy mi a szösz! Ehhez tartsa magát! És most takarodjék a szemünk elől!

GRÓF *(hajlongva kihátrál a teremből. Az udvaroncok elhúzódnak tőle, mintha leprás lenne. Az ajtóban, két ajtónálló között megáll, kihúzza magát és így szól):* Na, ide se jövök többet!!

*

Mindjárt más, nem?

A humoreszk a Napkirály udvarában játszódik, mégis mai problémát boncolgat és a ma emberéhez szól. A történelmi humoreszknek megvan az az előnye is, hogy a kerületi közért-igazgató nem fog felháborodott hangú válaszlevelet írni, hiszen nem tehet arról, milyen áldatlan állapotok uralkodtak XIV. Lajos udvarában.

Legközelebb arról írok majd milyen pocsék pacalpörköltet ettem VIII. Henrik udvarában, Boleyn Annánál.

Mikes György

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

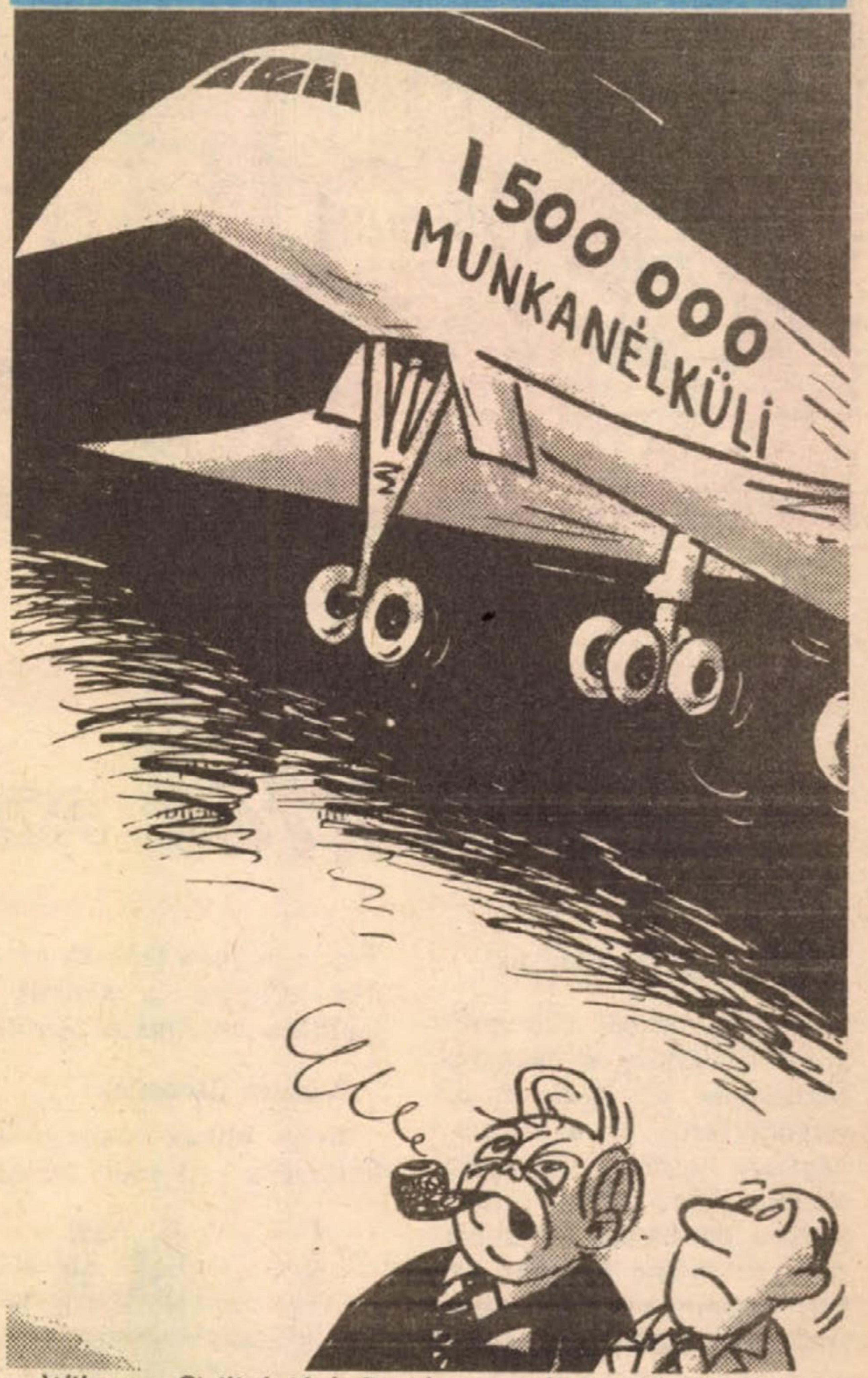

Wilson: „Civilizációnk figyelemre méltó eredményeket ért el..."

(Morning Star, London)

„LIBERÁLIS DEMOKRÁCIA" SPANYOLORSZÁGBAN

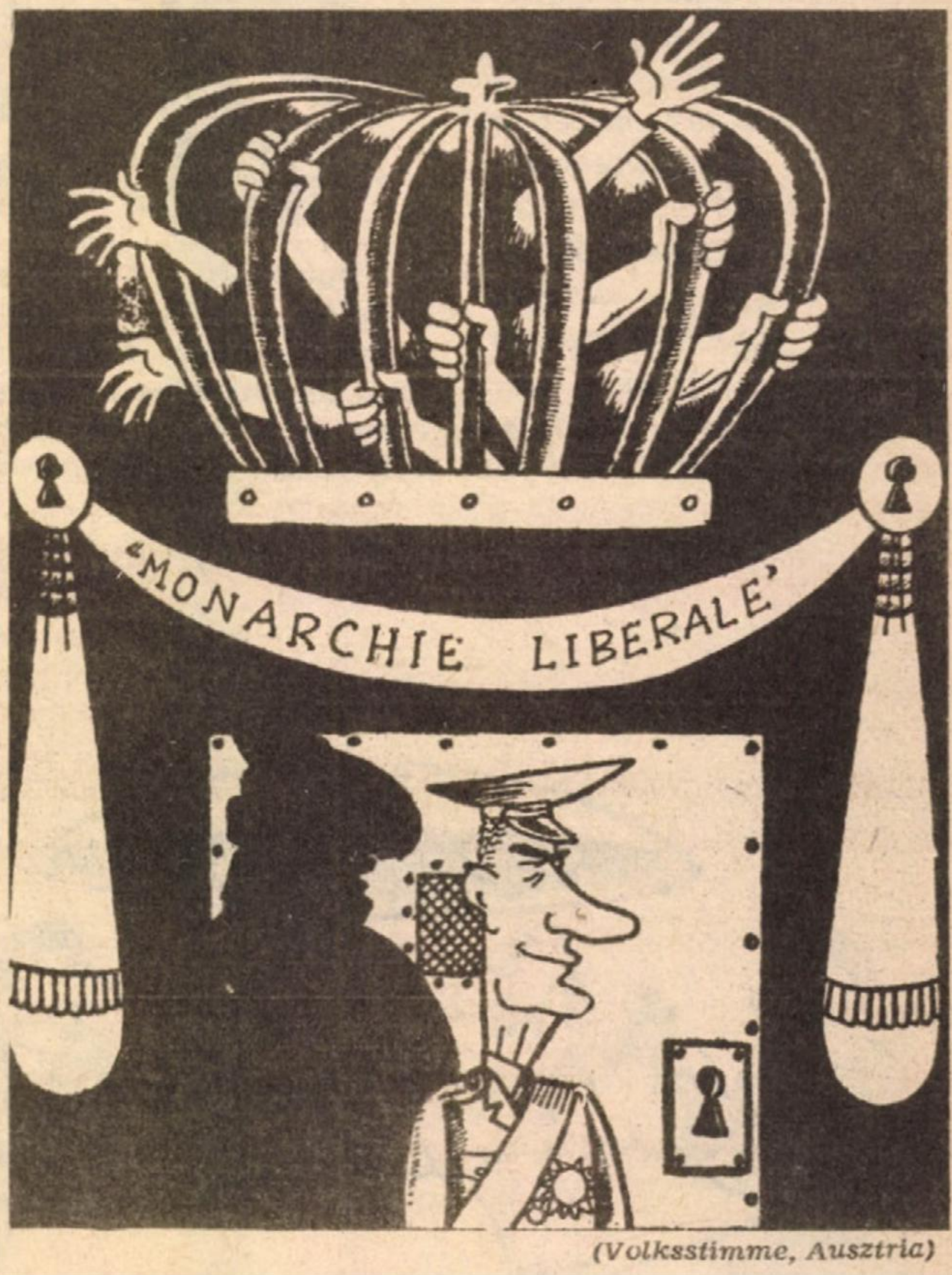

(Volksstimme, Ausztria)

VAJHA!

A düsseldorfi Wickert Intézet felmérése szerint az NSZK nőpolgárai közül minden ötödik azt állítja, hogy szívesen lenne férfi.

Érzésünk szerint a férfiak körében még ennél is magasabb az arány.

De ez legalább érthető.

TAVASZI VETÉS

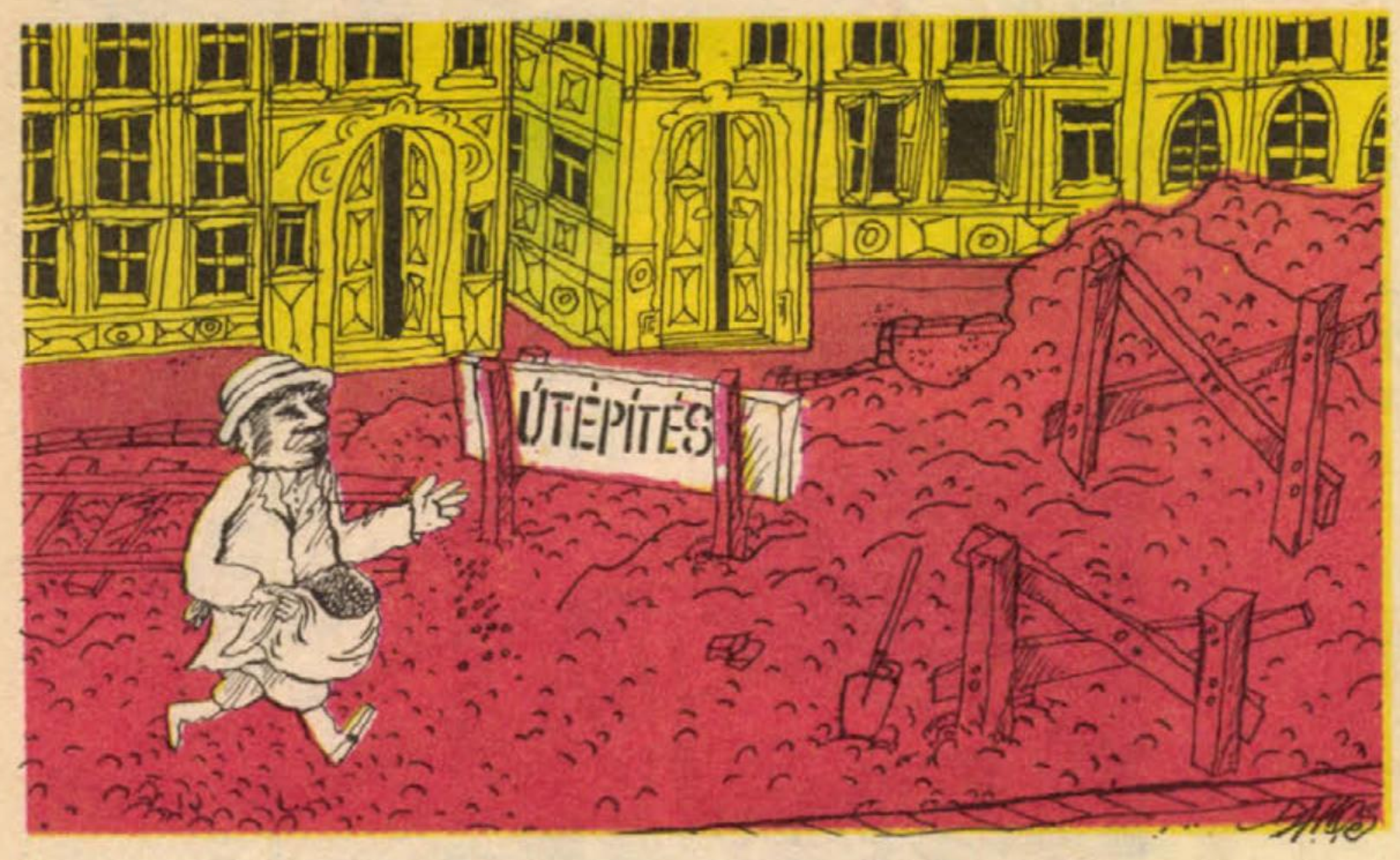

– Mire ez fölépül, learatom...

SZENVEDÉLY

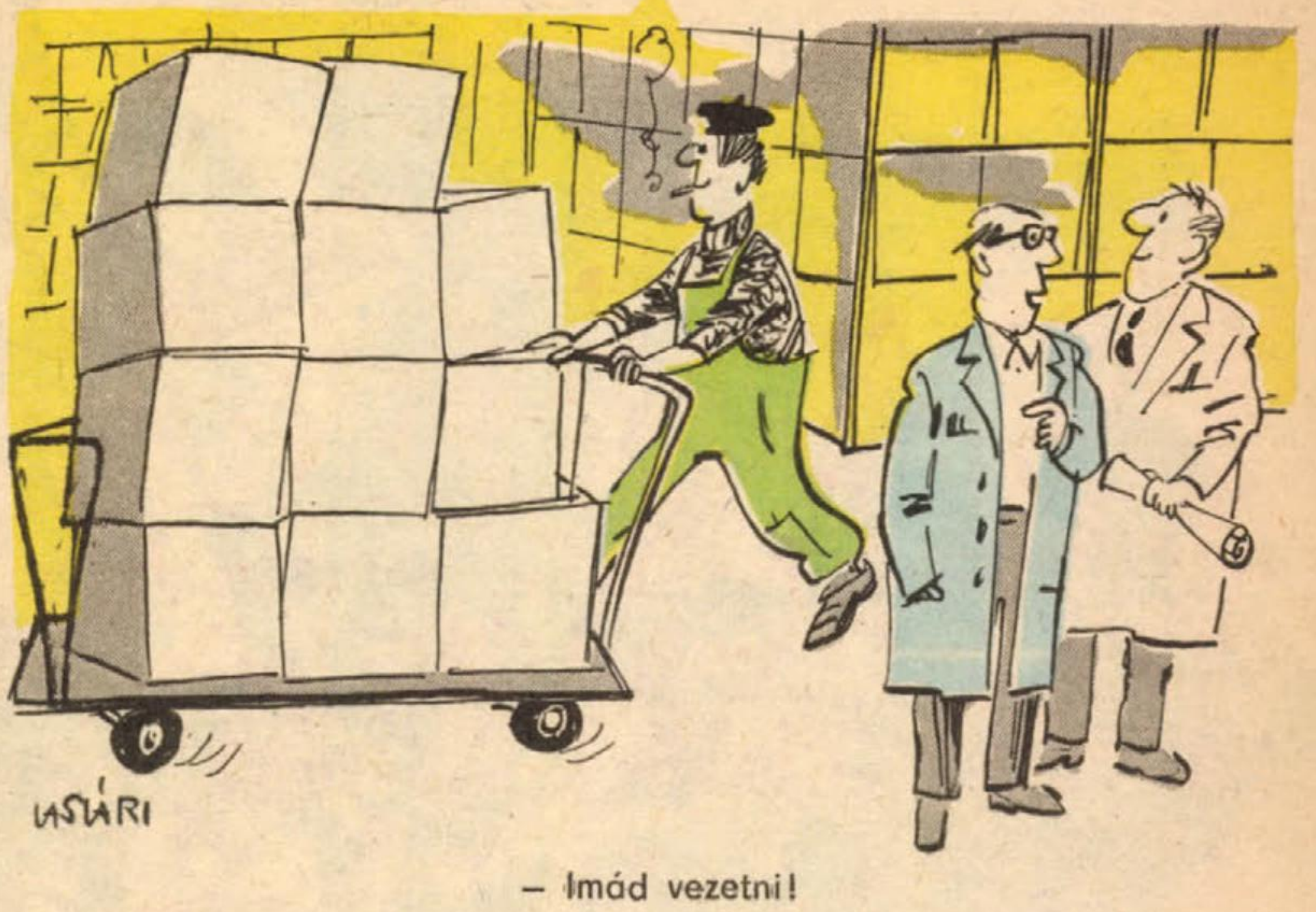

– Imád vezetni!

Levélváltás AZ ÁRELLENŐRZÉSRŐL

Kedves Szerkesztő úr!

Három cikkből álló sorozatot olvastam a Népszabadságban az árakról, az ellenőrzésről és a tisztességtelen haszon miatt egyes vállalatokra kirótt több milliós gazdasági bírságról. Még tíz millió forinton felüli bírság is akad közöttük. Amennyire megnyugtató, hogy három hónap alatt az országban több mint tízezer alkalommal tartottak árellenőrzést, annyira nyugtalanító, hogy az ilyen visszaélések egyáltalán előfordulnak, hiszen a vállalatok és a szövetkezetek különböző szintű vezetői a nép bizalmából, az állam megbízása alapján kerültek beosztásukba és elsőrendű feladatuk a szabályok betartása, a közösség érdekeinek védelme. Vajon hogyan lehetne ezeknek elvenni a kedvét a jogtalan haszonszerzéstől?

Kedves Olvasónk!

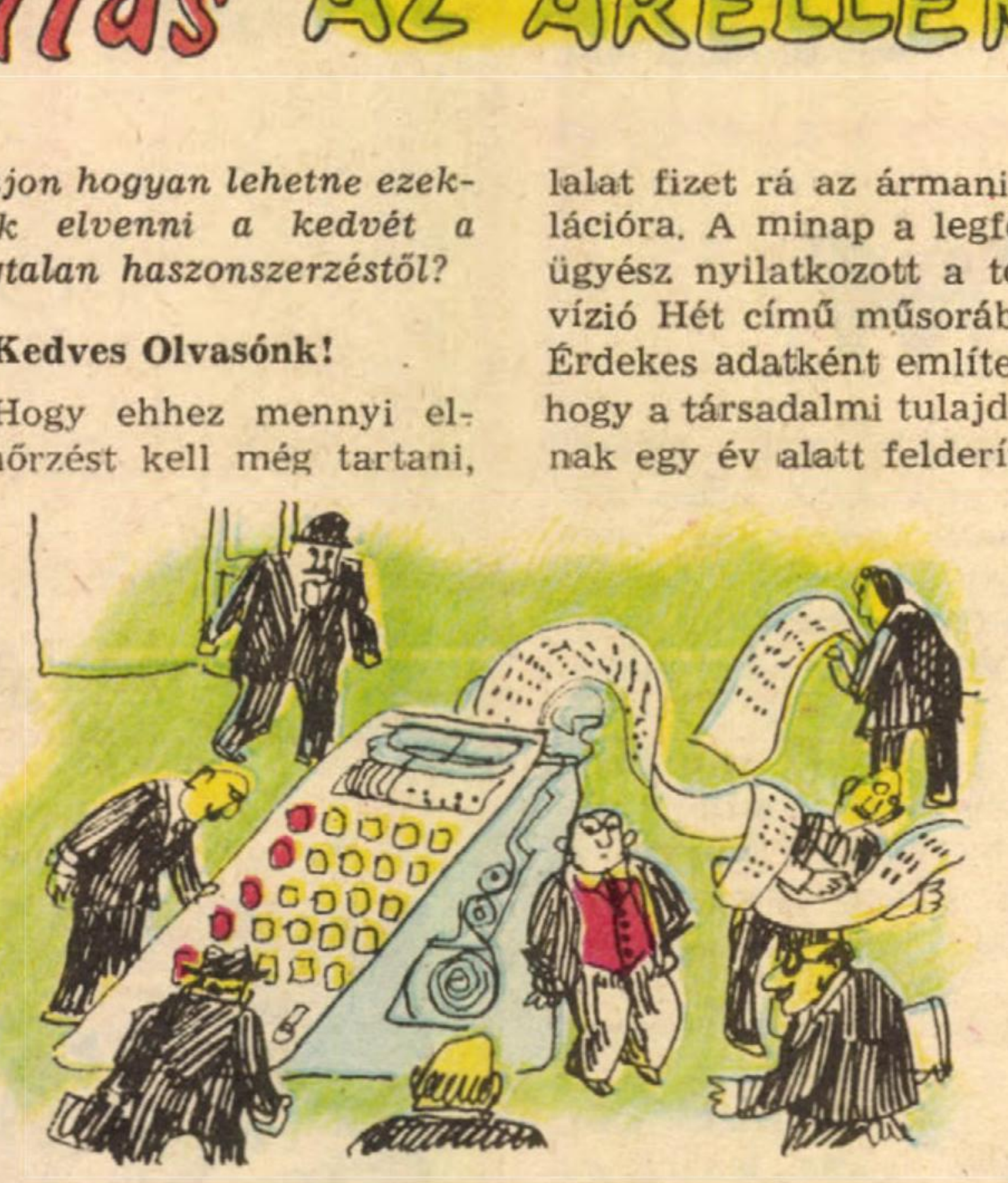

Hogy ehhez mennyi ellenőrzést kell még tartani, azt pontosan nem tudom. Sem én, sem más. Annyit azonban tudok, hogy valami történt, több az ellenőrzés és a bírság, mint azelőtt volt, tehát több vállalat fizet rá az ármanipulációra. A minap a legfőbb ügyész nyilatkozott a televízió Hét című műsorában. Érdekes adatként említette, hogy a társadalmi tulajdonnak egy év alatt felderített károsítása 182 millió forint. Ennek hallatán önkéntelenül is az a gondolat kezdte foglalkoztatni a fantáziámat, hogy vajon hány száz milliós összegre rúghat a még *fel nem derített kár*, amit a társadalmi tulajdonban ismeretlen tettesek okoztak? Nem tehetek róla, hogy ha a tisztességtelen haszon megakadályozását célzó tízezer ellenőrzésre és sok milliós gazdasági bírságra gondolok, hasonlóképpen az jut eszembe, hogy hányszor tízezer helyre nem jutnak el az ellenőrök, mennyi lehet a még *fel nem derített árdrágítás* és mennyi bírságot lehetne kiszabni a még le nem leplezett visszaélések miatt?

Amin még ennél is inkább töprengek, az még egyszerűbbnek látszó kérdés. Hogyan lehetséges *éveken át* több nyersanyagot kalkulálni; *néhány évig* magasabb áron számlázni a terméket; hosszú ideig másodosztályú árut első osztályú áron értékesíteni és így tovább?

Azt gyanítom, hogy az ilyen manipulációkat elkövető vállalatoknál sem a fővezetők, sem az alvezetők, sem más vezetők nem látnak, nem hallanak és nem beszélnek. Inkább fizetik a bírságot. Ha a vizsgálat a visszaélést leleplezi, akkor „tévedés", „elírás", „nem vettük észre", „ennyi tényező, és szám között megbújhat egy-egy hiba", „csak az nem téved, aki nem dolgozik" érvekre hivatkoznak. És arra, hogy „mi hasznunk lett volna belőle", pedig jól tudják, hogy lett volna, mert különben nem követték volna el árdrágítást.

Ámbár azt is el tudom képzelni, hogy a tisztességtelen haszonra törekvők, az árdrágítók elégedetlenek a kormánynak az életszínvonallal szinkronban lévő árpolitikájával. És megpróbálnak egy kicsit besegíteni...

Földes György

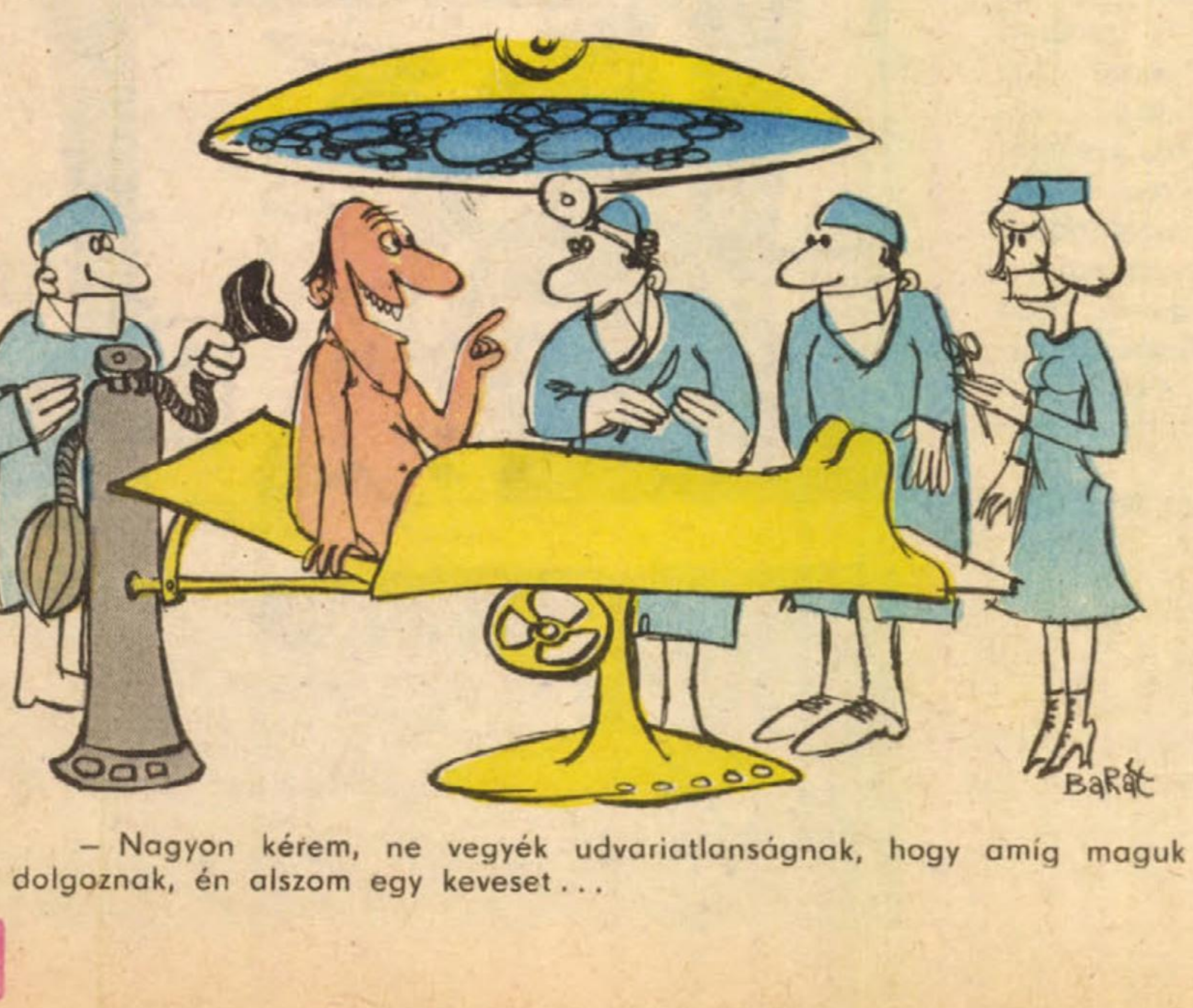

– Nagyon kérem, ne vegyék udvariatlanságnak, hogy amíg maguk dolgoznak, én alszom egy keveset...

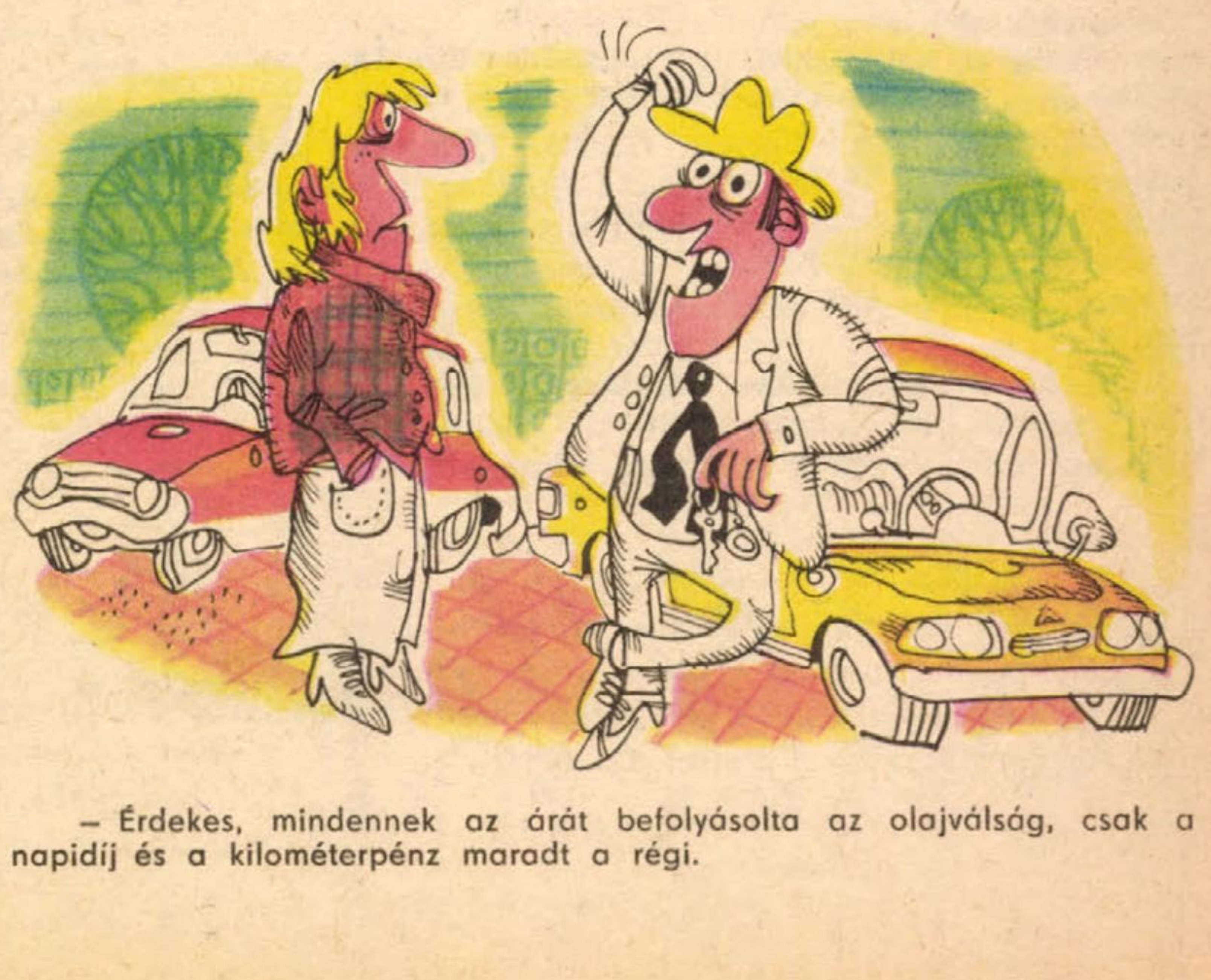

– Érdekes, mindennek az árát befolyásolta az olajválság, csak a napidíj és a kilométerpénz maradt a régi.

A SZÁZKARÚ SZÖRNY

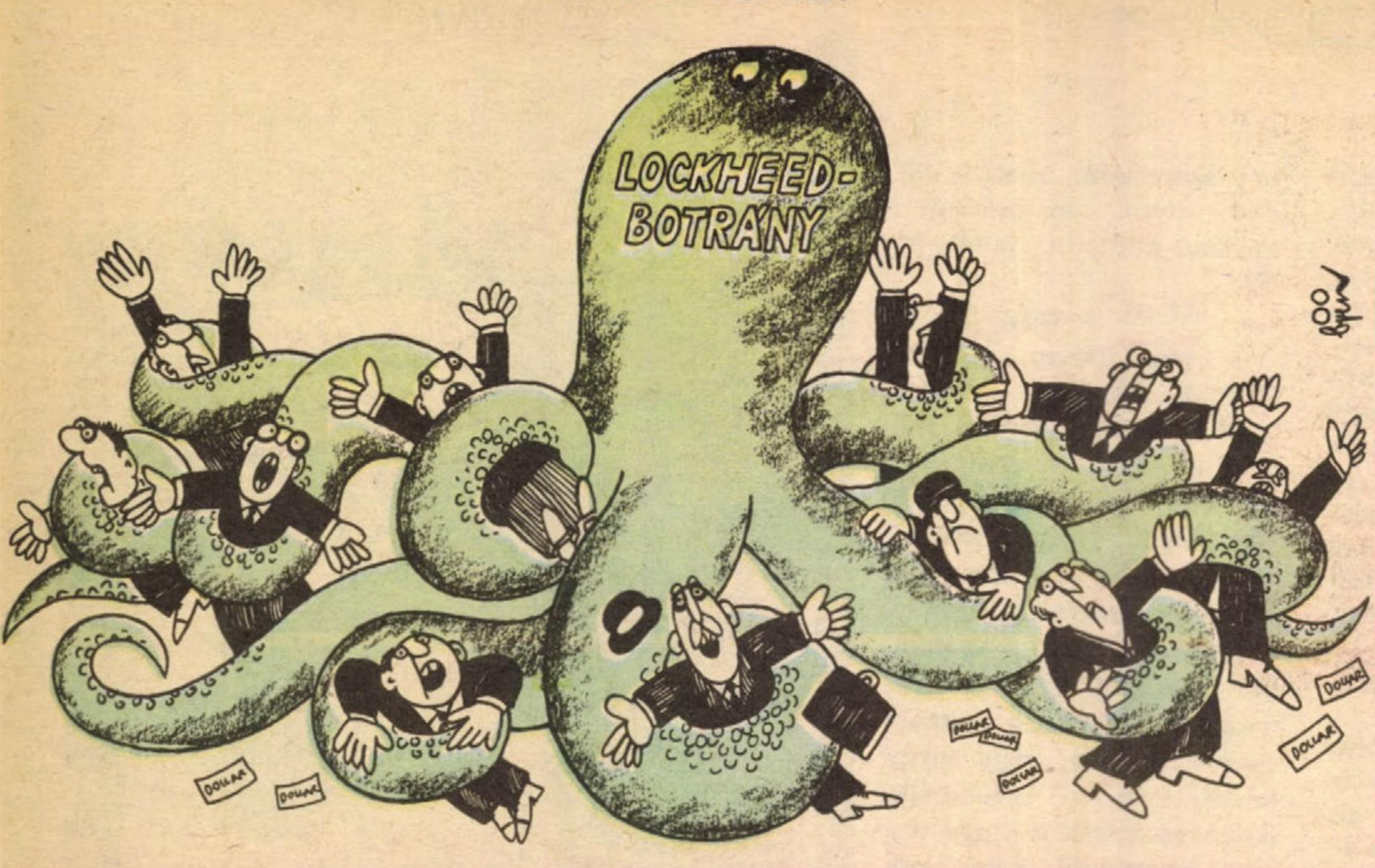
LOCKHEED-BOTRÁNY
DOLLAR
DOLLAR
DOLLAR
DOLLAR
DOLLAR
DOLLAR

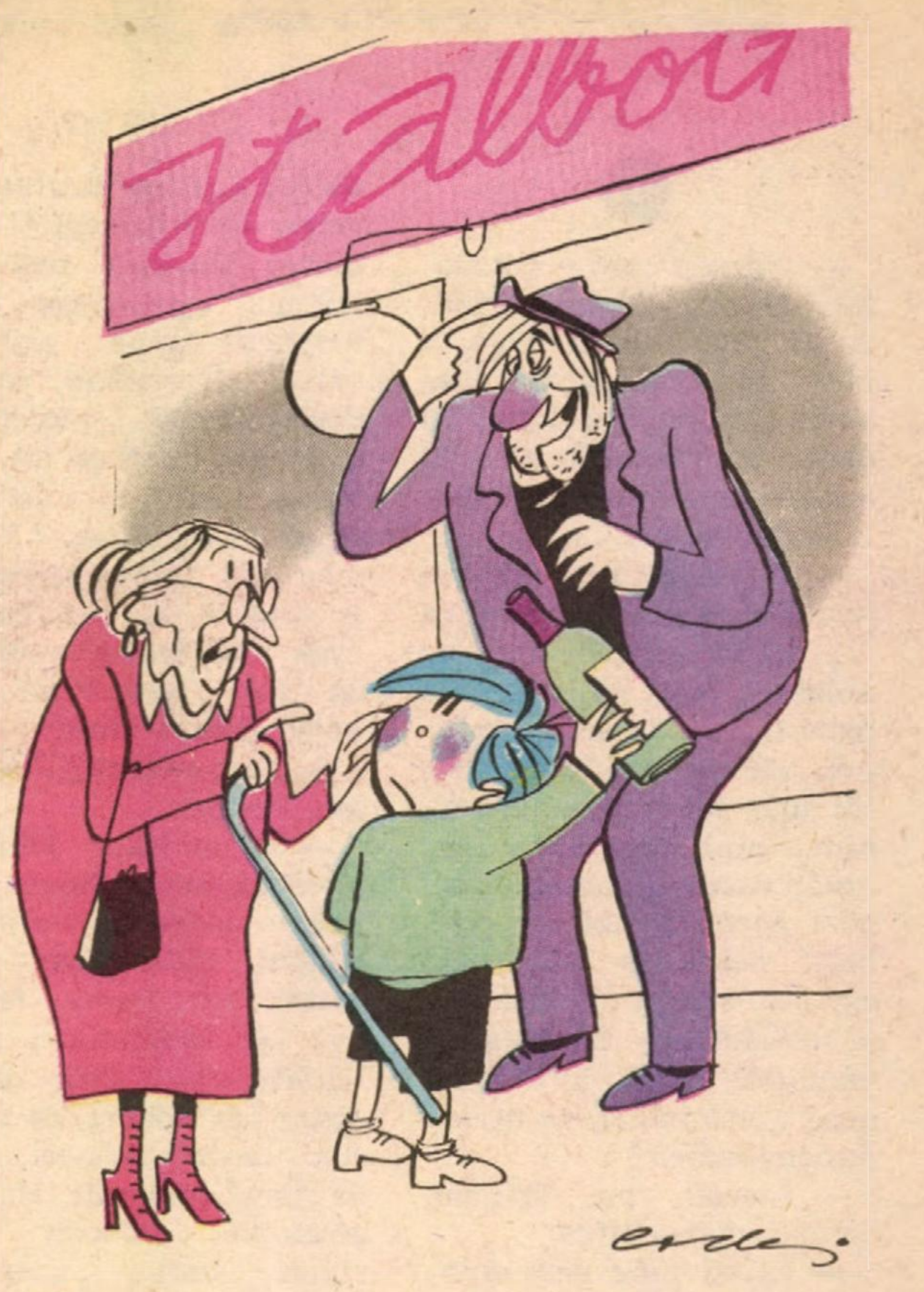

– Gyereket küld borért?
– Mit tegyek, részeget nem szolgálnak ki!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Kedves Kovács úr, konyakkal óhajtja a kávét vagy konyak nélkül?

— Ha szabad kérnem, akkor konyakkal — de kávé nélkül.

ÖT PERC PÁTZAY PÁLLAL

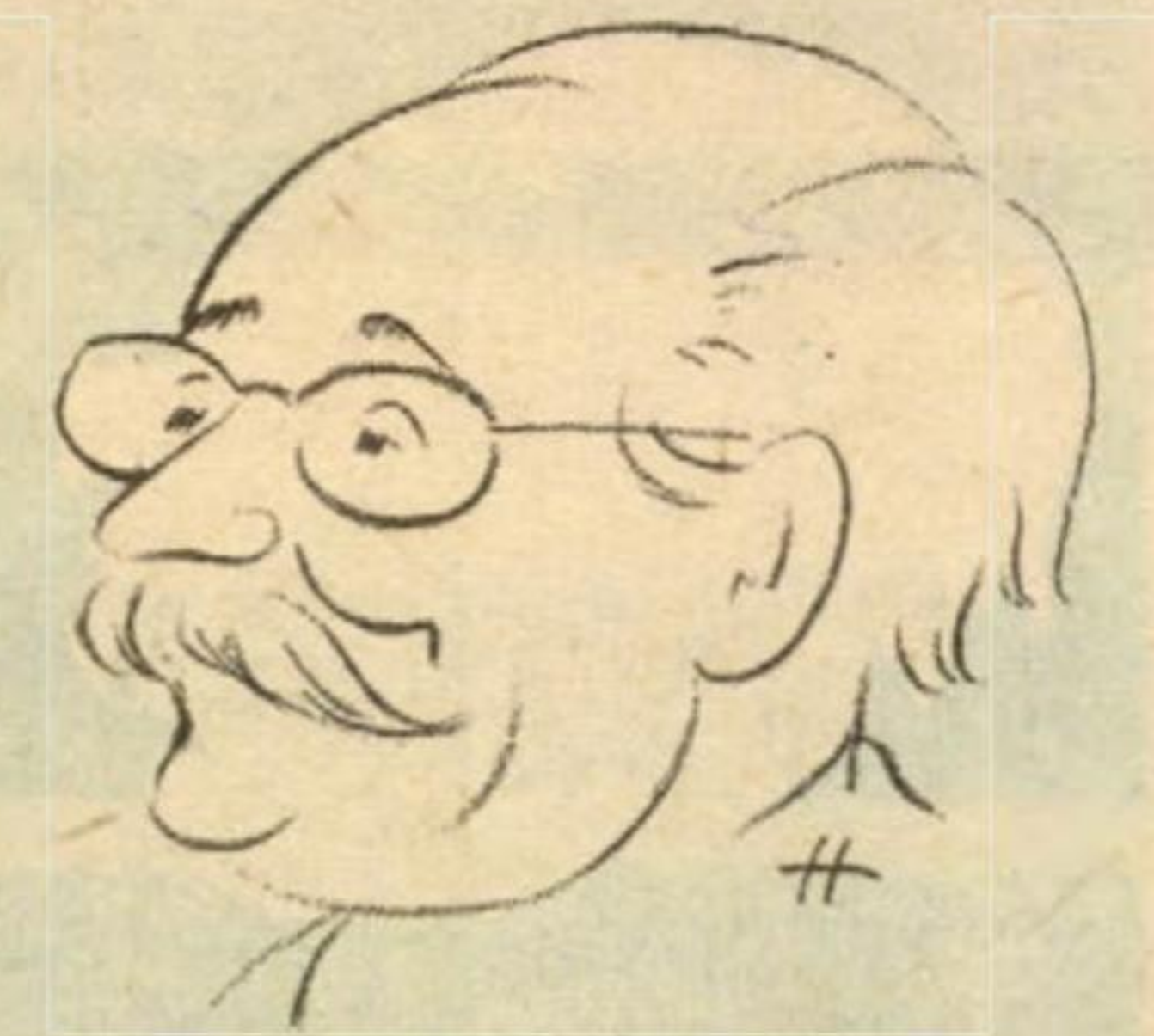

A magyar képzőművészet nagy öregjét, Pátzay Pál szobrászművészt, Gábor Áron utcai lakásában kerestük fel. Először a Győrben felállított felszabadulási emlékművéről beszél.

— A győriek kedélyes emberek, a szobromhoz is kitaláltak egy viccet. A szobron, amely a munkásság, parasztság és az értelmiség egységét szimbolizálja, hárman tartják a lobogót. A vicc szerint valaki megkérdi: „Melyik a három közül az értelmiségi?” A válasz: „Hát az, aki egyik kezével a zászló rúdját fogja, a másik kezét pedig felemelve tartja és dirigál!”.

Két régi jóbarátjáról mesél egy történetet:

— Hermann Lipót és Magyar-Mannheimer Gusztáv, kedves cimboráim, nagy tréfacsinálók voltak, mindig ugratták egymást. A húszas évek végén, a nagy gazdasági válság idején, az Ernst Múzeumban, Hermann Lipót kiállítás nyílt meg. Gusztival mentem el a megnyitóra. Lipi búsan ült a széken, egyetlen képet sem adott el. Már elmúlt dél és tudvalevő, ha egy megnyitón délig nincs vevő, akkor aznap már nem is igen akad. Én vigasztalni kezdtem, de Magyar-Mannheimer szavamba vágott és kajánul így szólt hozzá: „Na, szervusz, nekem haza kell sietnem, mert egy nagy megrendelőt várok.” Persze ez nem volt igaz, hol voltak akkoriban a nagy megrendelők, de sikerült neki a kétségbeesett Lipit még jobban elkeserítenie.

Szóba kerülnek a Horthy-fasizmus negyedszázada alatt készült alkotásai is.

— Bizony, nehéz idők jártak akkoriban a képzőművészekre, a szobrászokra, festőkre egyaránt. Ezekkel a rossz esztendőkkel kapcsolatban ismét Hermann Lipi barátom jut eszembe, akit egyszer reggel látogattam meg. Álmából ébredt és szemrehányóan, bánatosan azt mondta: „Pont most kellett jönnöd? Azt álmodtam, hogy egy mecénás egyszerre öt képemet vásárolta meg és éppen a bugyellárisát nyitotta ki, amikor ... Jöhettél volna két perccel később.” Megnyugtattam: „Már itt se vagyok, te pedig álmodj tovább és vedd át a pénzt a mecénásodtól.”

Palásti László

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

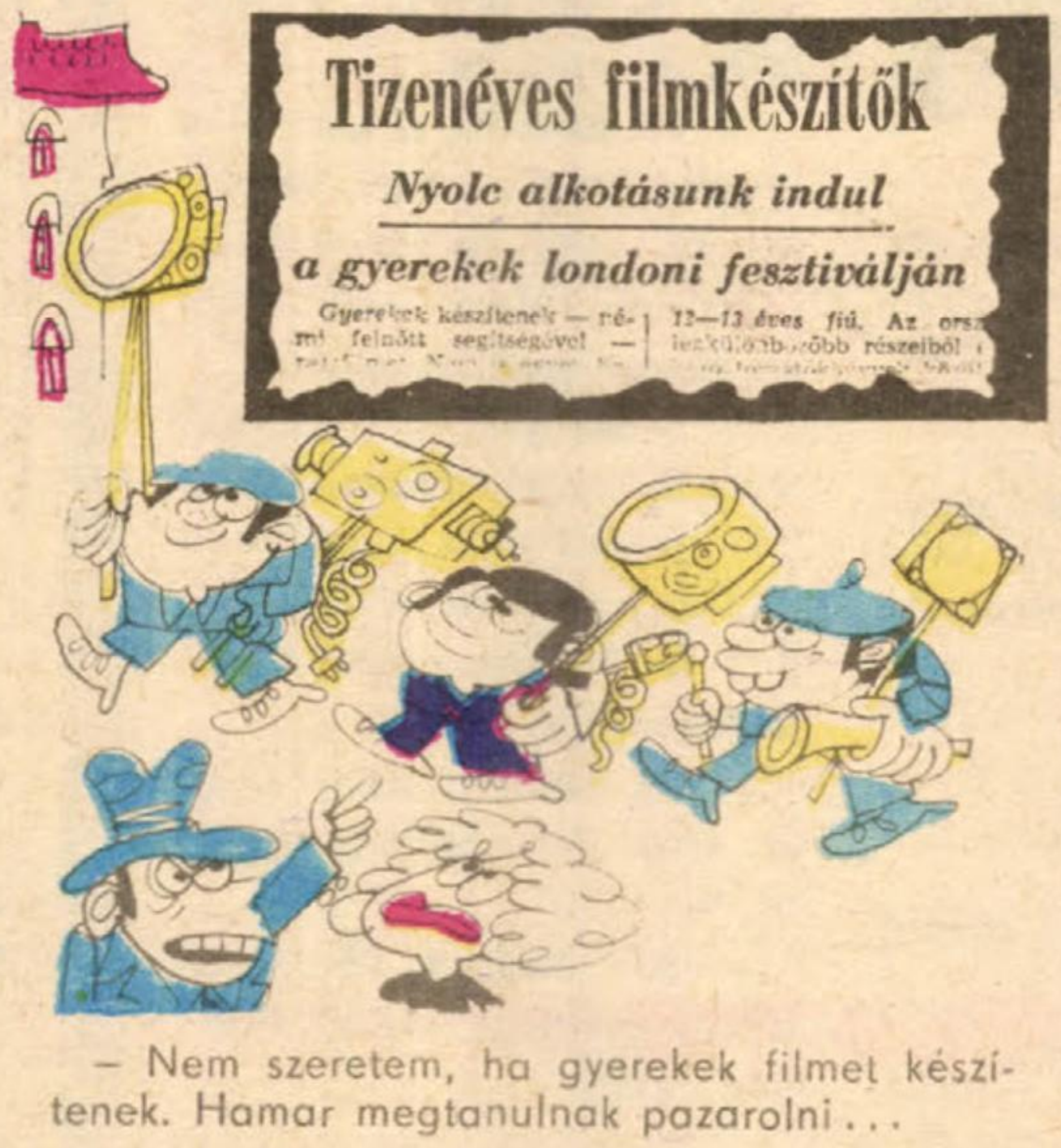
Tizenéves filmkészítők
Nyolc alkotásunk indul
a gyerekek londoni fesztiválján
Gyerekek készítenek — ré-
mi felnőtt segítségével —
12—13 éves fiú. Az orsz
legkülönbözőbb részeiből

– Nem szeretem, ha gyerekek filmet készítenek. Hamar megtanulnak pazarolni . . .

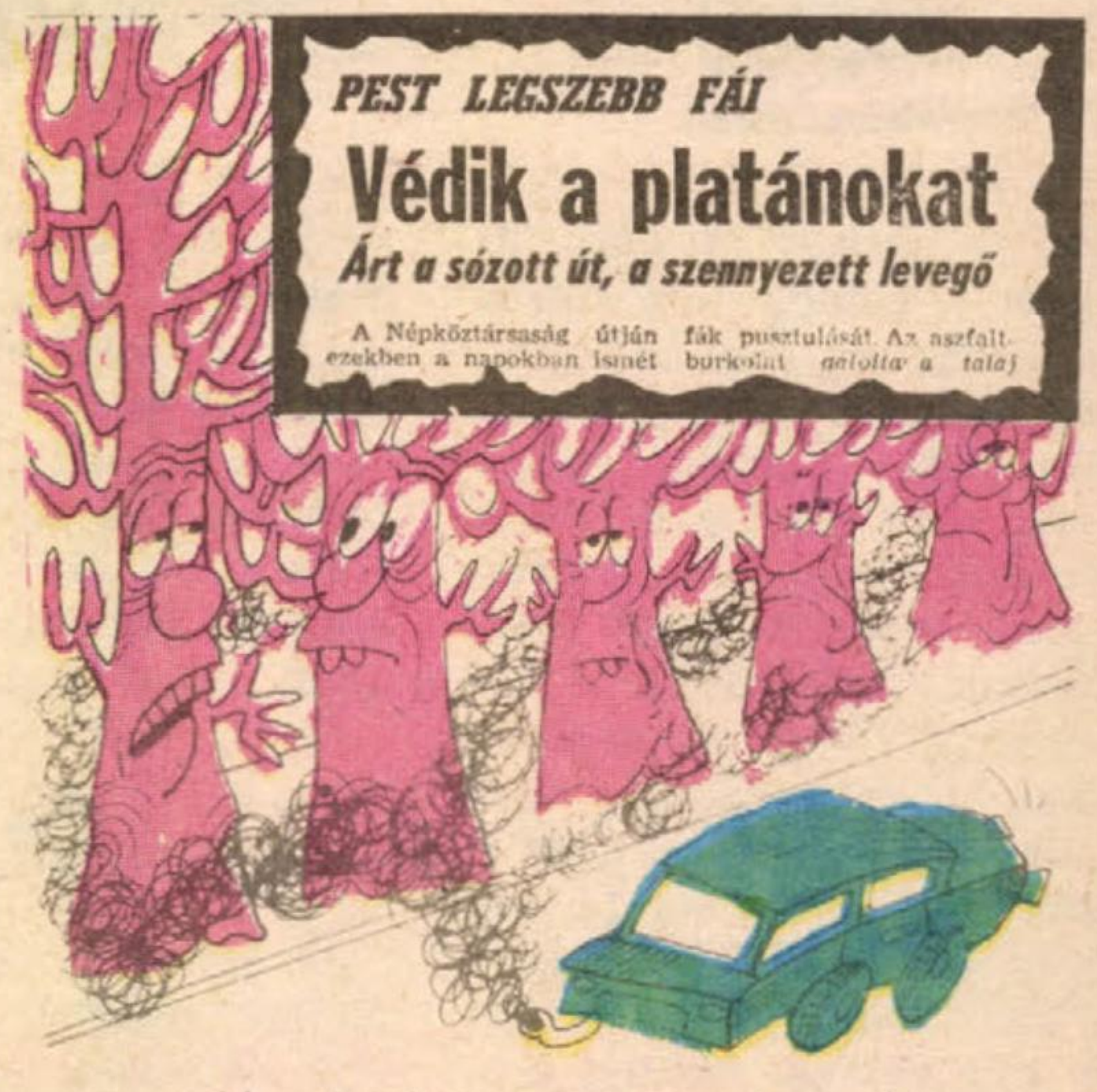
PEST LEGSZEBB FÁI
Védik a platánokat
Árt a sózott út, a szennyezett levegő
A Népköztársaság útján fák pusztulását. Az aszfalt-
ezekben a napokban ismét burkolat galolta a talaj

– . . . Ha el lehetne menni a hegyekbe egy kis jó levegőt szívni . . .

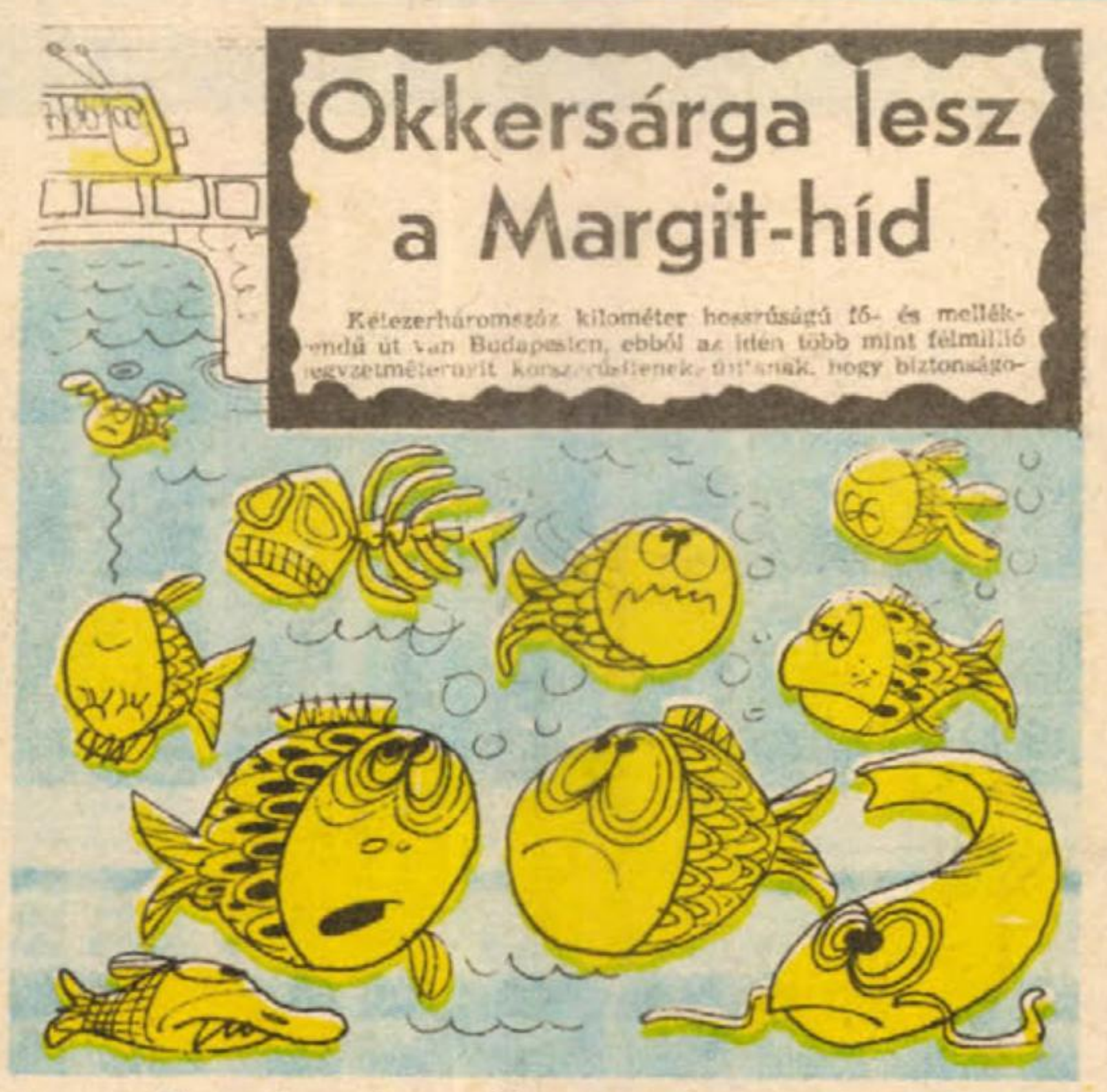
Okkersárga lesz
a Margit-híd
Kétezerháromszáz kilométer hosszúságú fő- és mellék-
vendú út van Budapesten, ebből az idén több mint félmillió
négyzetméternyit korszerűsítenek, úgy hogy biztonságo-

– Remek színt választottak. A kék Duna már úgyis sárga.

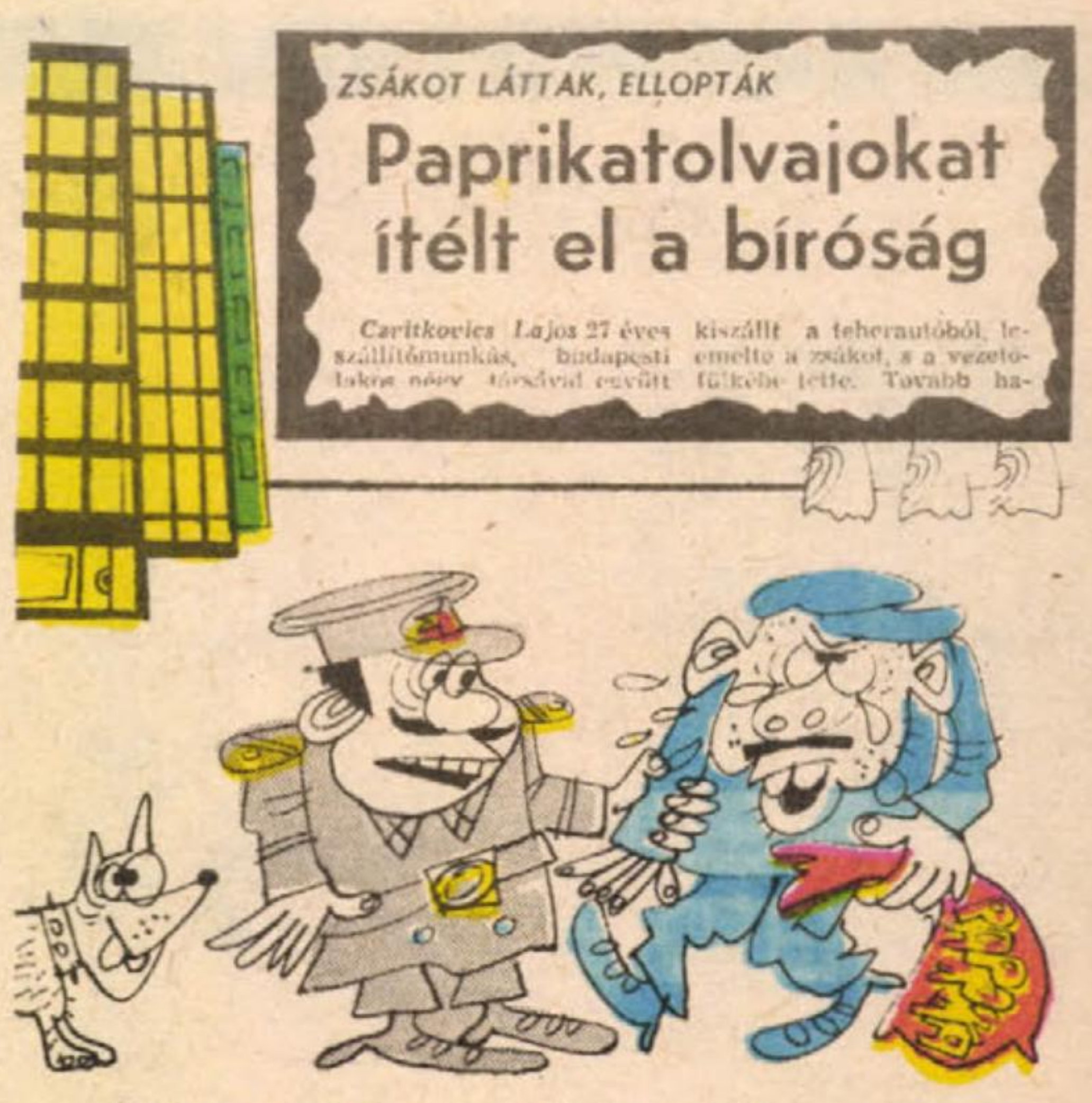
ZSÁKOT LÁTTAK, ELLOPTÁK
Paprikatolvajokat
ítélt el a bíróság
Caritkovics Lajos 27 éves szállítómunkás, budapesti lakos négy társával együtt kiszállt a teherautóból, leemelte a zsákot, s a vezetőfülkébe tette. Tovább ha-
PAPRIKA

– Látom, máris megbánta tettét.
– Ördögöt, csak csípi a szemem a paprika.

BESZÉLGETÉSEK AZ ÖREGEDÉSRŐL

I.

— Nézzed csak ezt a fiatal párt itt, a Dunaparton! A fiú talán egyetemista, a lány még tizenhat éves sincs. Napok óta figyelem őket az ablakomból és megesz a sárga irigység.

— Csókolóznak?

— Nem azt irigylem tőlük. De minden délután öt óra körül megjelennek az ablakom előtt és leülnek a parti lépcsőre. Néha felnéznek ide is, az ablakomra, sőt már fel is mosolyogtak rám, mint régi ismerősre. Aztán összebújva beszélgetnek. Biztosan azt tervezik, hogy nekik is lesz majd egy lakásuk, a Dunára néző ablakokkal. Én meg itt bámulok kifelé a Dunára néző ablakomból, és miben reménykedjek?

— Igazad van, öregem. Semmi perspektíva.

— És ez még nem minden! Tegnap kilépek a kapun — persze megint ott ültek — beülök a kocsimba és látom, milyen ábrándosan néznek felém, amint elindulok. Tudtam, hogy egész este azt fogják majd tervezni, boldogan, milyen kocsit vesznek majd maguknak. Latolgatják a típusokat, össze is vesznek talán, hogy melyik lesz jobb. Én meg csak ülök a Zsigulimban és torkig vagyok az egész közlekedéssel. Ők meg ülnek a kövön és teli vannak boldog tervekkel. Legutóbb a fiú lefényképezte a lányt, egy olyan olcsó kis fényképezőgéppel, hogy sírni tudtam volna az irigységtől! Mert biztos kinéztek már maguknak egy drága japán fényképezőgépet, egy belvárosi kirakatban, és boldogan néznek össze, ahányszor csak eszükbe jut, hogy azt a gépet is megveszik majd maguknak. Nekem meg két fényképezőgépem is fekszik a szekrényben, évek óta érintetlenül, hát én mit tervezzek? Azt, hogy eladom őket?

— Rettenetesen sajnállak, öregem.

— A múltkor lehúztam a redőnyömet, hogy ne is lássam őket. Képzeljed el: valami rádióműsort hallgattak egy vacak, tenyérnyi kis zsebrádión, a fülükhöz szorították azt az ócska kis dobozt, és az arcuk szinte összeért, hogy halljanak valamit. Ha arra gondoltak közben, hogy olyan rádiót spórolnak majd össze, amelyből nekem kettő is van, beépített magnóval, egész este boldogok lehettek még a gondolatától is.

— Irigy vagy, öregem — fejeztem be a beszélgetésünket. — Ne legyél már ennyire mohó. Érjed be azzal, amid van.

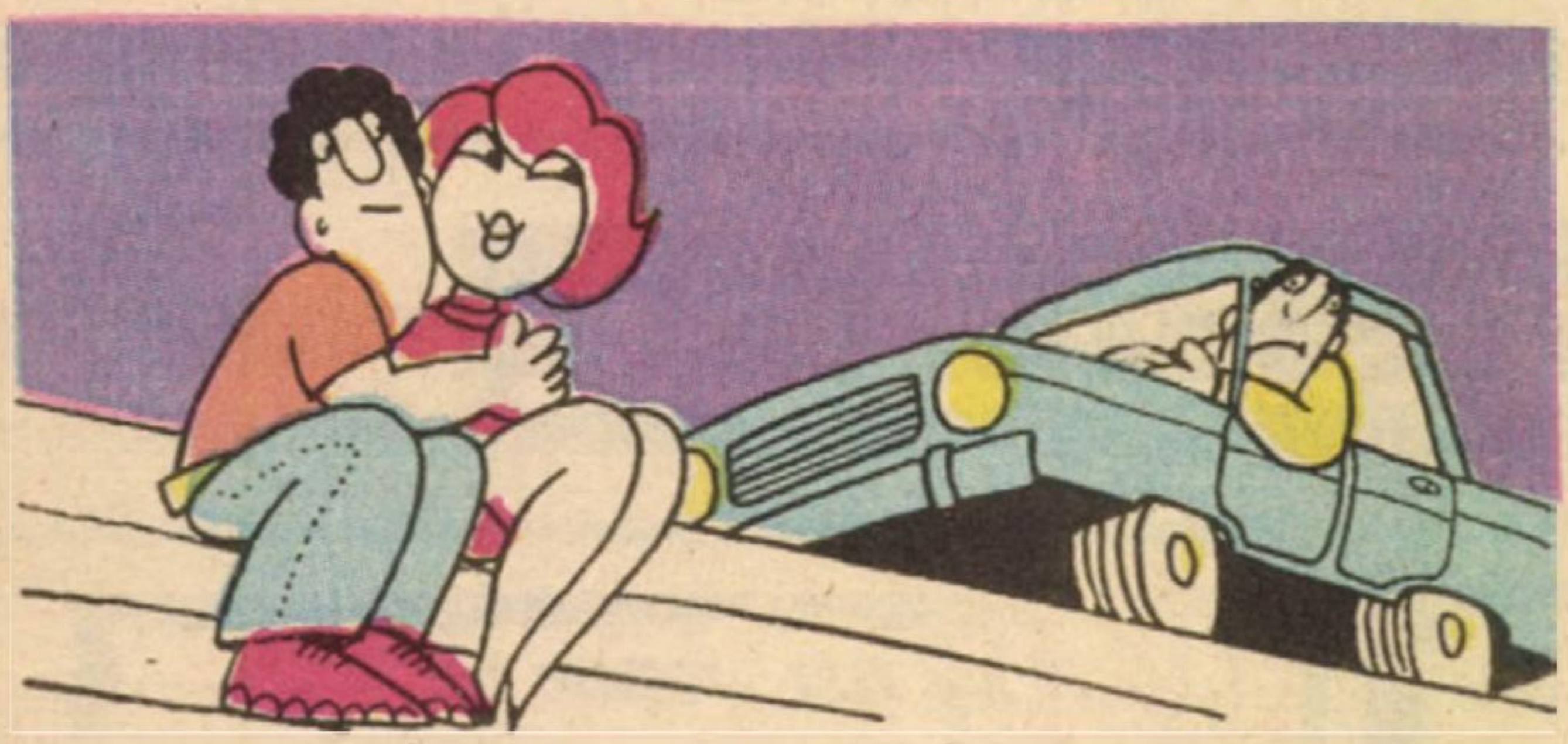

II.

— Mondjak egy példát az öregedésre?

— Mondjál.

— Tudod, hogy mindig szerettem játszani, de főképpen a szellemi fejtörőket szerettem. Messze földön hírem van például a kicsoda-micsoda játék terén.

— Térjél a tárgyra!

— Nos, minap egy fogalmat kaptam feladványul. Mi ezt a játékot, barátaimmal, mesterfokon játsszuk, igen nehéz feladványokkal. Nahát, kezdek rákérdezni a fogalomra, a tőlem megszokott mesteri logikával. Már tudtam, hogy valami fizikai tüneményről van szó, amely csakis személy, vagy tárgy jelenlétében keletkezik. Kikövetkeztettem, hogy valami árnyékról lehet szó, valaminek az árnyékát kell kitalálnom.

— És nem jutottál előbbre.

— Ez még nem példázta volna az öregedést. Különben is előbbre jutottam. Már tudtam, hogy egy kukoricaszem árnyékáról van szó, annak a kukoricaszemnek az árnyékáról, melyet egy tyúk kapott fel a csőrével, és az a tyúk, mely egy költő édesanyjának a tyúkja volt és amelyről a költő verset is írt: „Anyám tyúkja" címmel.

— Gratulálok a bravúros megfejtésért. Azért mesélted el, hogy dicsekedjél az eszeddel? Mert tudtommal az öregedéssel kezdted?

— Most jön a csattanó! Tudod, hogy öregkorban a név-memóriával kezdődnek a bajok. És a megfejtéshez ki kellett volna mondani a költő nevét.

— És elfelejtetted, hogy ki írta az „Anyám tyúkjá"-t.

— Azt tudtam, de nem jutott eszembe Petőfi Sándor neve!

Somogyi Pál

PRO URBE

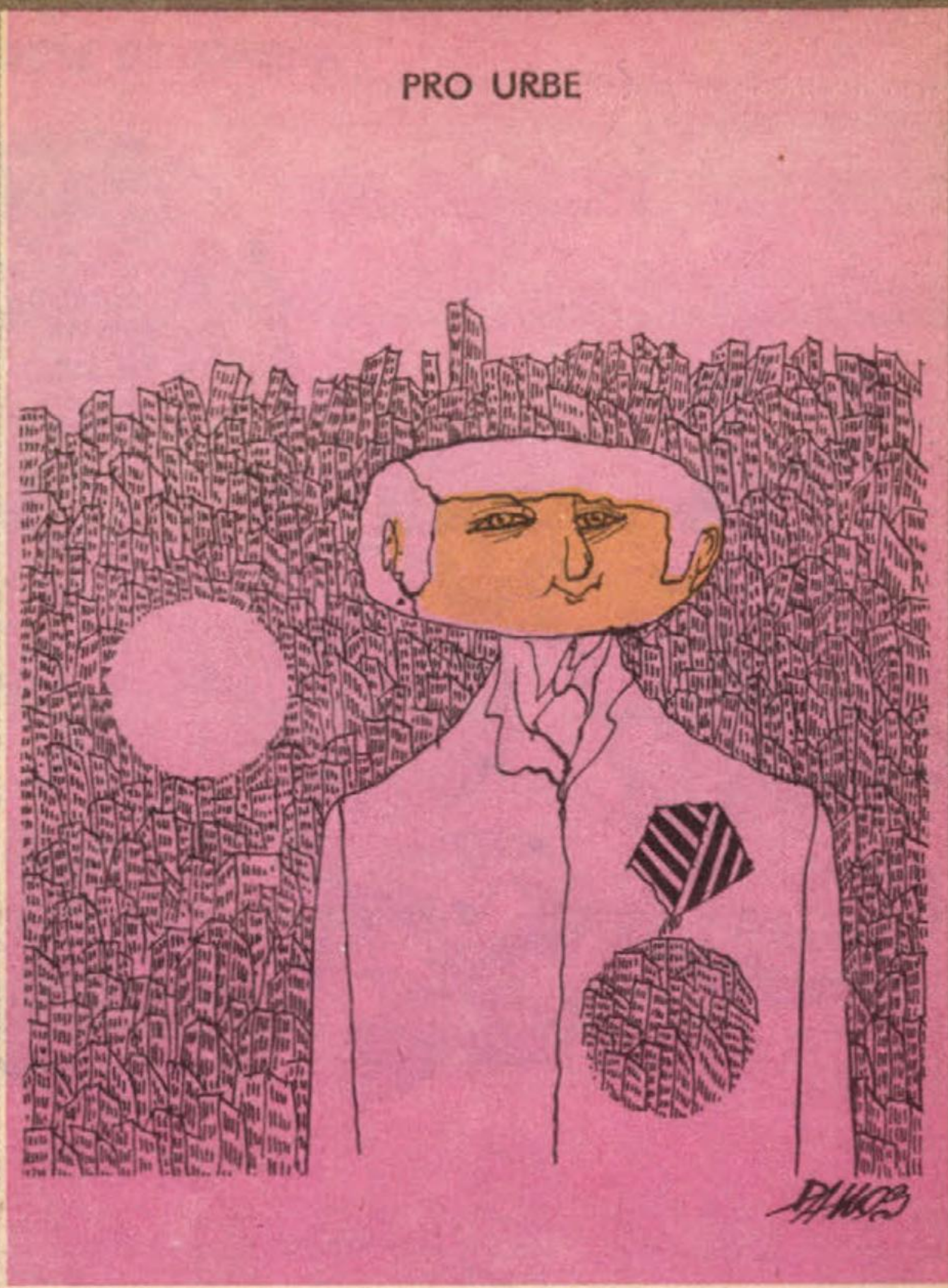

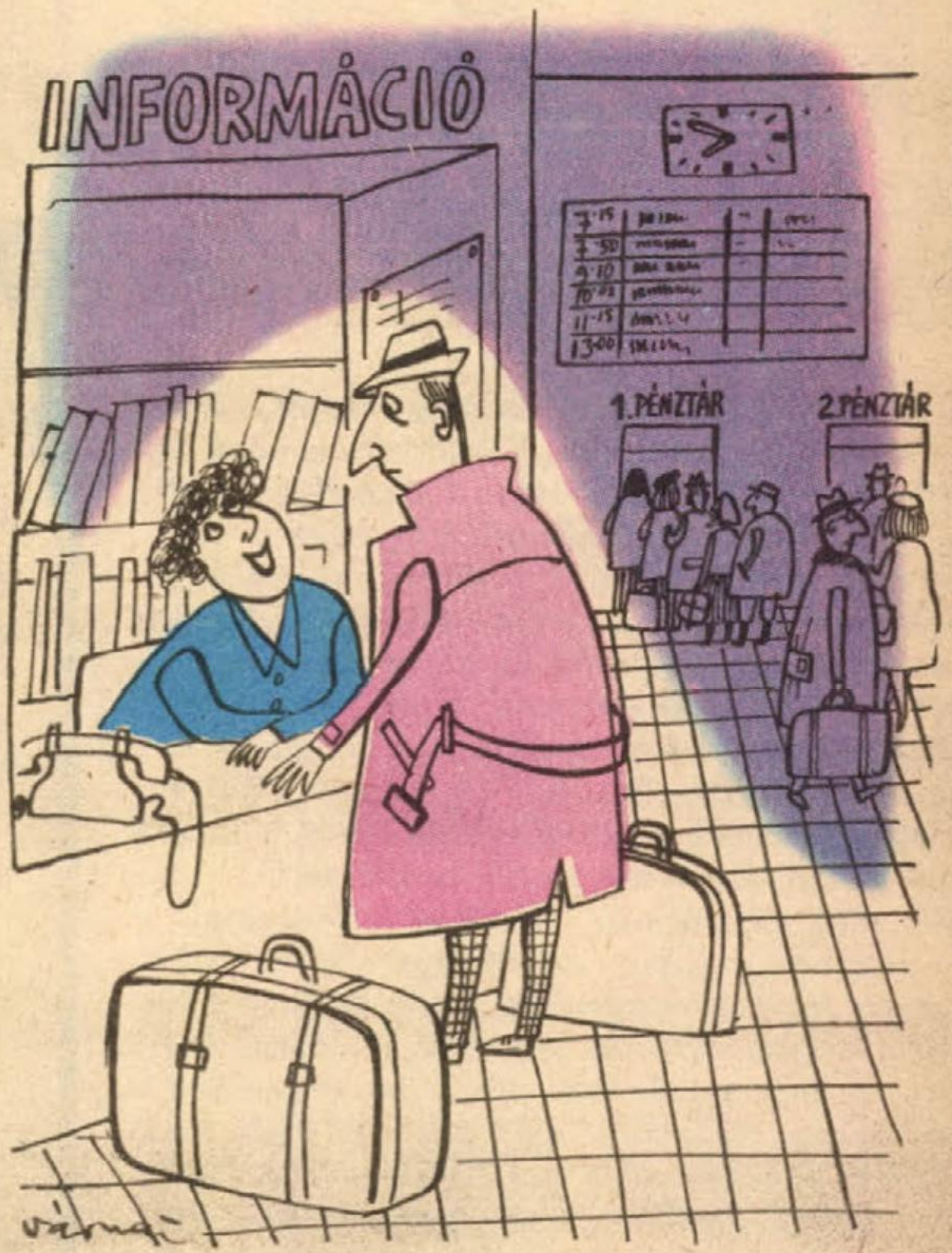

– Kíváncsiskodunk . . . Kíváncsiskodunk?! . . .

ILLEM-TAN

VENDÉGSÉGBEN

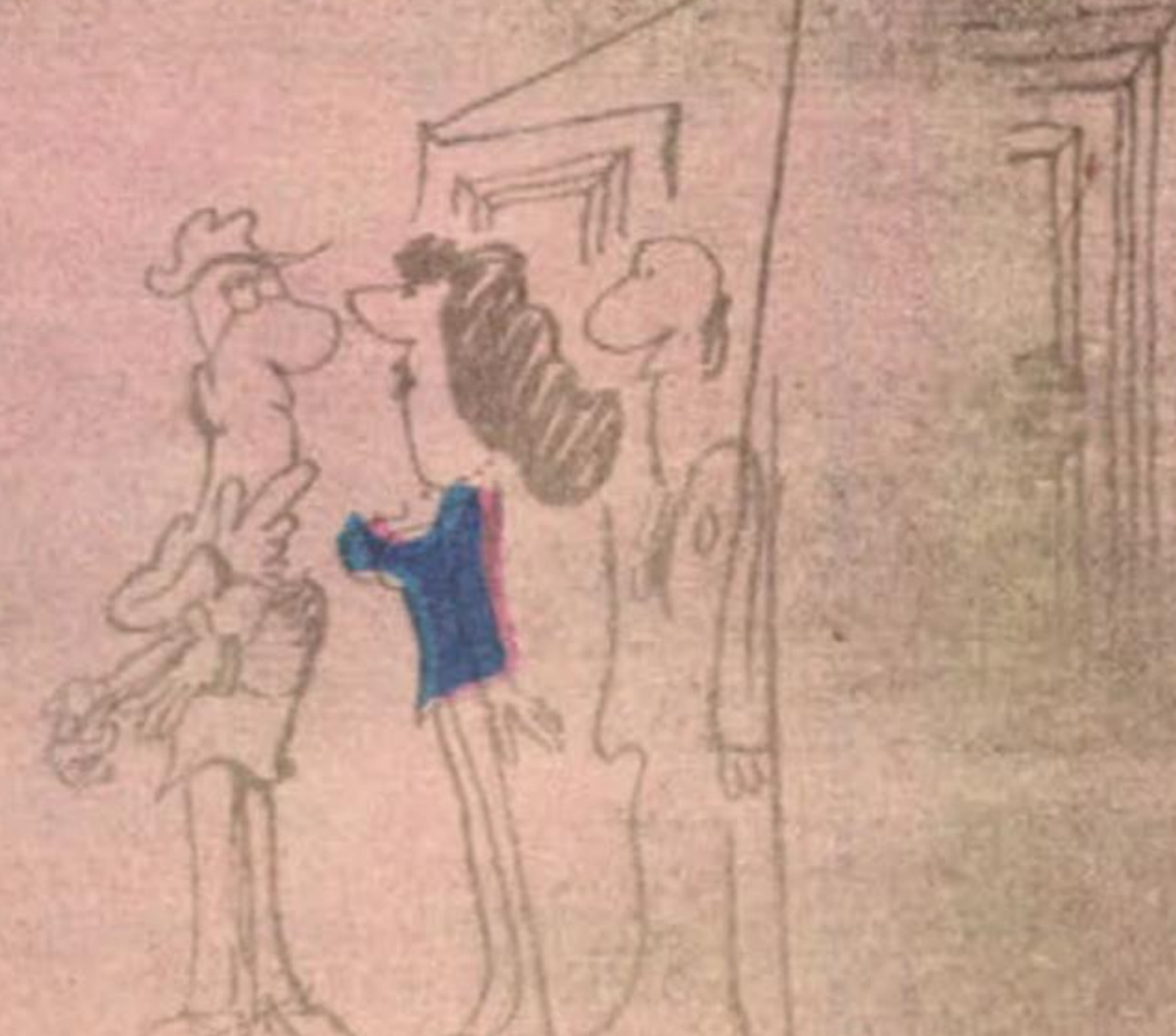

— Ne töprengjünk már [illegible]ában azon, hogy [illegible] hallottunk legutóbb [illegible] házigazda [illegible]

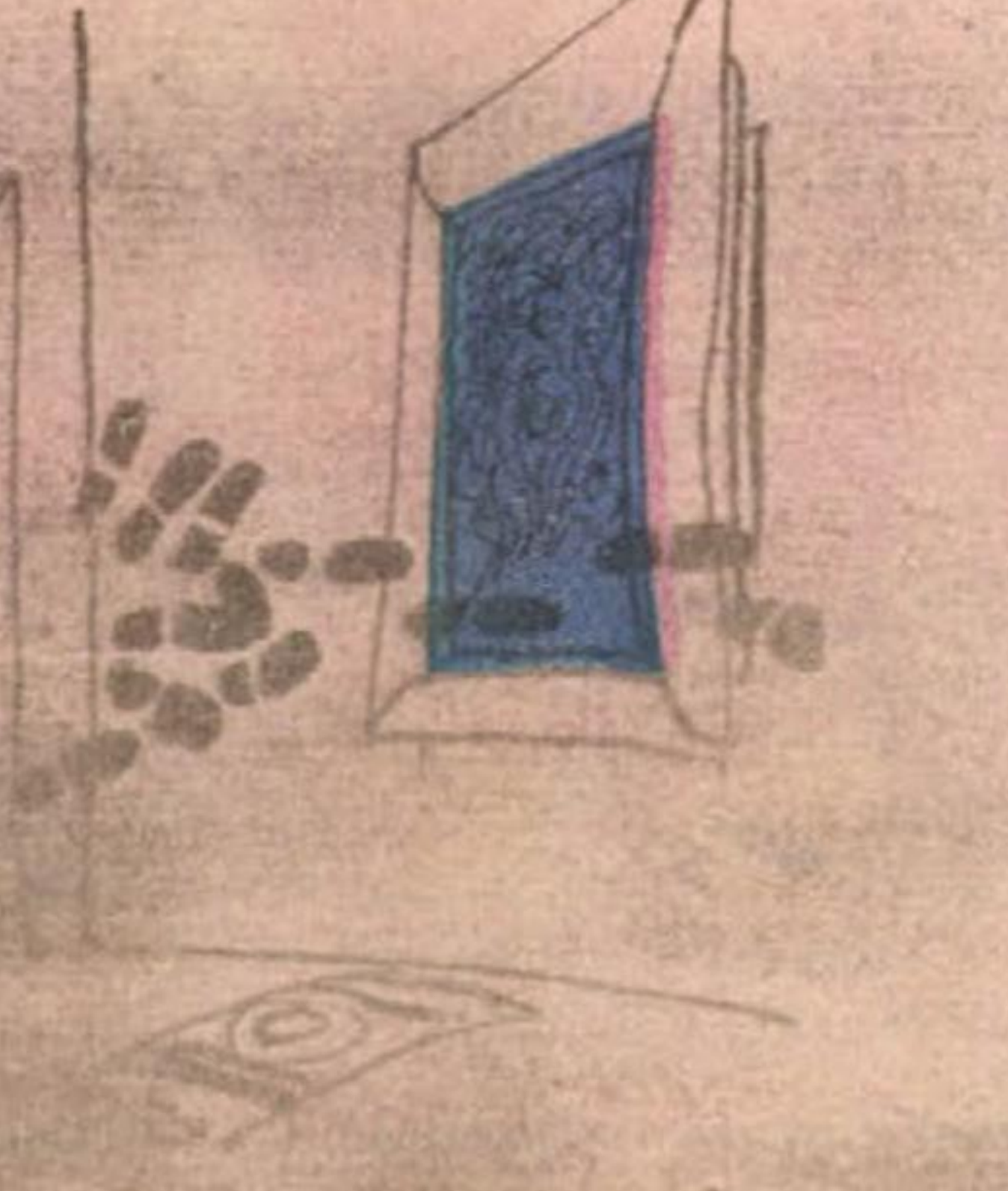

[illegible] ügyel[illegible] lábtörlésre.

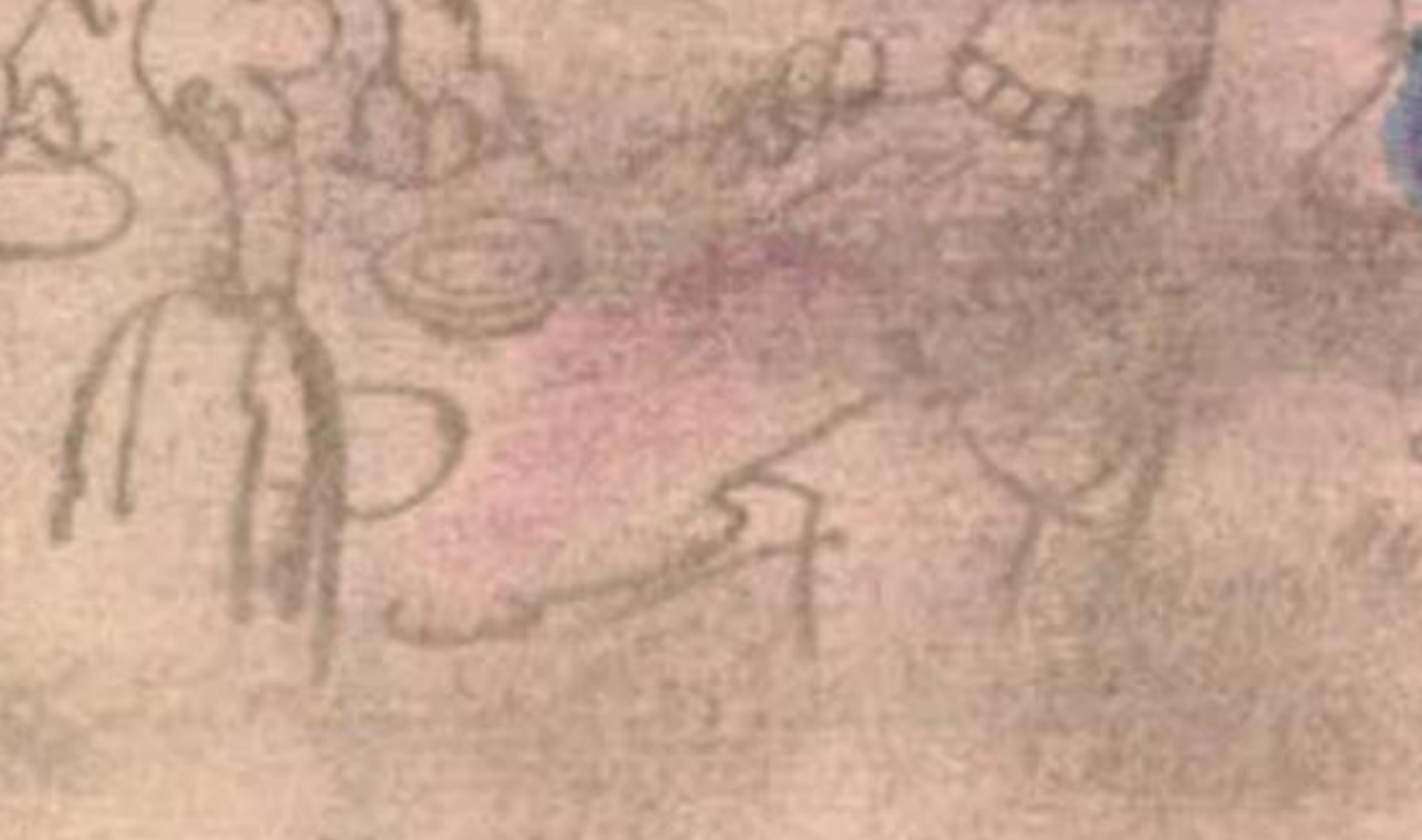

Ne [illegible]ssunk!

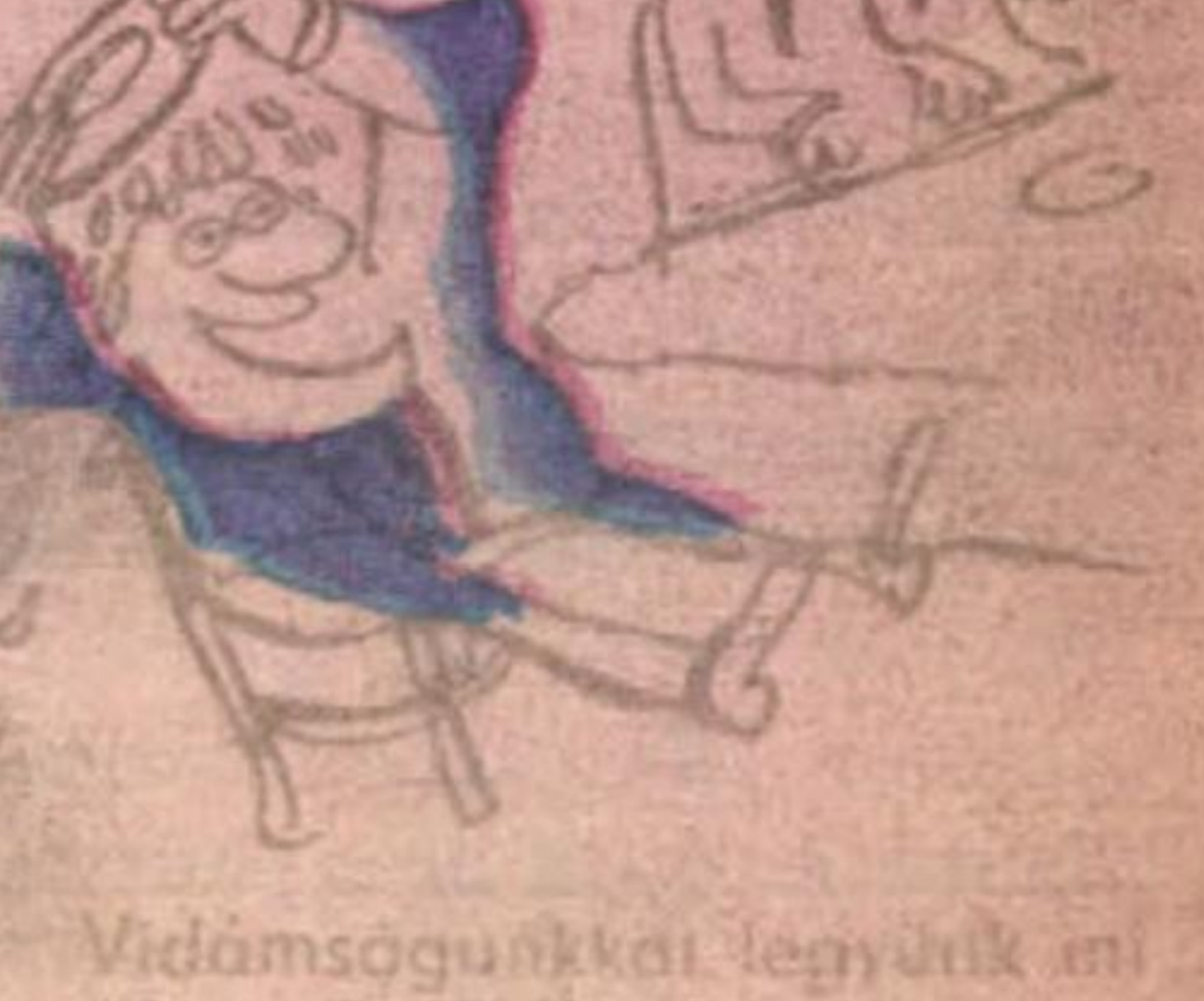

Vidámságunkkal legyünk mi a társaság lelke.

KEZDŐDIK A FUTBALLSZEZON

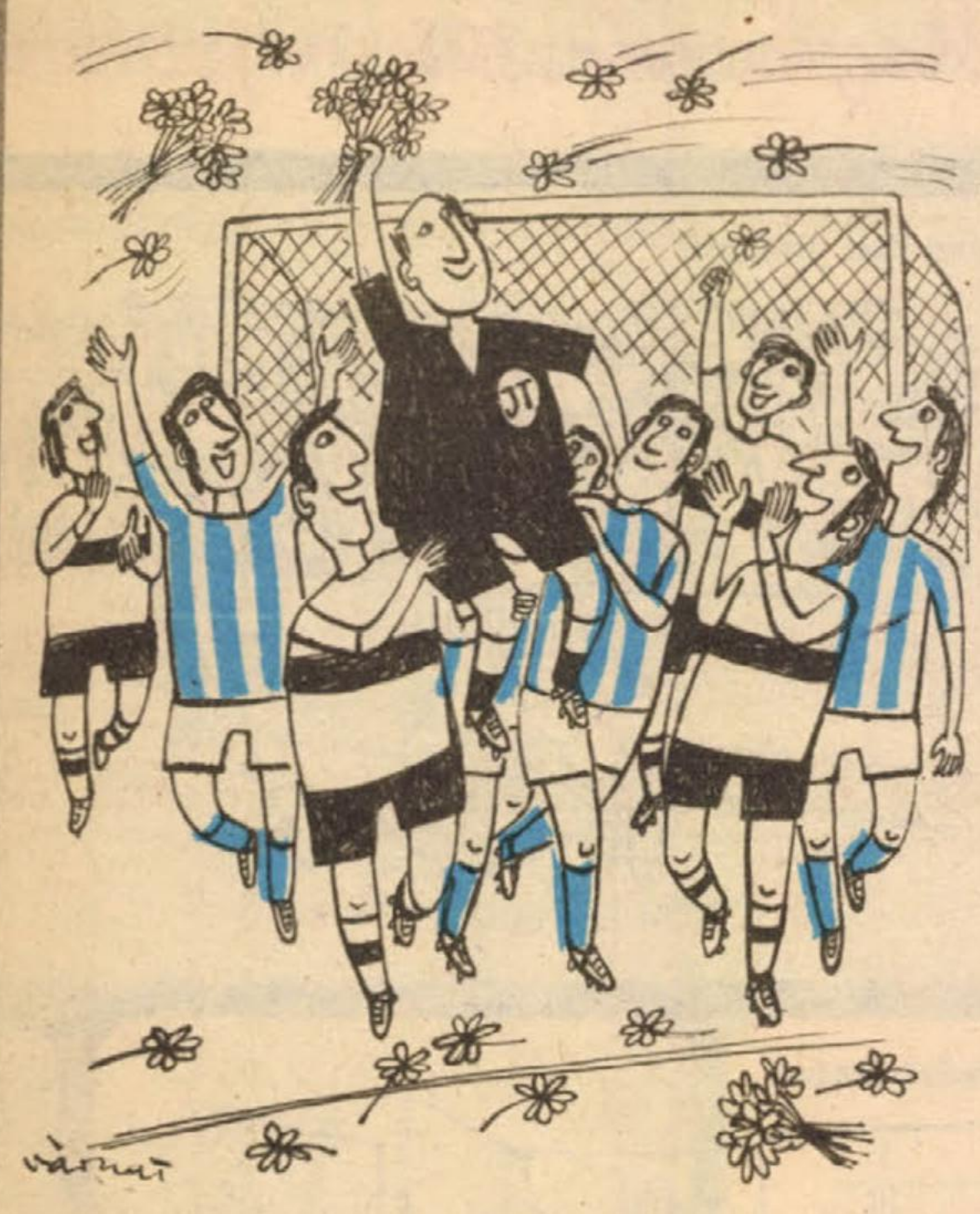

ERŐPRÓBA

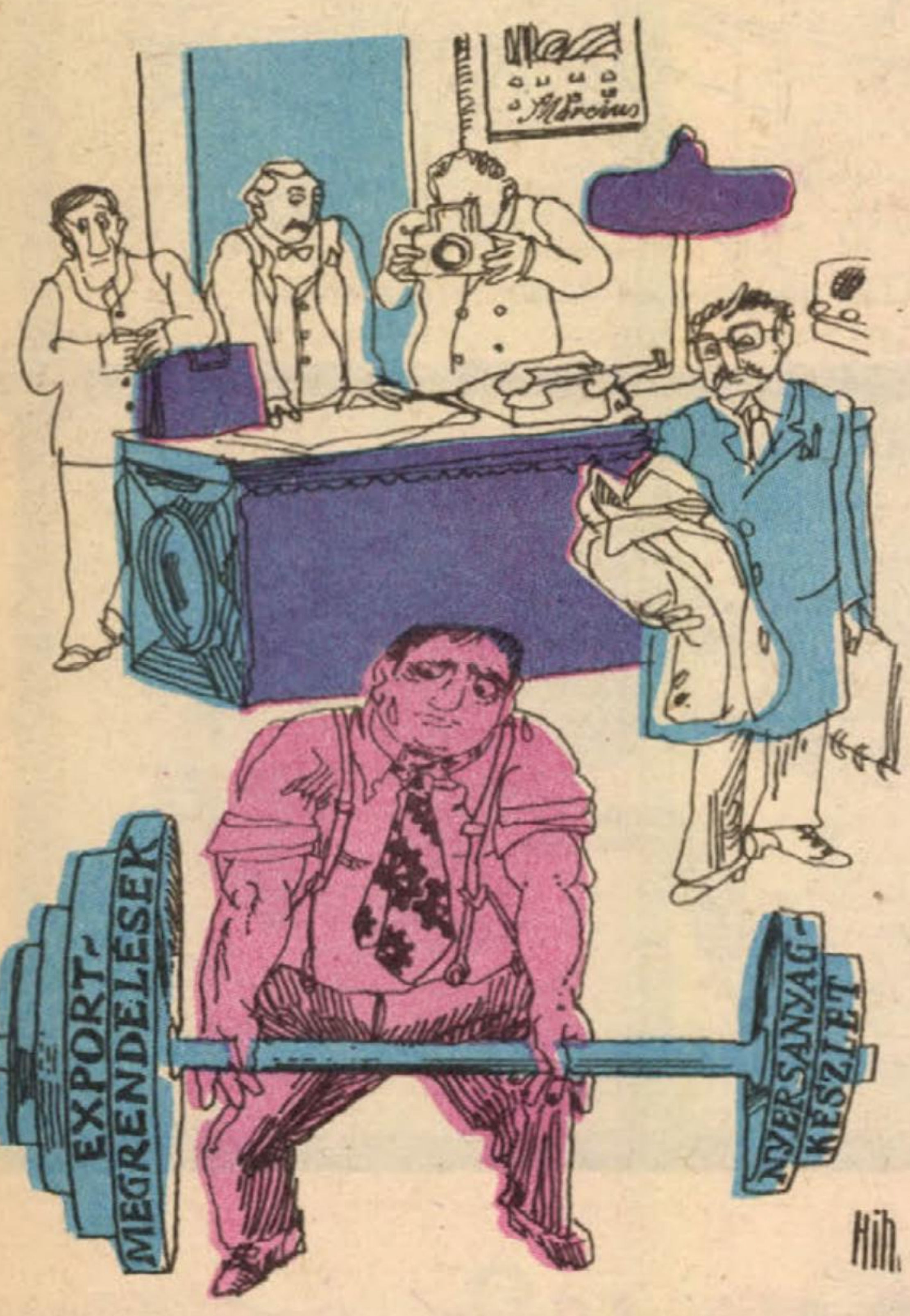

GILGAMES

Szemközt simított az influenza, egy kicsit már citerázva aludtam el. Azt álmodtam, hogy a Ludas új rovatot indított „Megüt a guta" címmel.

— Menj el — mondta a főnök —, és írj meg valami disznóságot.

— Jól van — mondtam náthásan. — Megírom, hogy nyakunkon az influenza és alig lehet papírzsebkendőt kapni.

— Csak mindig elegánsan — mondta a főnök. — Senkit sem akarunk agyonvágni.

— Majd ékírással csinálom — mondtam. — Mióta a tévé divatba hozta Asszíriát, akkád nyelven mindent el lehet mondani.

Elindultam, masszív egy álom volt. A családfát alakító balett-táncost viszonylag még könnyen legyőztem. Elég volt csuklón tüsszentenem, máris ledőlt, lombkoronáját bőszülten rázva, miközben a szakadékból a cselgáncssport japán műszavai sikoltoztak háromszáz wattal.

— Gallyazzátok le, — mondtam Enkidunak, a hivatalsegédnek. — Egy tízméteres balett-táncosból akár egy vagon papírzsebkendőt is ki lehet hozni.

De akkor már ott csápolt az orrom előtt Inke László barátom, tisztára póknak öltözve. Pedig esküszöm, hogy hónapok óta egy korty nem ment le a torkomon.

— Istenkém, karakterszerep — mondta. — Amellett védőöltözék is. Vagy láttál már influenzás pókot?

— Idehallgass, papírzsebkendőt keresek.

A fejét vakarta valamennyi lábával.

— Nem bánom, próbára teszlek. Át kell menned az Adminisztrátorok Völgyén, ahol kétszáz kisfizetésű beosztott jajong.

— Ne mondd. És miért jajonganak?

— Most vonják le a szabad szombatot. Vigyázz, mert ha engedsz a csábításnak, nyomban porrá változol.

— Nem hátrány. Az unokaöcsém kifutó volt egy drogériában, aztán pórrá változott. Most gombacsősz egy téeszben és Renault-n jár.

— Nem pórrá, porrá!

— Szőrszálhasogatás — mondtam. — Az ékírás nem tesz különbséget hosszú és rövid ó között.

Végiggyalogoltam az elektronikus vurstlin, amely térdig volt jajkiáltásokkal. Egyszercsak Tordai Teri bukkant fel, babilon bikiniben. Tett egy mezopotám csábmozdulatot, majd orrcsöppentőt nyújtott felém nafazolinnal. Már-már lépre mentem, de akkor eszembe jutott a póki szózat és inkább tovább szívtam az orromat.

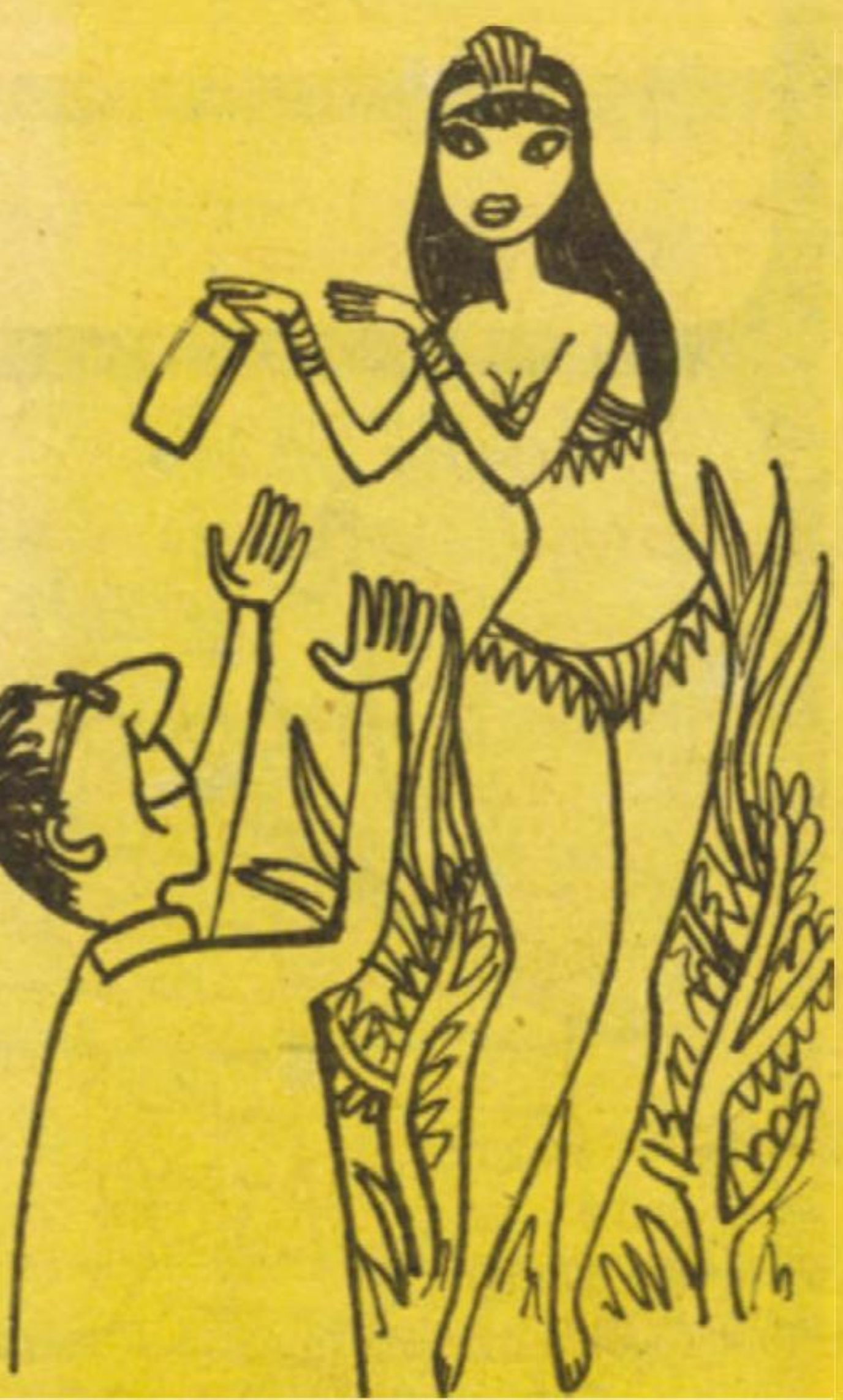

— Ne gondolja, hogy ezzel megúszta — mondta Tordai Teri ninivei szemvillanással. — Még át kell hajóznia a Rendeletek Tengerén és csak egyszer érintheti evezőjével a fortyogó ezüstpapírt.

— Nem gond — mondtam. — Hoztam farmotort.

— Na hallja — kacagott —, akkor már Bujtor jobban csinálta. Még senkit sem láttam akkora erőbedobással egyhelyben evezni.

— Bujtornak könnyű volt — mondtam. — Ő csak a halhatatlanságot hajszolta, én viszont a papírzsebkendőt.

De akkor már újra bearaszolt Inke László, a pók.

— Nem bánom — mondta. — Adok még egy sanszot. Le kell buknod . . .

— Isten őrizz! — kiáltottam. — Olyan népi eposz még nem született.

— . . . az Anyaggazdálkodás Tavába. Ha felhozod a kiutalást, kapsz papírzsebkendőt.

Lebuktam. Vidoran lubickoltam az ötméteres ebihalak között. Hosszú sötét hálóing volt rajtam és ormótlan túrabakancs. Úgy festettem, mint Charlie Rivels a Beketow cirkuszban. Fel is kiáltottam:

— Mikrobát, óh! — de az akváriumi körülmények között csak bugyborékolás lett belőle. Aztán egyszerre ott volt előttem az ősöm feje. Mélyhűtött fej volt, csak a bal szemöldöke élt, amely hol az orrára, hol a fülcimpájára csúszott sumír divat szerint. A fejben — busa szőrzetét nem számítva — Bánffy György barátomat ismertem fel.

— Végignéztem a Benyovszky-sorozatot — mondta panaszosan. — Ezért az istenek örök életre ítéltek.

— De micsoda élet ez! — szörnyűlködtem. — Nylonstaneclik közé préselve. Hiszen olyan vagy, mint Hófehérke a barlangvasúton.

— Befagyasztottak — mondta az ős gyászosan. — Az adminisztratív létszámmal meg a papírzsebkendő-készlettel együtt.

— Végem van! — kiáltottam. — Mondd hát ős, ki bölcs vagy, mit csináljak papírzsebkendő nélkül?

— Nagyon egyszerű — szólt a szőrzet fáradtan. — Használj pamutzsebkendőt, te ütődött!

Aztán elaludtam, álmomban a Gilgames tévéváltozatát láttam és nyöszörögve ébredtem. Csak utóbb sült ki, hogy ez fordítva történt. Végignyöszörögtem a Gilgames tévéváltozatát és azon aludtam el.

Peterdi Pál

Ha lecsöpögtettük a szőnyeget, ne tüntessük el a nyomokat.

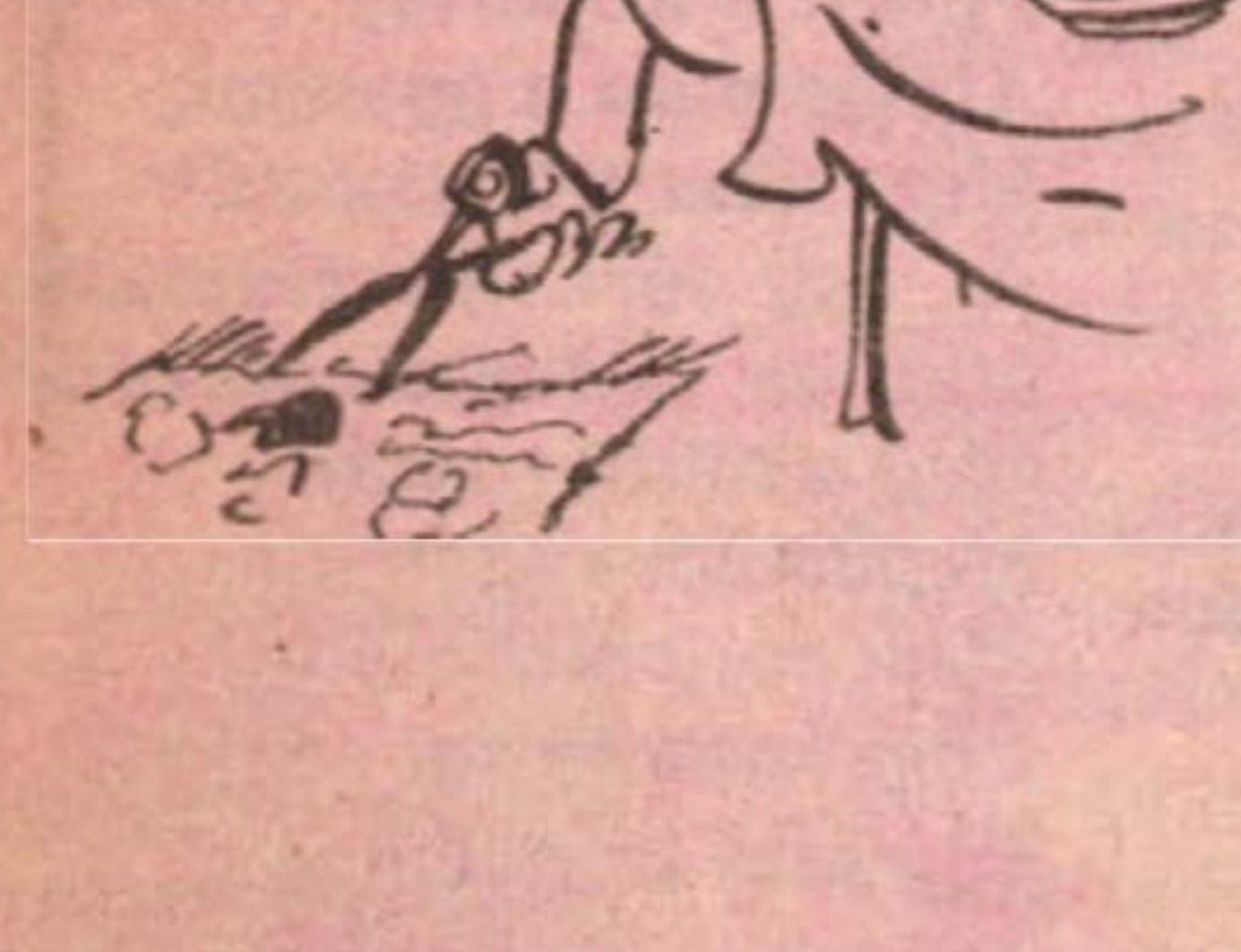

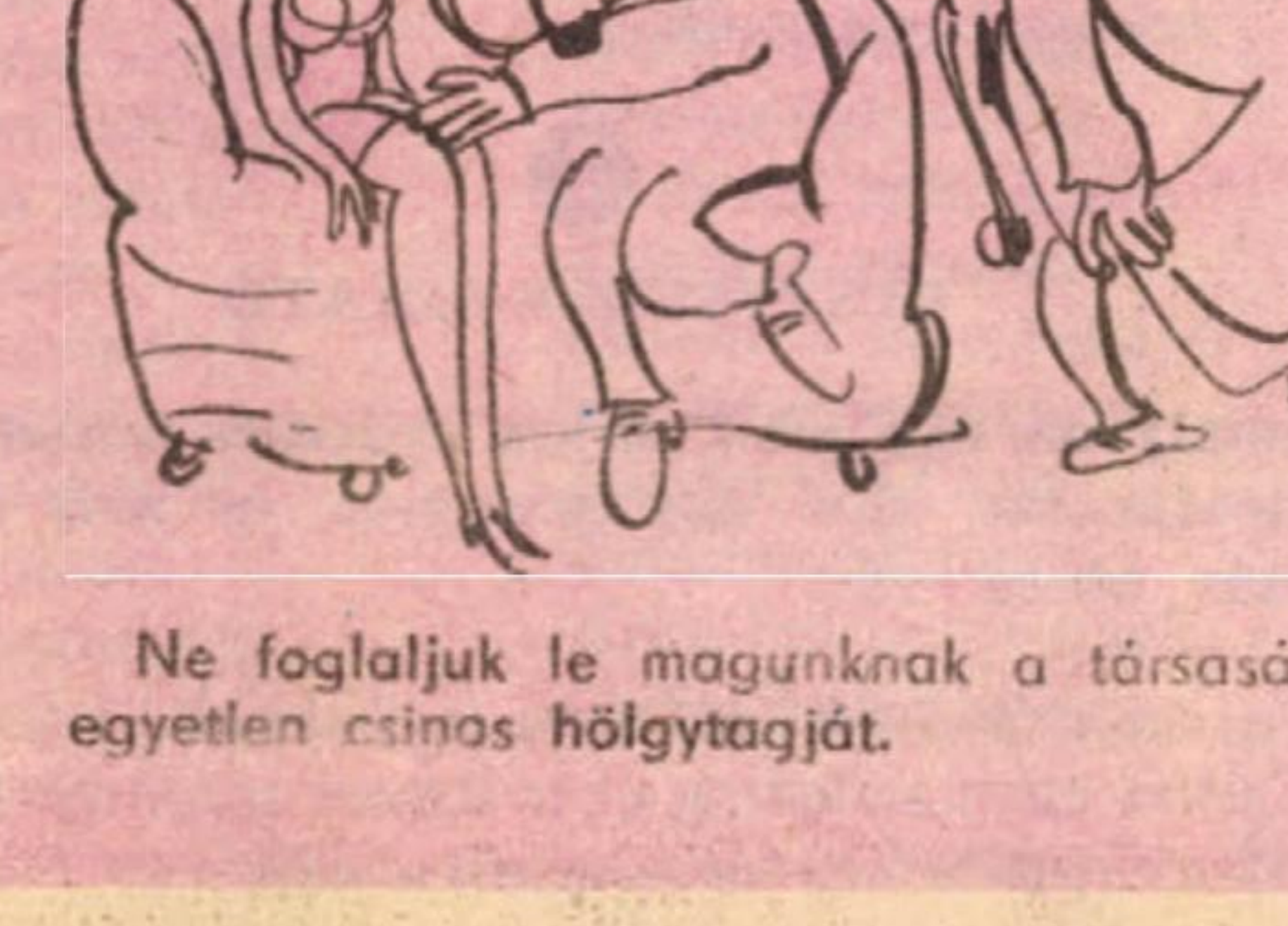

Ne foglaljuk le magunknak a társaság egyetlen csinos hölgytagját.

Játsszunk el a család legkisebb tagjaival.

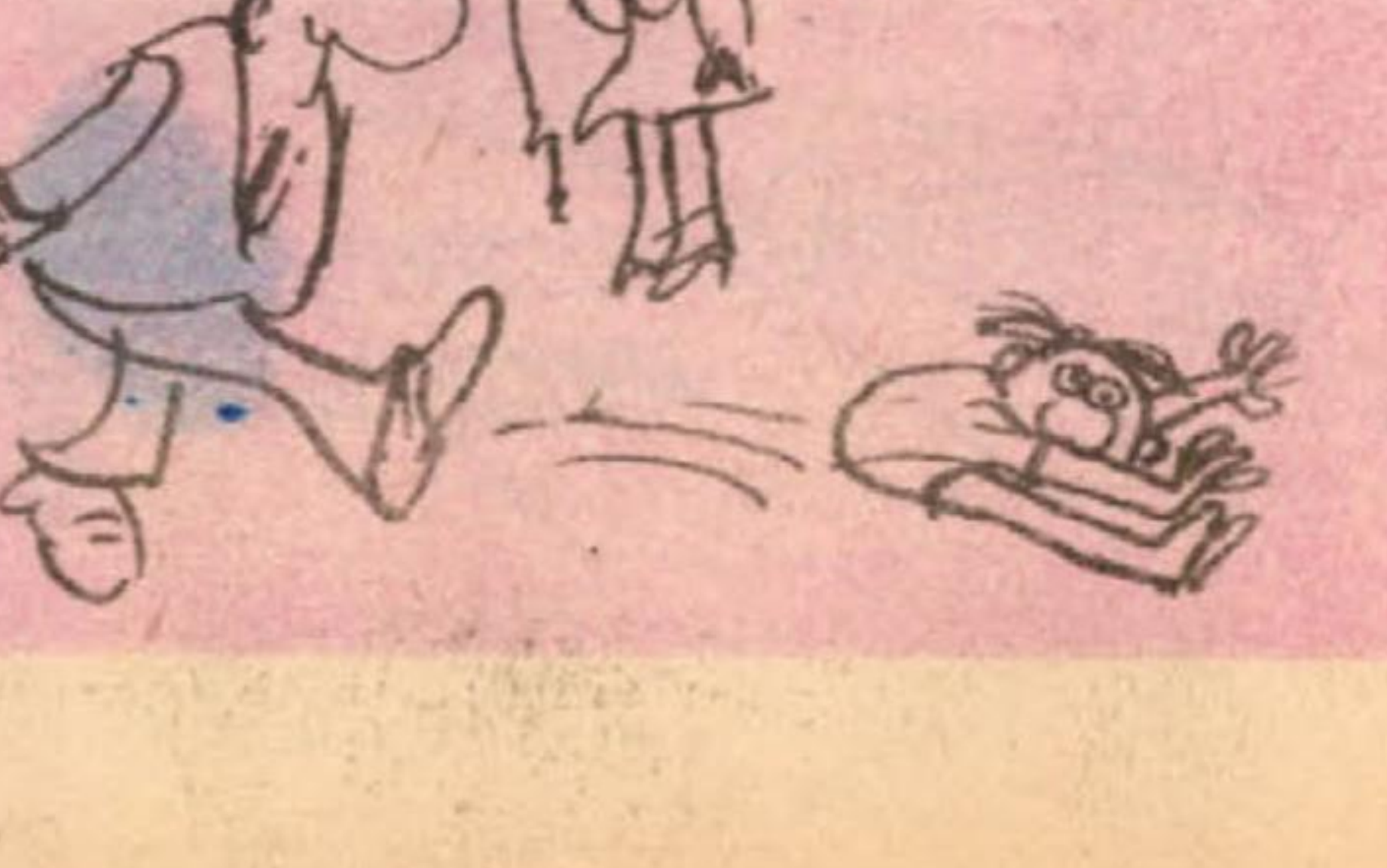

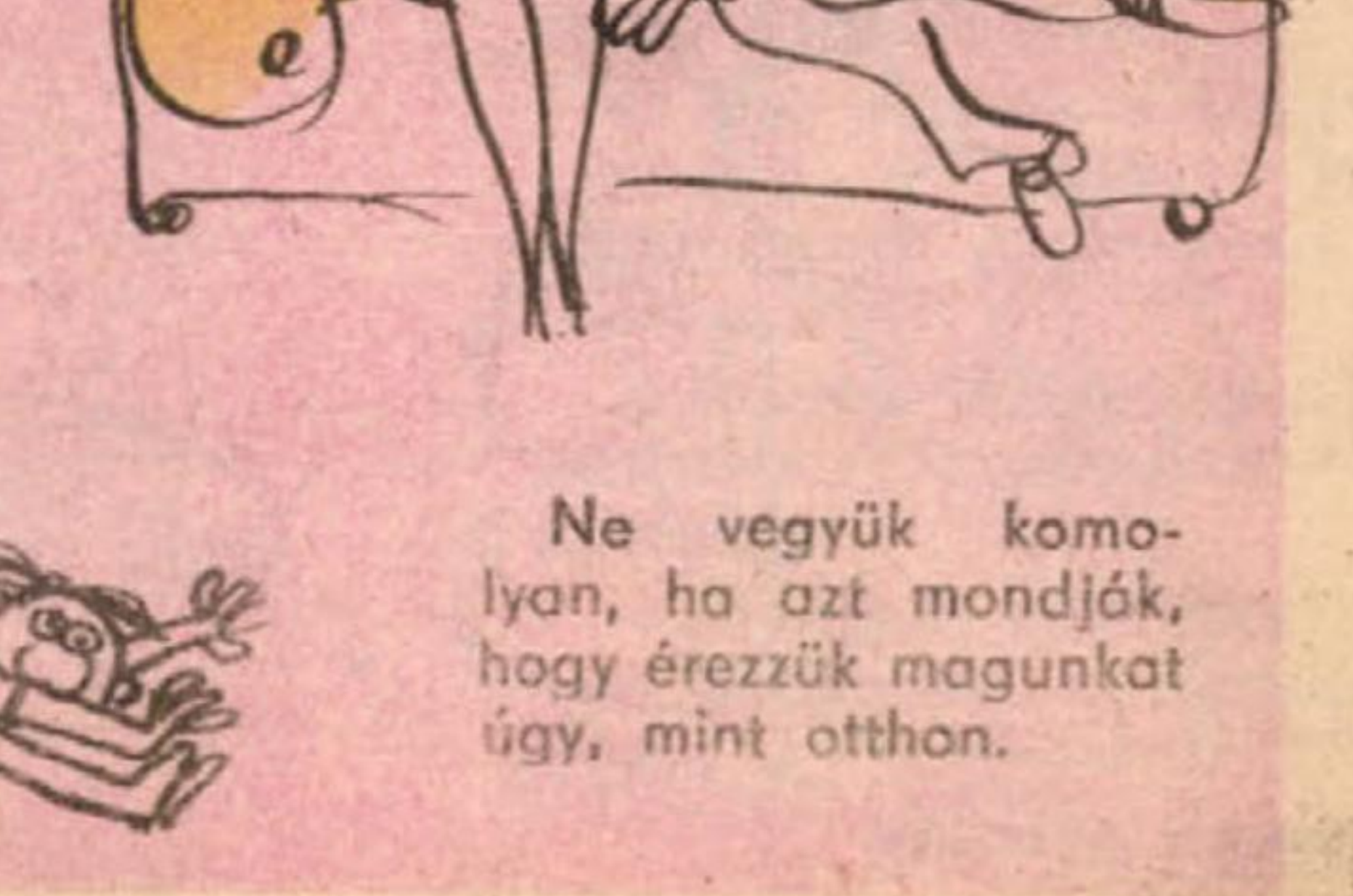

Ne vegyük komolyan, ha azt mondják, hogy érezzük magunkat úgy, mint otthon.

TRIBÜN

Az innsbrucki óriás-műlesiklást — láthattuk a tévében — egy néző hatalmas fenyőfa tetejére kúszva próbálta szemlélni.

— Kérjük, fáradjon le a fáról — figyelmeztette a bemondó. — Saját érdekében.

Semmi.

— A szurkolótársai érdekében!

Még mindig semmi.

— A fa érdekében.

Erre lemászott.

●

Olga Korbut megnyerte a bajnokságot, átvette a hatalmas ezüstserleget. Mindenki tapsolt, csak a mama panaszkodott a tribünön:

— Tessék, még egy serleg. Már van vagy ötven odahaza. Most ezt is pucolhatom.

●

Az FC Liverpool titkára expresszlevelet kapott. A sürgős üzenet a dartmoori fegyházból kelt.

„Pénteken este szabadulok. A szombati meccsre okvetlenül tegyenek félre egy jegyet!"

Oh, a szurkoló szíve...

●

Az FC Bayern tizenegyeshez jutott, az ellenfél szurkolói jogtalannak vélték az ítéletet. Gerd Müller persze habozás nélkül belőtte, mire társai odarohantak és a nyakába borultak.

— Téves kapcsolás! — harsogta egy néző az ellenfél táborából. — A bírót csókoljátok meg!

●

Az FC Winglow vezetősége elhatározta, hogy állandó közönséget toboroz. Kihirdették hát, hogy a következő mérkőzés ezredik, kétezredik és háromezredik fizető nézője jutalmul egész évre szóló ingyen bérletet kap. Meglepetés: a három bérletet három McKea nyerte. Fiú, apa, nagyapa.

— Egyszerű — magyarázta a nagypapa. — Álltunk a pénztárnál és számoltuk a szurkolókat.

McKea nagypapa Skóciában született!

(p. p.)

Megkérdeztük rajzolóinkat: MENNYI KELL A BOLDOGSÁGHOZ?

Sajdik Ferenc:

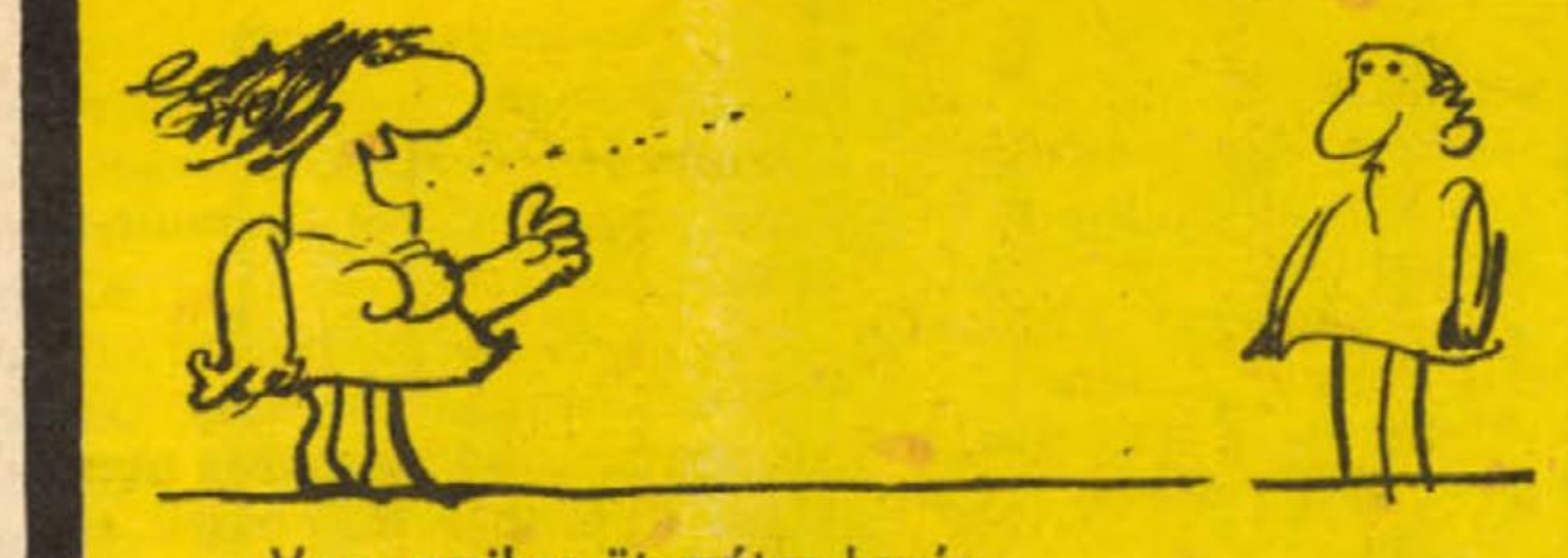

– Van, amikor öt méter kevés.

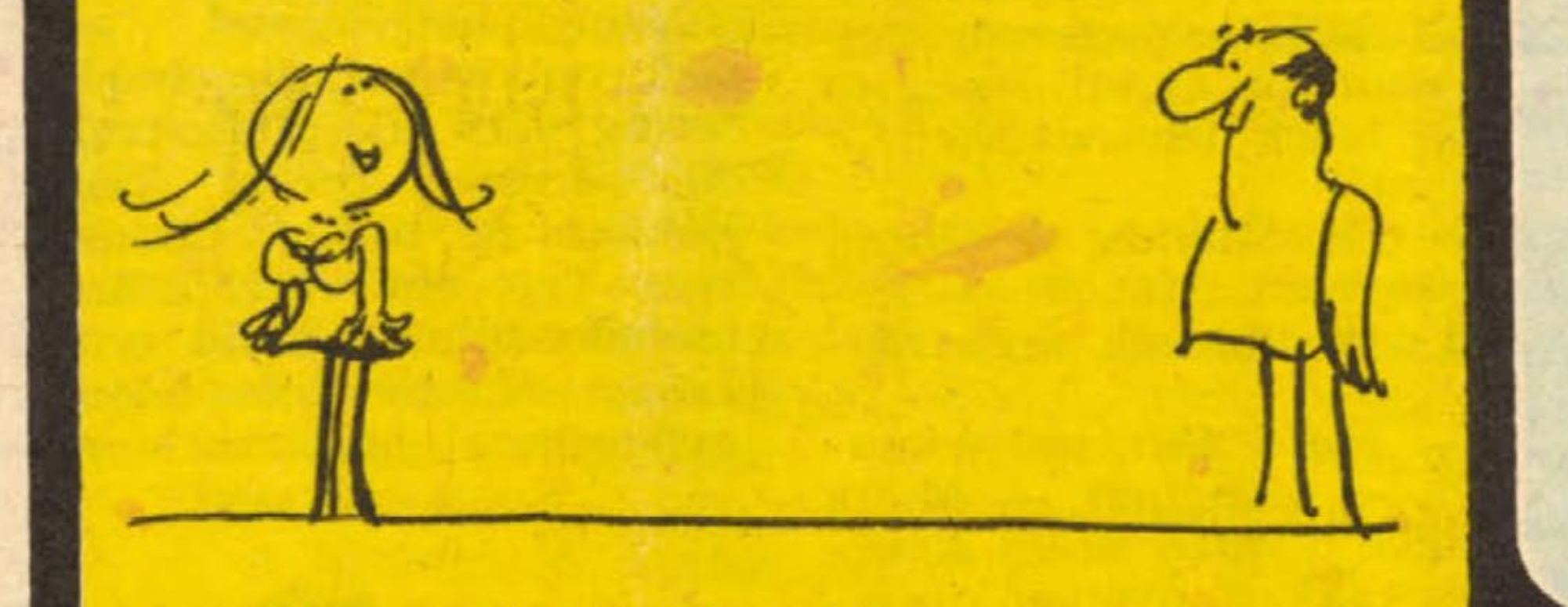

– Van, amikor öt méter sok.

Balázs-Piri Balázs:

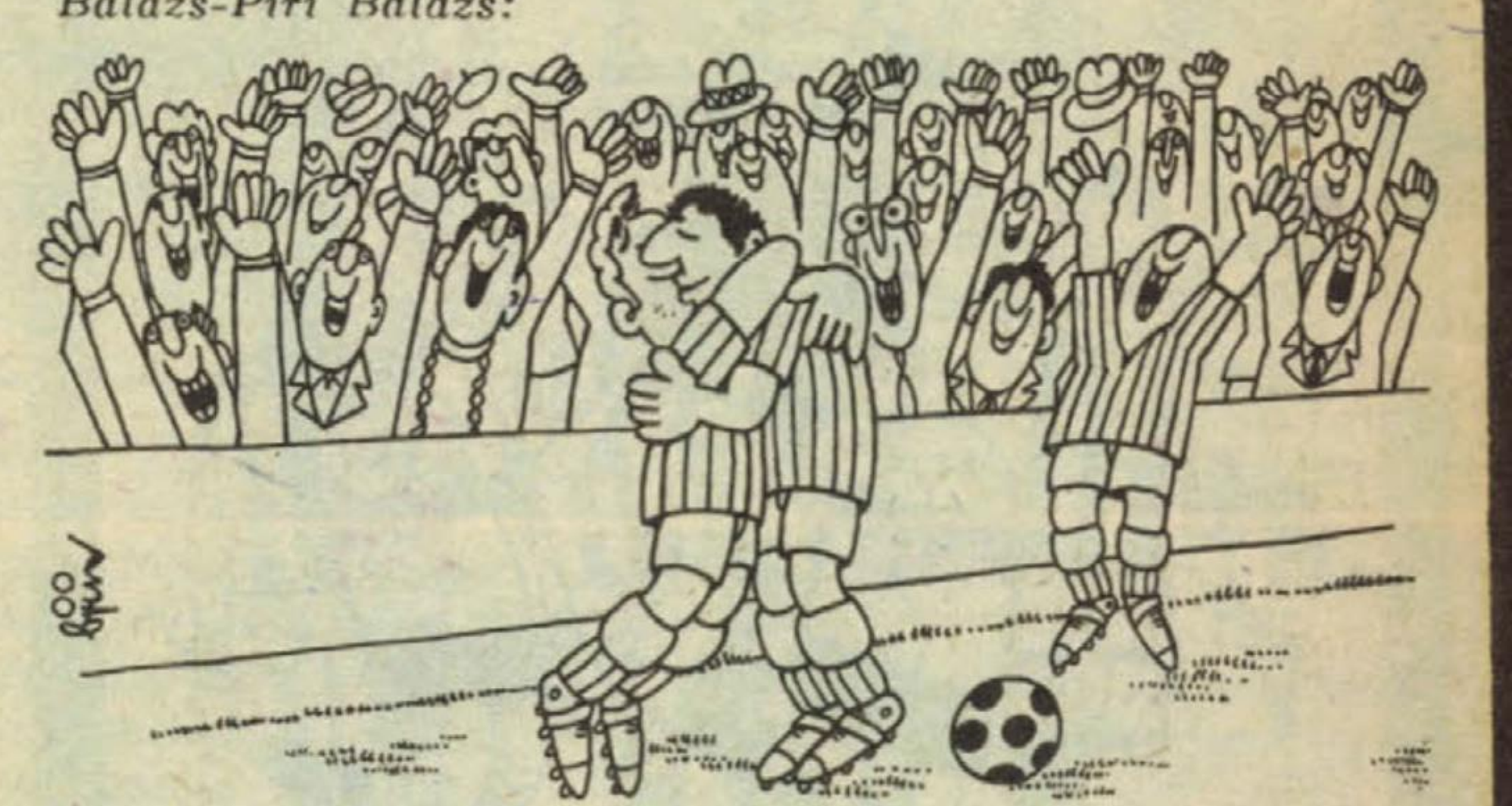

– Egy csok...

Brenner György:

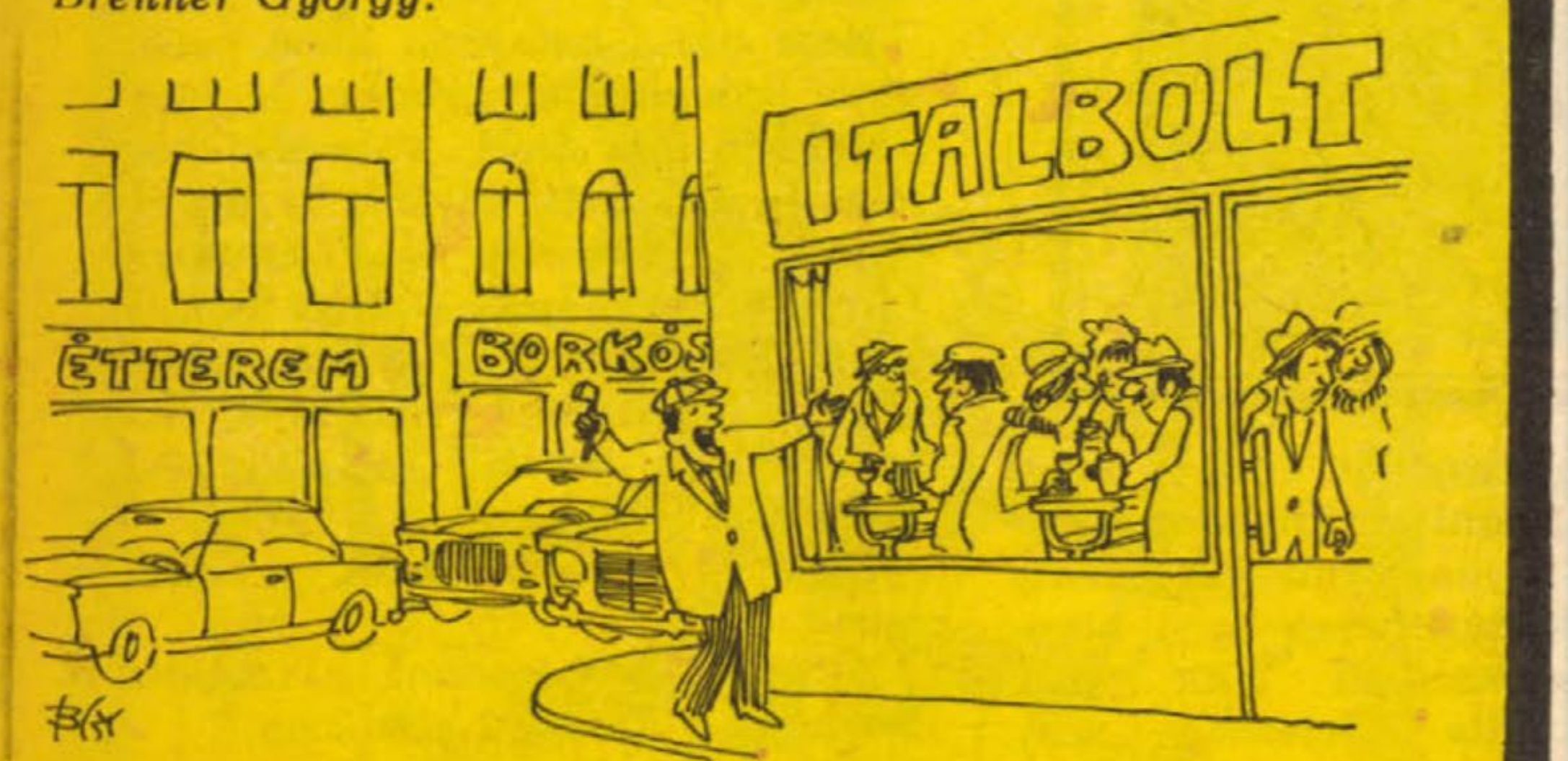

Csak a pipa, meg egy pohár bor.

Barát József:

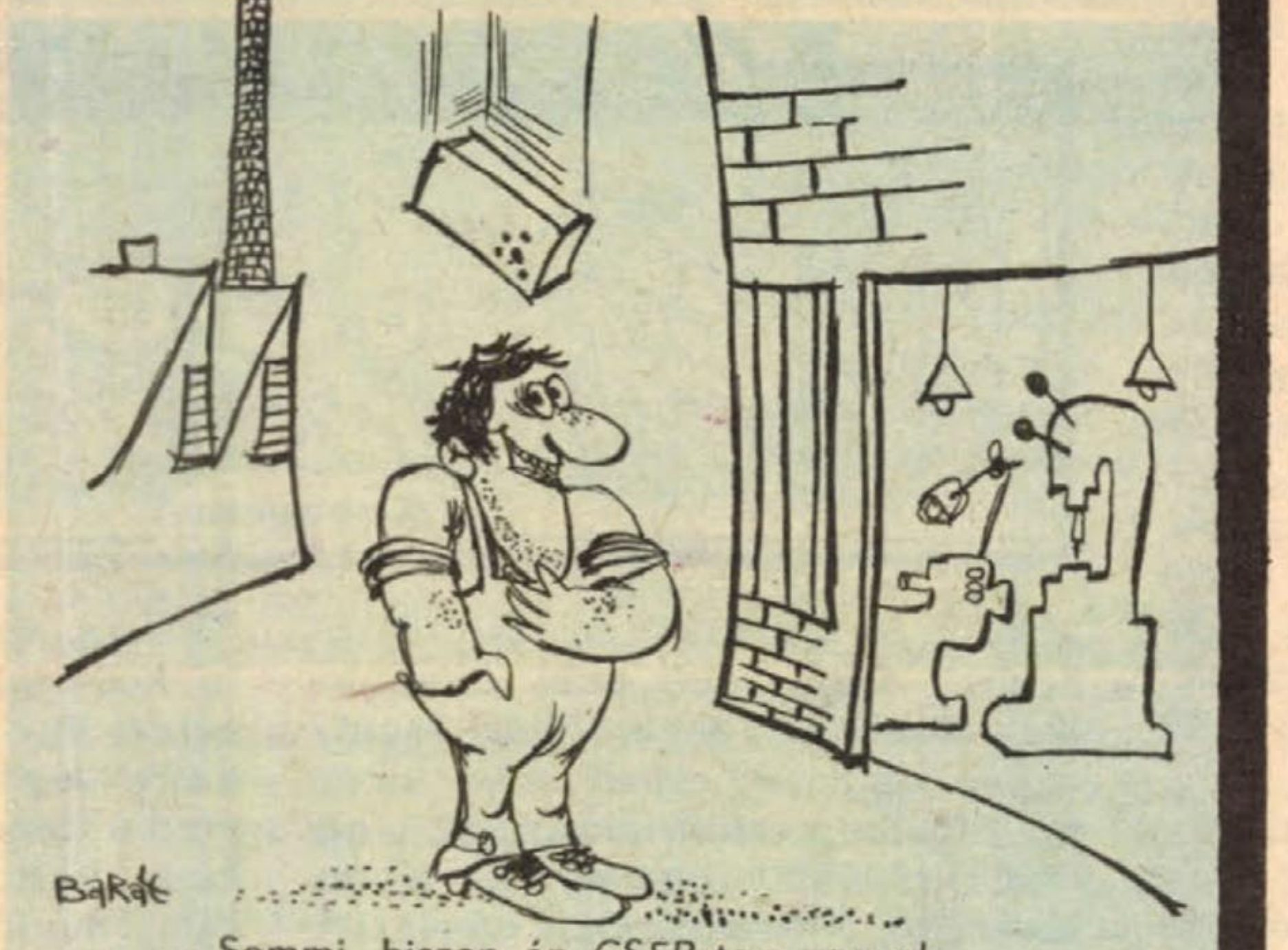

– Semmi, hiszen én CSEB-tag vagyok.

Hegedűs István:

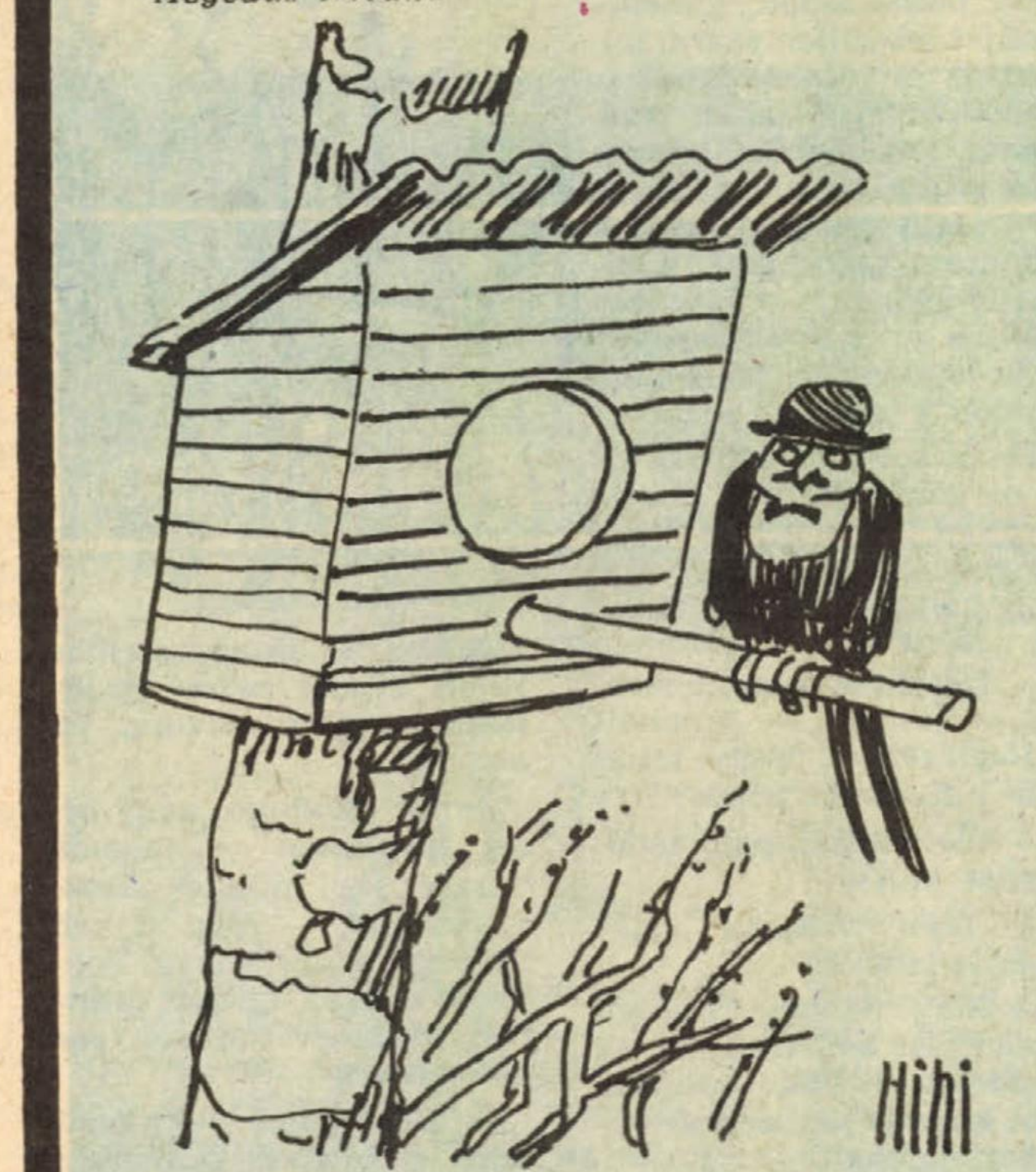

– Egy öklömnyi saját ház.

Vasvári Anna:

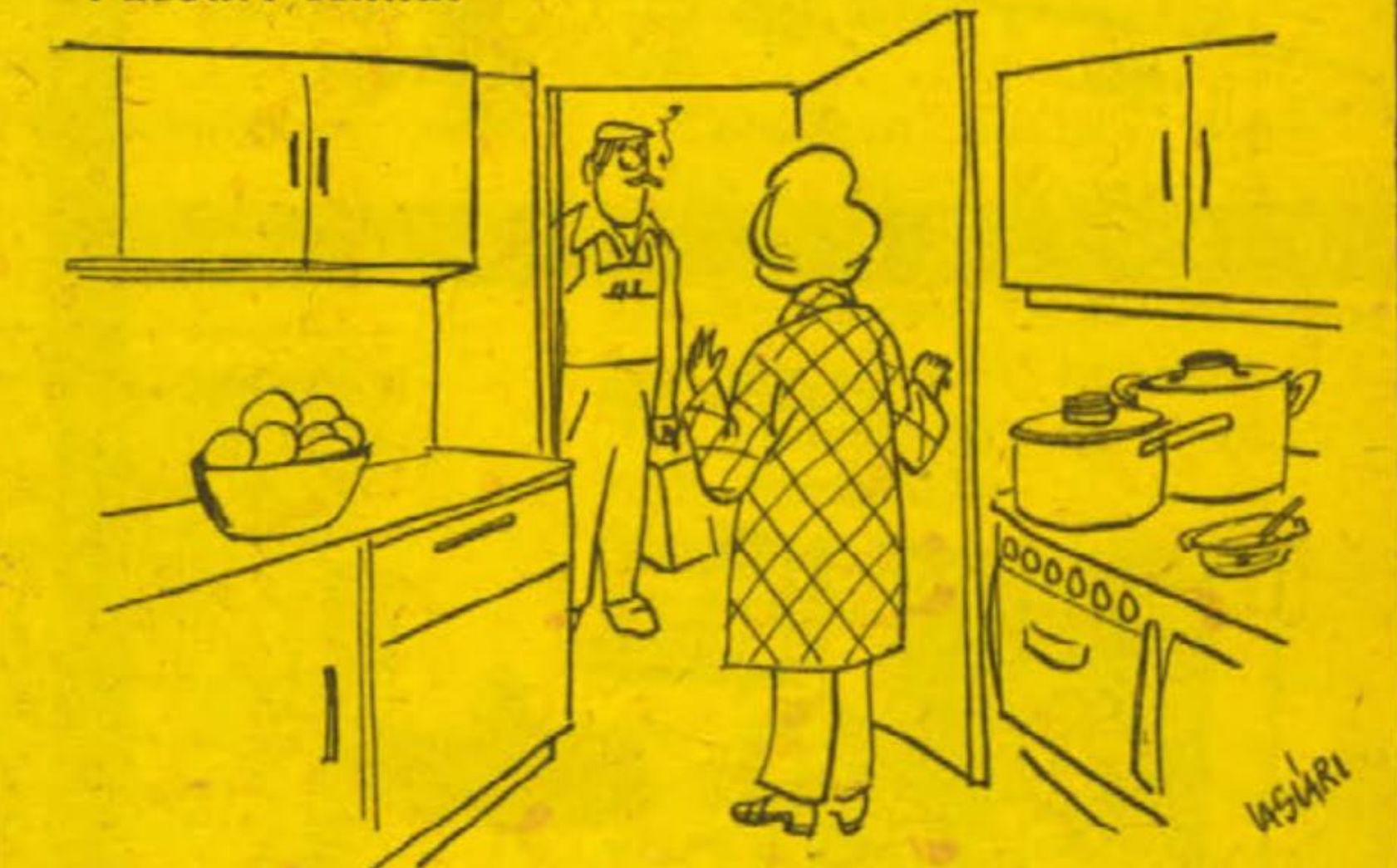

– Ha megjön József – a szerelő.

Szűr-Szabó József:

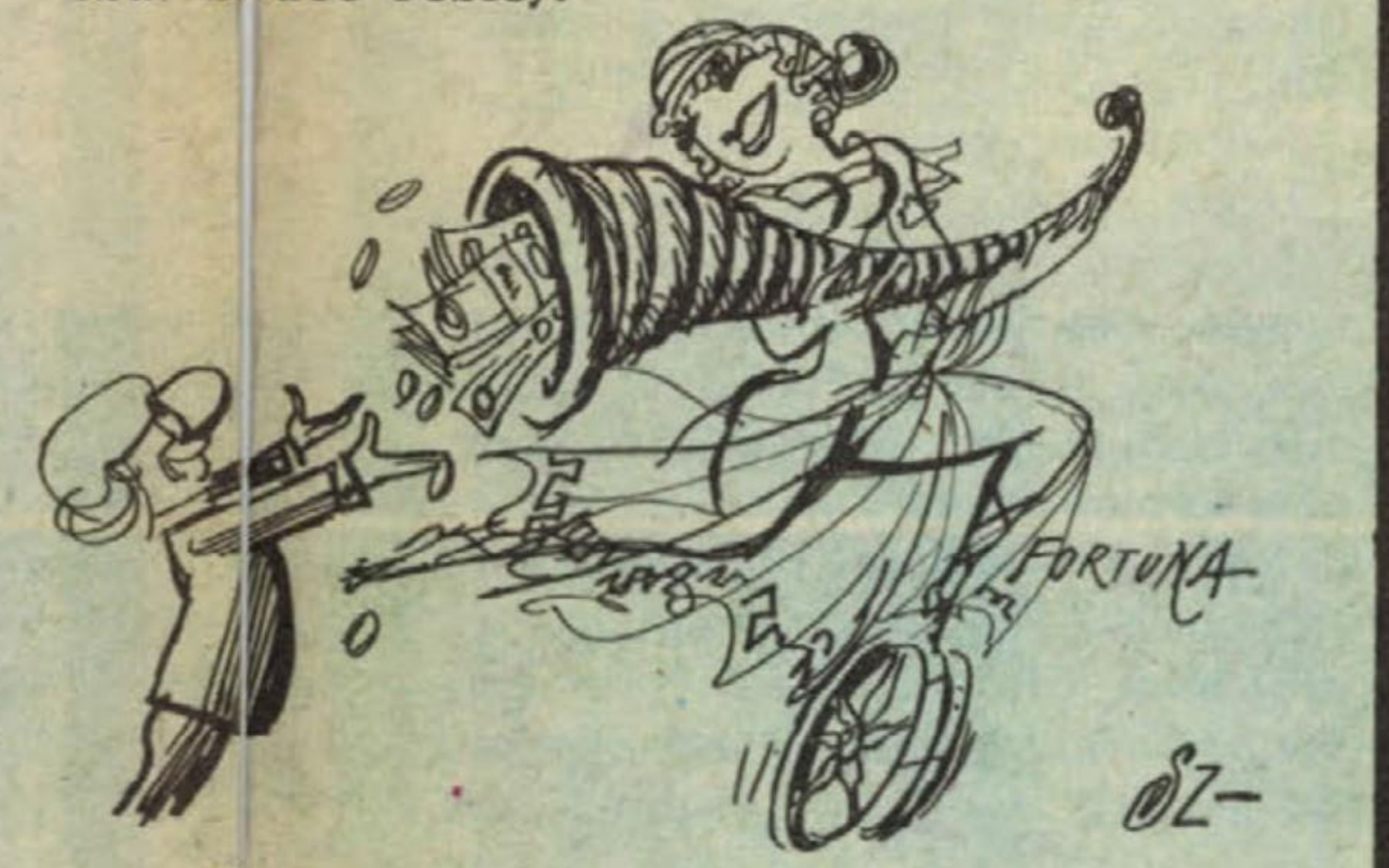

– Elég egy mosoly.

Erdei Sándor:

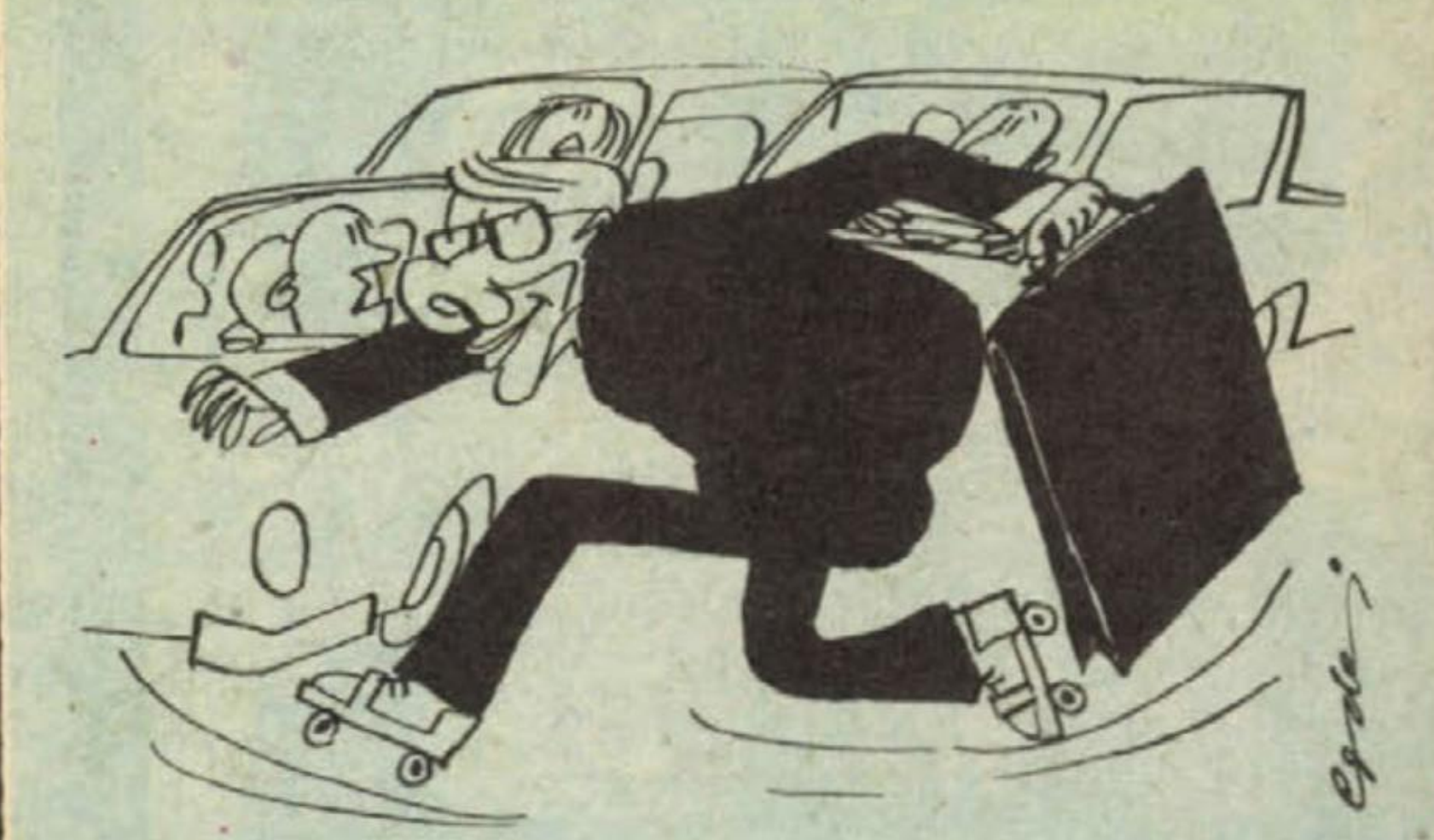

– Négy kerék.

Fülöp György:

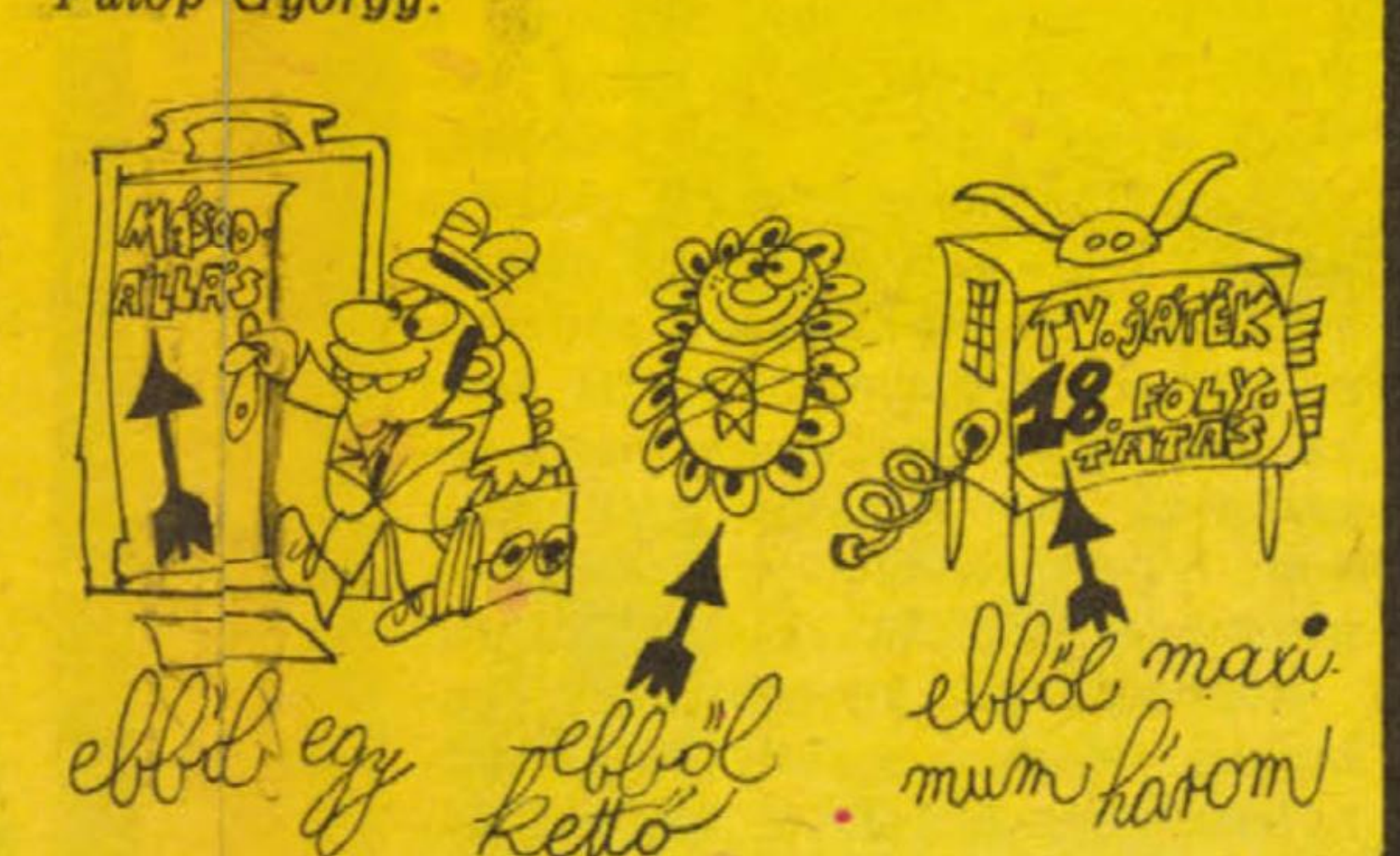

Várnai György:

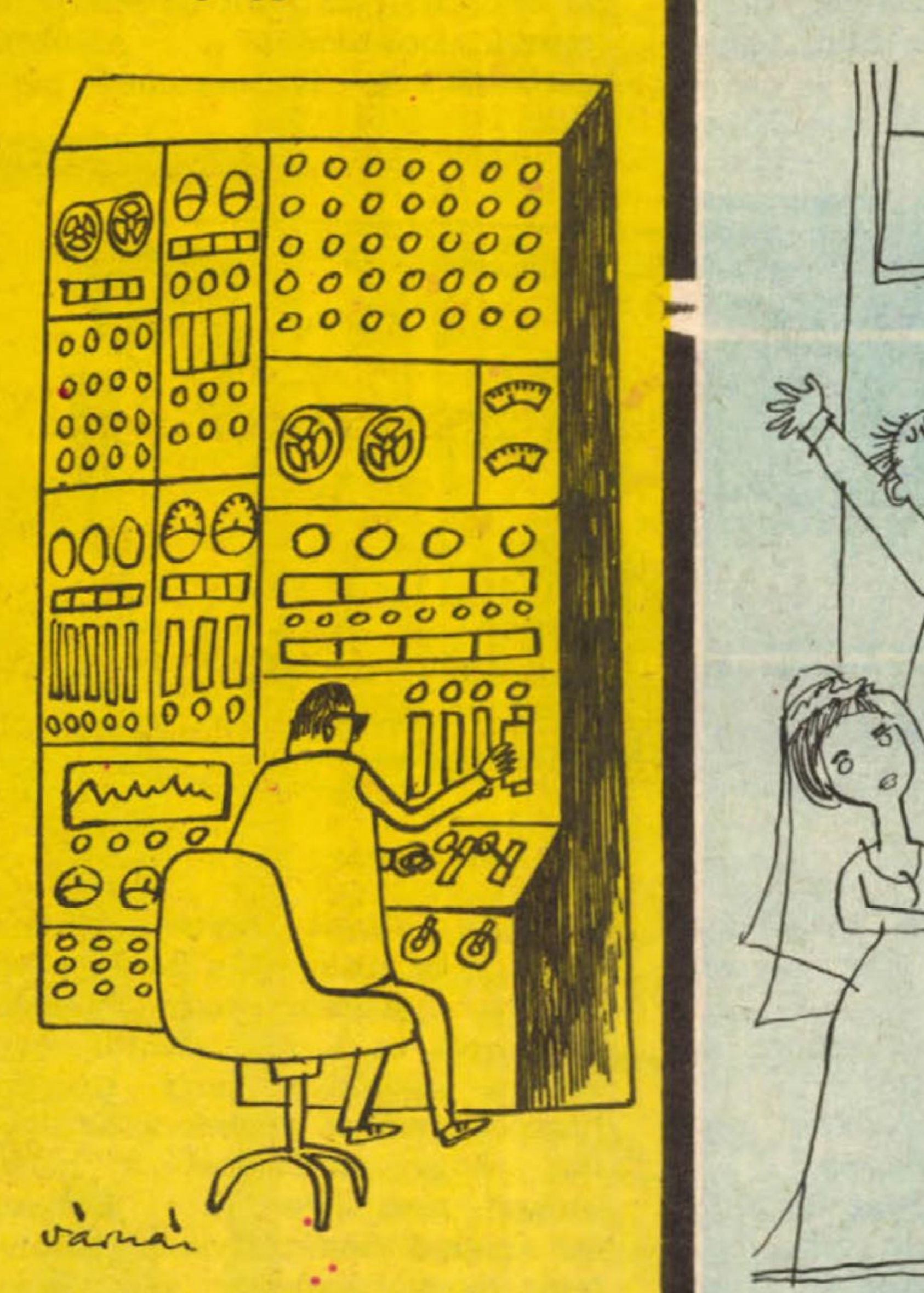

– Mindjárt kiszámítom.

Lehoczki István:

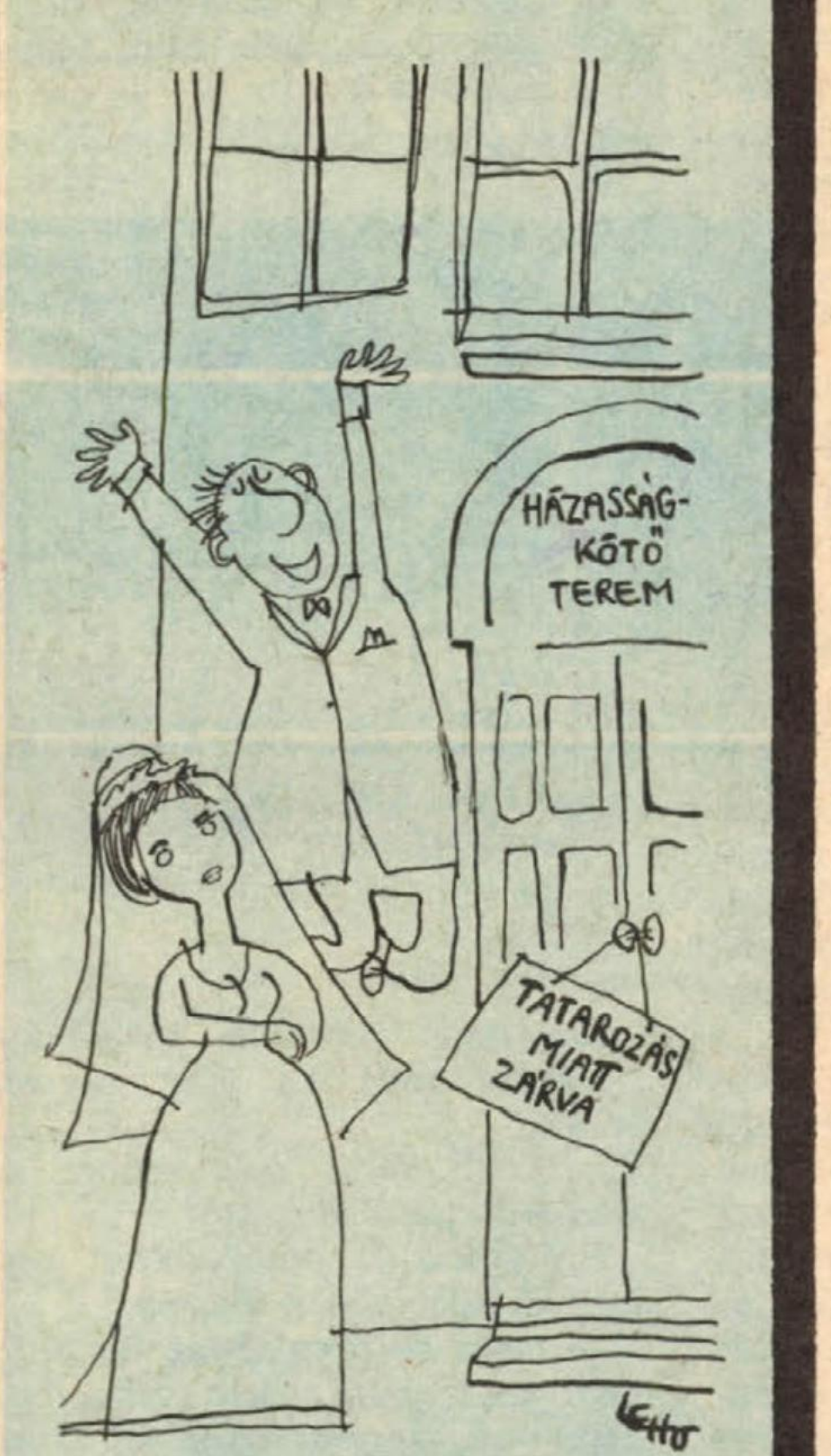

– Egy kis szerencse.

MAKACS FOG

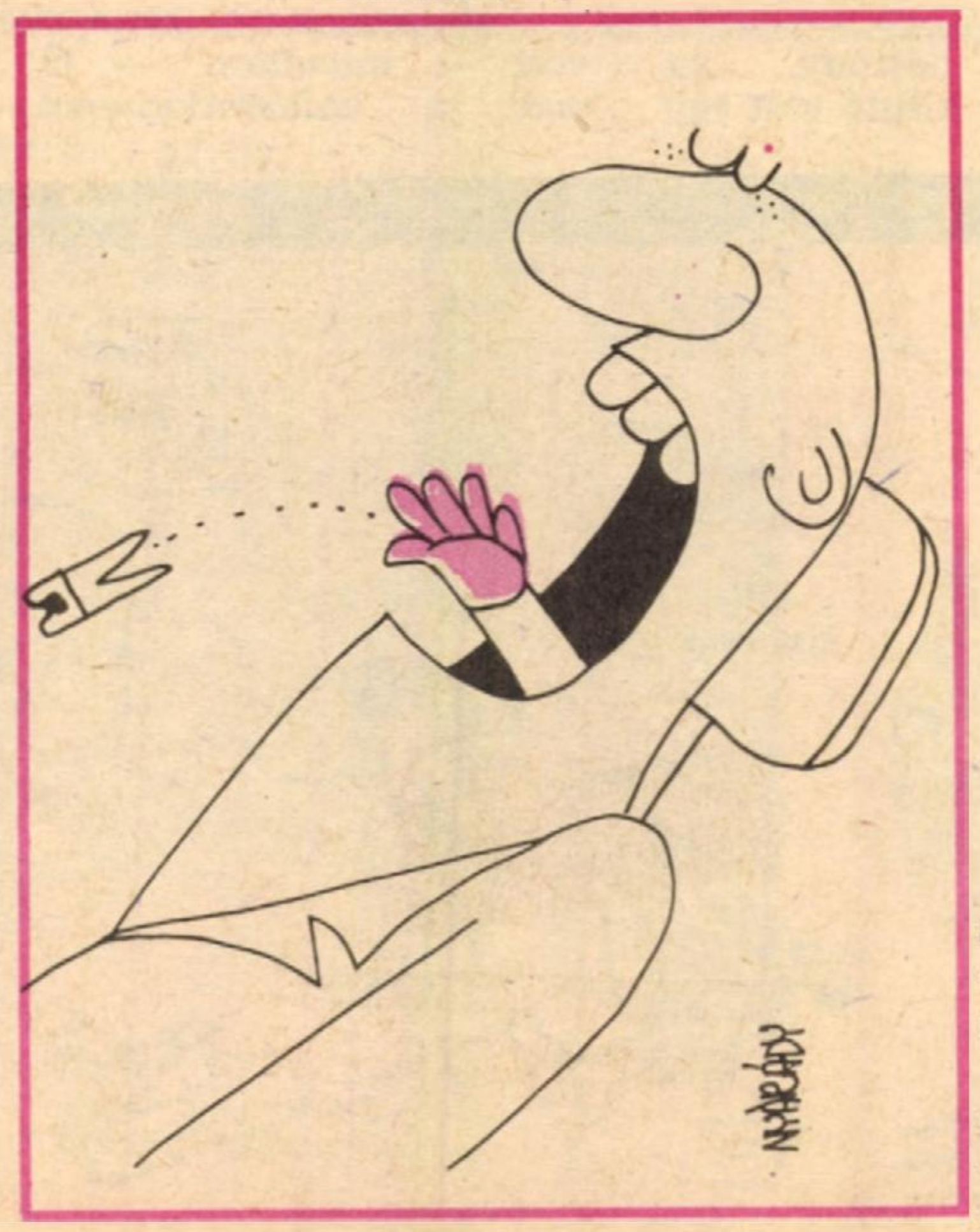

HALOTTSIRATÓK

Szépek a falusi halottsiratók. Nemrég gyűjtemény jelent meg belőlük. Fel lehetne most már figyelni a városiakra is, jelesül a gazdasági életben divatozókra. Alábbiakban kettőt közreadok gyűjtésemből. Tudni kell, hogy ezeket a rimtelen recitatívákat rendszerint ugyanarra a dallamra éneklik jajveszékelő, feketébe öltözött főállású sirató kartársak és kartársnők.

❶

RÉSZESEDÉS-SIRATÓ

amelyben egy jobb sorsra érdemes kollektíva siratja azt, akit úgy szeretett, és akit most már hiába vár.

Jaj édös istenem, jaj árva fejünknek
Kútba esött szögény, el is úszott szögény
Az a drágalátós, édös-mézös szájú
Nyeröségrészesedés
Akit úgy szerettünk,
Tavaszi szél hozta,
Tavaszi szél vitte
Elvitte a cica
Meg a büntetőkamat
Mi lösz most mán vélünk
Héjába is sírunk
Héjába is rivunk,
Ugrott a kuperta,
Almás mán a gyenygi,
Mert nem teljesítettük
Az egy főre eső termelékenységi mutatót
Meg az fajlagos anyagköltség hányadost.
Meg a többi rontást
Magasságos egek
Mért sujtottál így le,
Nem kapunk mi eztán
Egy alzó grandot se
Jaaaaaaj, juuuuj
Fuj!

❷

UTAZÁS-SIRATÓ

amelyben egy gazdasági káder siratja az elveszett lehetőséget.

Ó, én szegény árva,
Nyomorult teremtmény
Megfosztottak tűle,
Szakajtottak tűle,
Odavan már nékem
Az kűföldi utam
Napnyugoti utam
Szógálati utam
Nem lesz nékem eztán
Konzumeksznél számlám
De lesz nékem eztán
Egy vidéki utam
Harmincegy forintér'
Jó pengőforintér'
Szép csengő forintér'
Ó én szegény árva,
Hogy nem utaztatnak,
Penig tudok nyelvet
Legalábbis egyet
Az szép magyar nyelvet
(Igaz, hogy csak rosszu')
Bárha mégis tudok
Idegen nyelveket.
Tolmács segélyével
Mondom én szaporán...
Mégse mehetek ki
Mert a gyirektornak
Számológép kéne
Zsebibe pásszoló
Francos számológép
Ezt vette fejibe
Abba a nagy tökbe.
Utazik a góré,
Én meg hon maradok,
Isten veled édes
Isten veled drága
Számológépecske.
Konzum valutácska
Külföldi utacska
Fulladna meg inkább
A direktorocska
Szomorúfűz ága
Borulna fölébe
Árva bús szívemnek
Gyönyörűségére...

Novobáczky Sándor

CSÖKKENTETT BÜROKRÁCIA

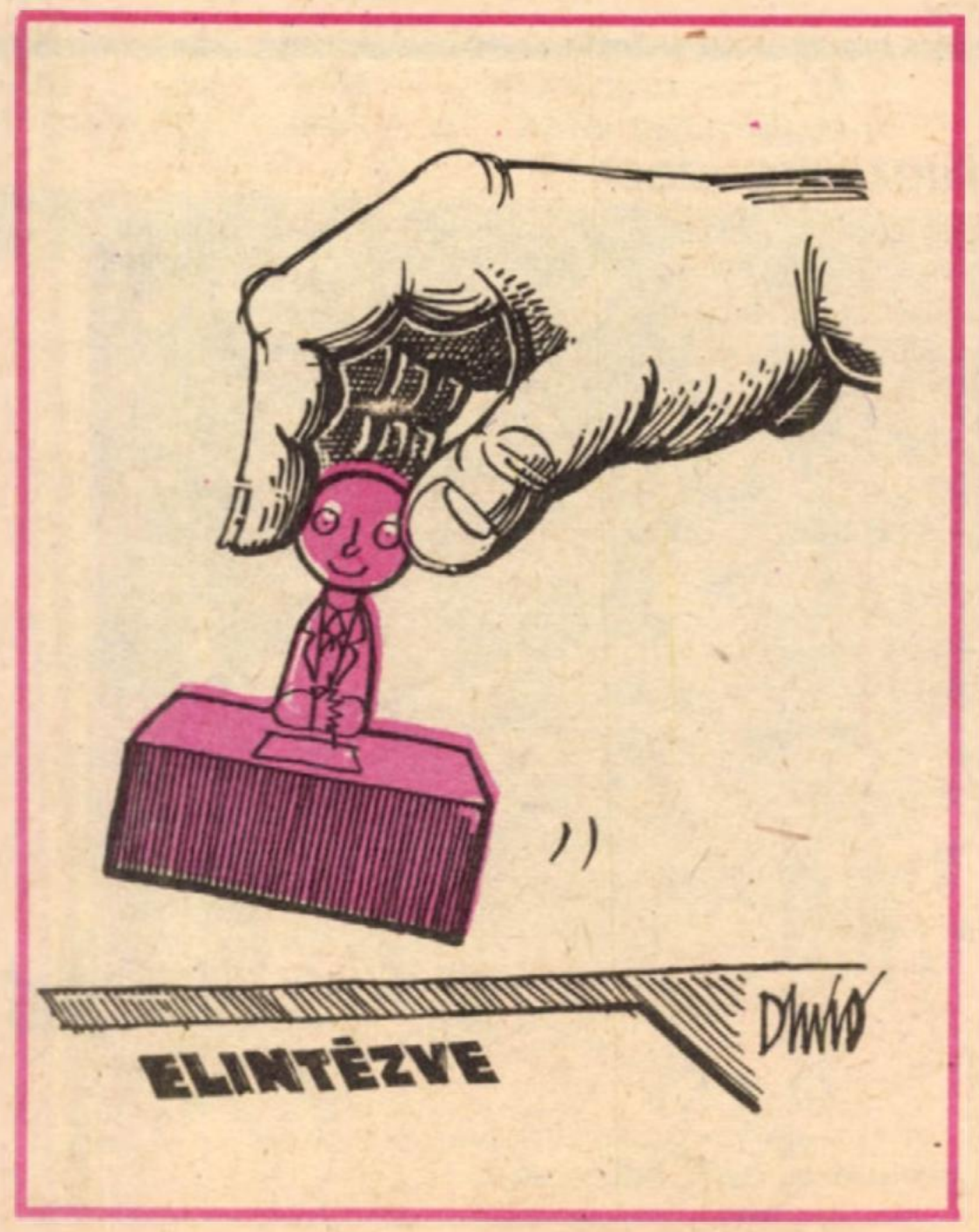

ZSÖLLYE

Gálvölgyi János, aki a tévé szilveszteri műsorában nagy sikert aratott színészparódiáival, a napokban újból a kamera elé állott. Azaz csak állott volna, mert téves diszponálás miatt nem érkezett meg a felvételre. A gyártásvezetés mindenütt kereste, a színházban, a szinkronban, a lakásán, de sehol nem találták. Végül megpróbálták az apósánál keresni, aki nem más, mint népszerű bűvészünk, Rodolfo. A gyártásvezető kétségbeesetten hívta fel telefonon:

— Jancsit felvételre várjuk, és sehol nem találjuk!... Nincs ott?...

— Nálam nincs!

— Akkor eltűnt!

Rodolfo egy kicsit sértődötten válaszolt.

— De nem nálam!... mert ha én valamit vagy valakit eltüntetek, akkor egyrészt csak rövid időre tüntetem el, másrészt utána rögtön visszaadom!

*

Harsányi Gábor nemrég egy nyírségi faluban tartotta önálló estjét. Az előadás megkezdése után néhány perccel a terem sötétbe borult. Valami hiba támadt a központi vezetékben, és kijavítására órákon belül nem volt remény. A közönség ennek ellenére nem mozdult a helyéről, és amikor Harsányi a sötétben bejelentette, hogy műsorát világítás nélkül is folytatja, óriási tapsban törtek ki. A kultúrház igazgatója nagynehezen előkerített valahonnan egy vastag gyertyát, melyet Harsányi kezébe adott, hogy legalább a művész arcát lássa a publikum. Miközben Harsányi a gyertyát átvette, kicsit idegesen megjegyezte.

— Nem tagadom, izgatott vagyok... így még nem léptem fel.

Az igazgató kétségbeesetten tördelte a kezeit.

— Csak le ne égjen... csak le ne égjen...

Harsányi ránézett.

— Maga most engem félt, vagy a gyertyát?!

*

A „Salemi boszorkányok" nyilvános főpróbájára egy hölgy elhozta öt év körüli unokáját, noha Arthur Miller kitűnő drámája nem éppen ennek a korosztálynak íródott. Alighogy felment a függöny, a kisfiú vagy háromszor hangosan megkérdezte:

— Hol vannak a boszorkányok?... Mikor kell majd félni?... Hol van a boszorkány?!

A fiúcska kíséretében levő néni ráripakodott a gyerekre.

— Nyugodj már meg! Itt van melletted a nagymama!

Rátonyi Róbert

Kürti András:

az utolsó alkimista

5

Kisregény

Doktor Tuka Pál hátrahanyatlik a székén, levegő után kapkod, Majzikné odaugrik, kicsomózza gyorsan a nyakkendőjét, Lipke már ott van egy pohár vízzel, Lászlófi a noteszével terel friss ájert főnöke szája elé, ocsúdik az igazgató, elgyengülten pihegi:

— Nincs státusz!? Erre nincs státusz!? Ide vettem mindenféle kóbor zsenit, protekciós idiótát, valakinek a mindenütt csődöt mondott valakijét, tucatszám, csakhogy gyorsabban kaphassunk meg egy-egy engedélyt, kiutalást, hozzájárulást és tessék! Arra nincs státusz, ami nálunk épp most vált élet-halál kérdéssé! Arra, hogy minden áron növeljük az aranytermelés volumenét.

Most a tanár úron a csodálkozás sora.

— Bocsánat, ezt én nem értem. Hiszen már régen közöltem az igazgató elvtárssal, hogy az adott esetben sem a ráfordított munka, sem a berendezés megsokszorozásával nem lehet valamennyire is számottevő többletet elérni az aranygyártásban. A bölcsek kövének, az általam előállított katalizátornak konstans, nem növelhető a potenciája, egy újabb katalizátor megteremtése négy-öt évbe telne s csak ettől, a meglevő katalizátortól legalább kétezer kilométernyi távolságban tudná hatását kifejteni. Ennél közelebb — semlegesítenék, közömbösítenék egymást. Következésképpen…

Doktor Tuka Pál levette, megtörölte fémkeretes szemüvegét, a mozgékony, tetterős ember most fáradtnak, elesettnek látszott.

— Nem felejtettem el — legyintett —, mégis kell valami megoldást találnunk. Ma délelőtt a minisztériumban félreérthetetlenül, utoljára és véglegesen megmondták nekem, hogy további dotálásról szó sem lehet.

— Dotálásról?! — csapta össze a kezét a madárcsontú, fehérhajú feltaláló. — Jól hallottam?! Csak nem akarja azt mondani, hogy az állam ráfizet az én aranyamra?! Amit én hulladékfémből, jóformán pár garasból állítok elő?!

Keserűen kacagott fel az igazgató, a válla fölött hátra intett, az AUR üzemház felé.

— Pár garasból? És az a négy szint a talaj felett? És a három szint a talaj alatt? A soronkívüli határidők? A különleges berendezések? A géppark? A szállítóeszközök? Több mint száz alkalmazott fizetése? A külföldi tanulmányutak?… Legyen erős, tanár úr, minden gramm aranyhoz, amit maga előállít, jelenleg az állam hozzátesz tizenhárom forintot! Igaz, Lászlófi?

A főkönyvelő reménytelenül bólintott.

— Egészen pontosan: tizenhárom forintot és tizenhét fillért. Ezért kérjük a tanár urat, tegyen meg mindent…

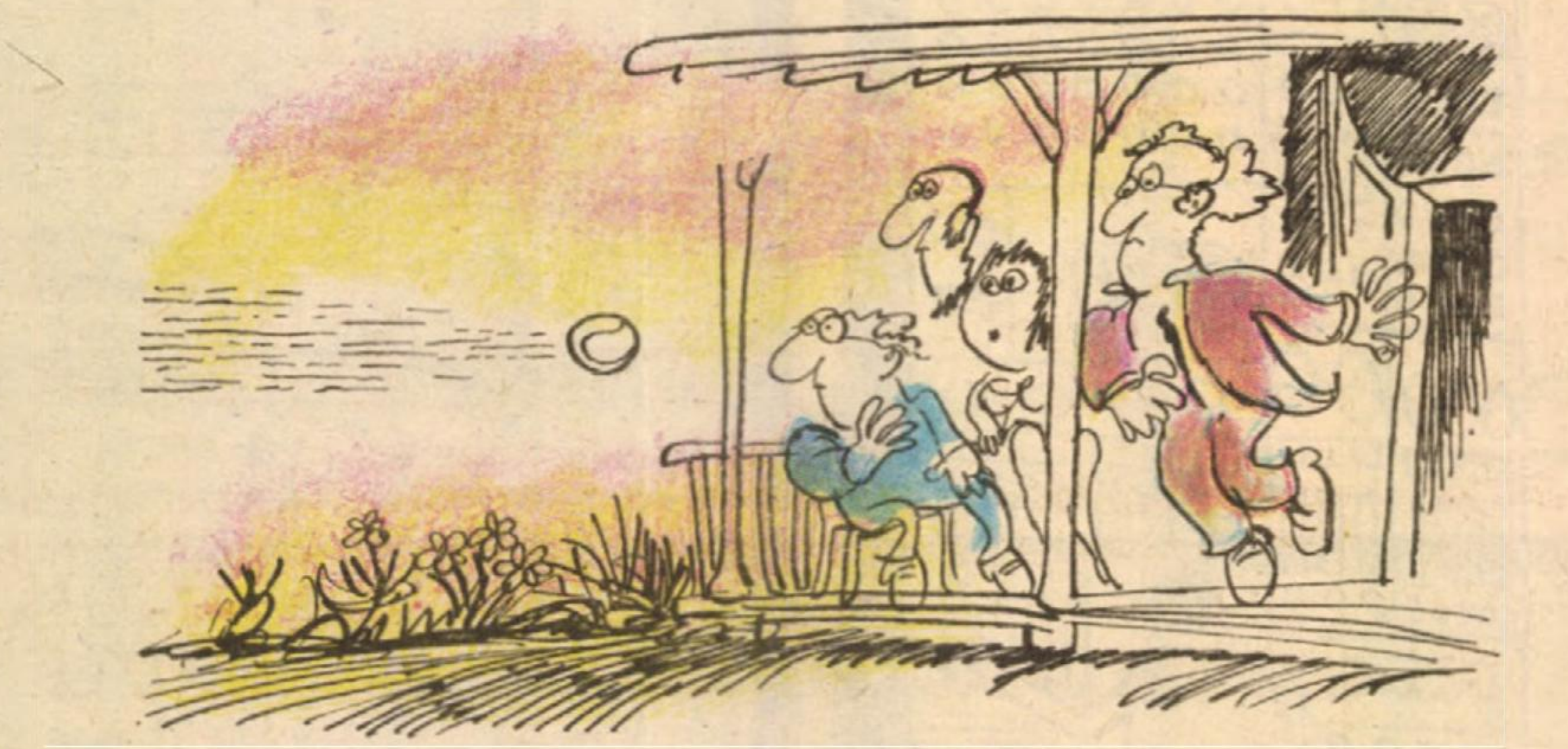

Majzikné legszebb mosolyával cirógatta meg az öreg borostás arcát.

— Több mint száz ember egzisztenciájáról van szó!

Erélyesen és határozottan rázta meg a fejét Lipke Károly.

— Nem és nem! Még ha tehetném se tenném. Nem veszi be a gyomrom, kérem, hogy az aranycsinálás állami támogatásra szoruljon. Hogy minden gramm arany, amelyet előállítok, nem hogy hasznot nem hoz a társadalomnak, hanem még tizenhárom forintot és tizenhét fillért hozzá is kelljen tenni a közösség pénzéből. Egy olyan terméknél, amely azért végeredményben nem alapvető közszükségleti cikk, még csak kulturális értelemben sem, mint mondjuk a színház… Miért nem fogják meg a másik végénél a dolgot, kérem? Miért nem dobálják ki, adják el a felesleges felszerelést, mindazt a hókuszpókuszt, amit az AUR-ba szükségtelenül beletömtek?… A hét emeletből egy is megtenné például, a többit bérbe lehetne adni… És útilaput a sok léhűtő talpára… Kérem, engem egészen megrázott ez a hír, szentül meg voltam győződve, hogy nagyon hasznos munkát végzek a hazámnak, hogy emlékemet a hálás utókor, meg ilyesmik… Kérem, én ezennel ünnepélyesen kijelentem, hogy nemcsak arra nem vagyok hajlandó, hogy a legparányibb szellemi, fizikai erőkifejtést tegyem a több arany előállítására, hanem tisztességtelennek tartanám, ha ennek az értesülésnek a vételétől, tehát e szent perctől fogva mindaddig, míg önök, az AUR felelős vezetői rendet nem teremtenek, föl nem számolják ezt a parazitizmust és gigantomániát, és luxus-tobzódást, egyetlen gramm aranyat készíteném is…

Nem tudta befejezni kissé patetikus szónoklatát, gyorsan le kellett kapnia a fejét, valami fehér lövedék érkezett süvítve a légtéren át a tornácra, és minthogy Lipke Károly, amikor vizet hozott alélt igazgatójának, nyitva felejtette a vasházikó vasajtaját, az apró rakéta beszállt az alkimista műhelybe.

Diszkrét csörömpölés, aztán csend.

A tanár úr berohant, a többiek dermedten álltak a tornácon.

A TÖRTÉNET — EGYELŐRE — LEZÁRUL.

Két-három perc sem telt el, Lipke Károly megjelent a küszöbön.

Kabátban, kalap a fején.

Hóna alatt kopott aktatáskája.

Jobb kezében pedig egy nejlonzacskó, benne lombikdarabok, színes por, törött csövecskék, keramit rudacskák, elhajlott, meggörbült fémszálak.

— Íme — emelte magasra a zacskót —, ez az a bizonyos katalizátor. Illetve — ez volt. Alapos munkát végzett az átkozott teniszlabda… Vagy talán jót művelt? Időt és alkalmat adott önöknek a határozott cselekvésre?… Váratlan üzemi baleset… Amíg a felelősöket megtalálják, amíg én a bölcsek kövét megreparálom, egy kis víz lefolyik a Dunán… Én közben majd bebenézegetek ide… És valahogy az az érzésem, hogy pont akkorra leszek kész a katalizátor megjavításával, amikorra már ráfizetés nélkül, sőt, némi nyereséggel lehet az aranycsinálás nemes mesterségét űzni ezen a tájon… Kézcsókom, asszonyom, tiszteletem, uraim! A mielőbbi viszontlátásra!

Régimódiasan megemelte a kalapját, lelépett a tornácról, görnyedten megindult a fehér kerítésfal tövében, a fehér kőzúzalékkal fölszórt ösvényen, az Aurum Finomvegyipari Vállalat kijárata felé.

Vége

KIJÓZANÍTÓ SZOBA

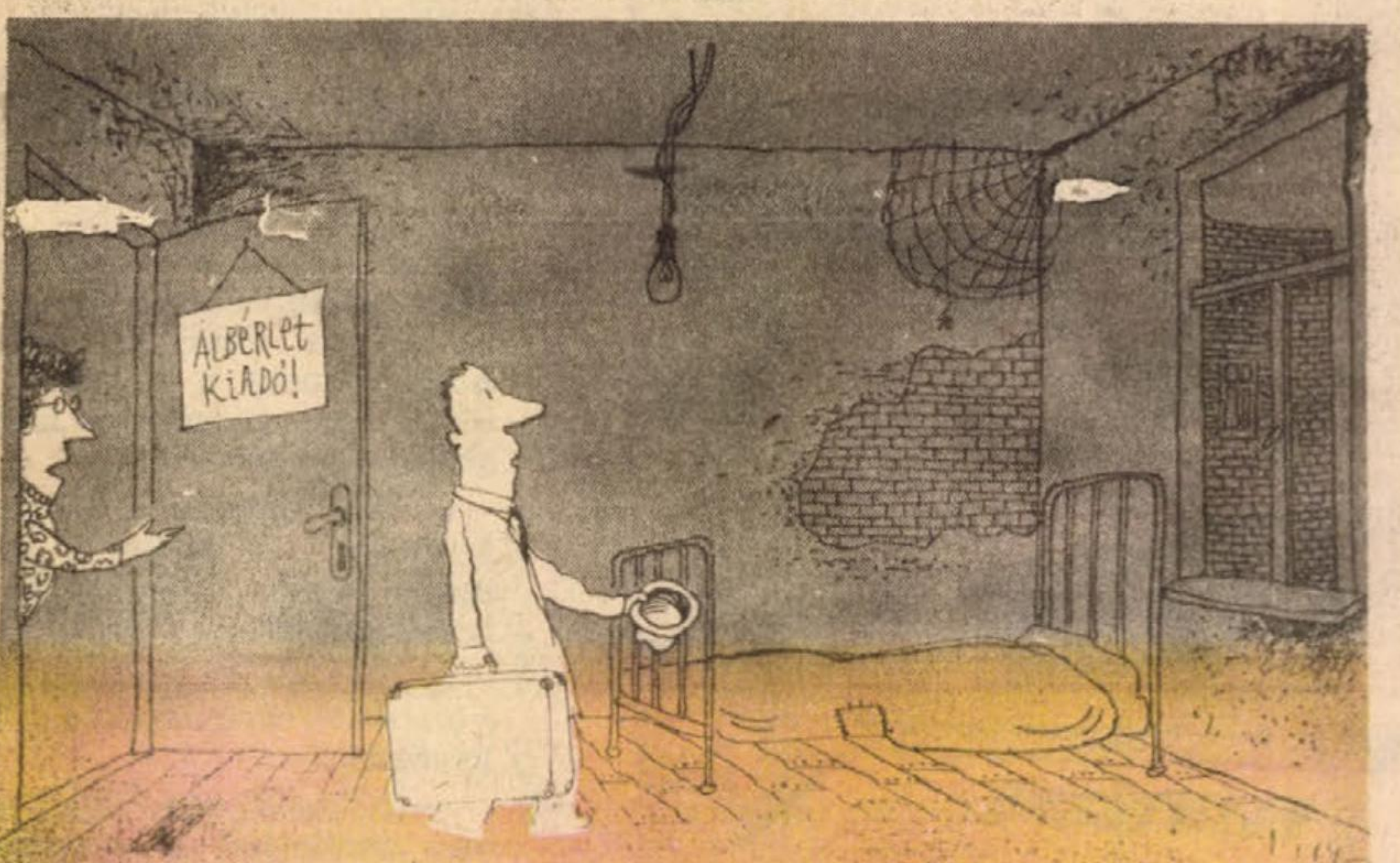
ALBÉRLET KIADÓ!

– Ezt adnám ki havi hétszázért.

MEGBIZHATÓ KEZES

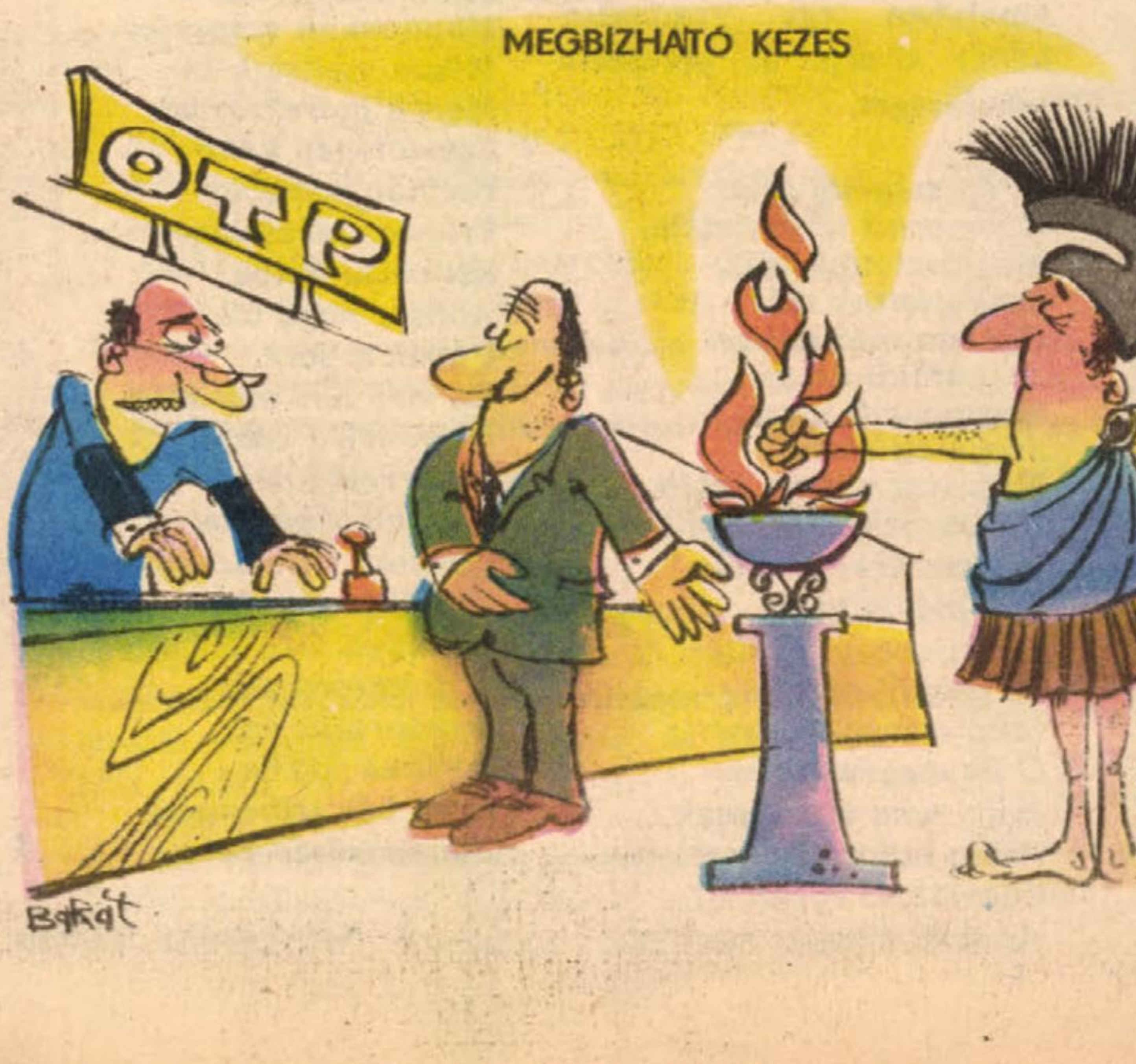

ószeres

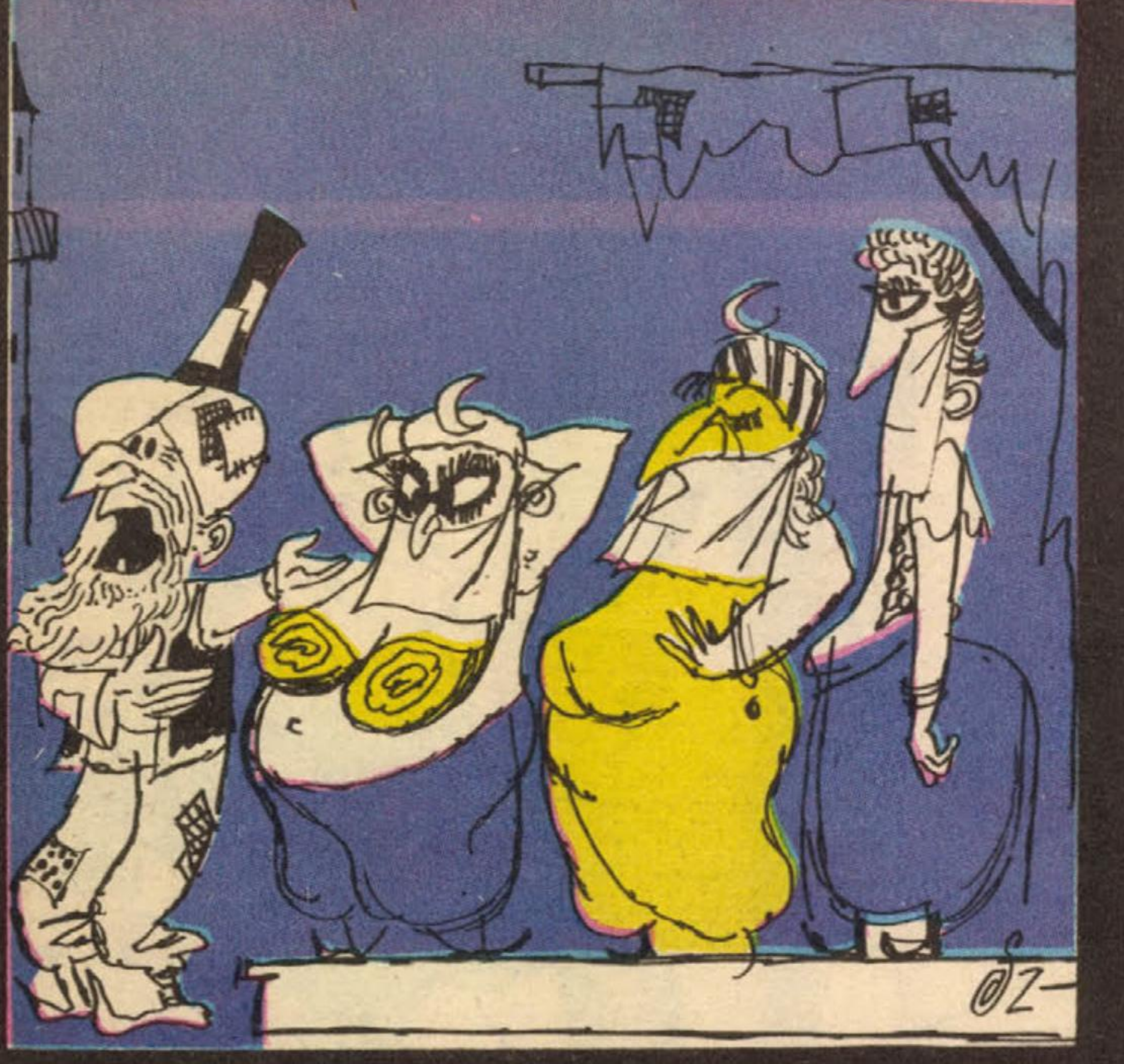

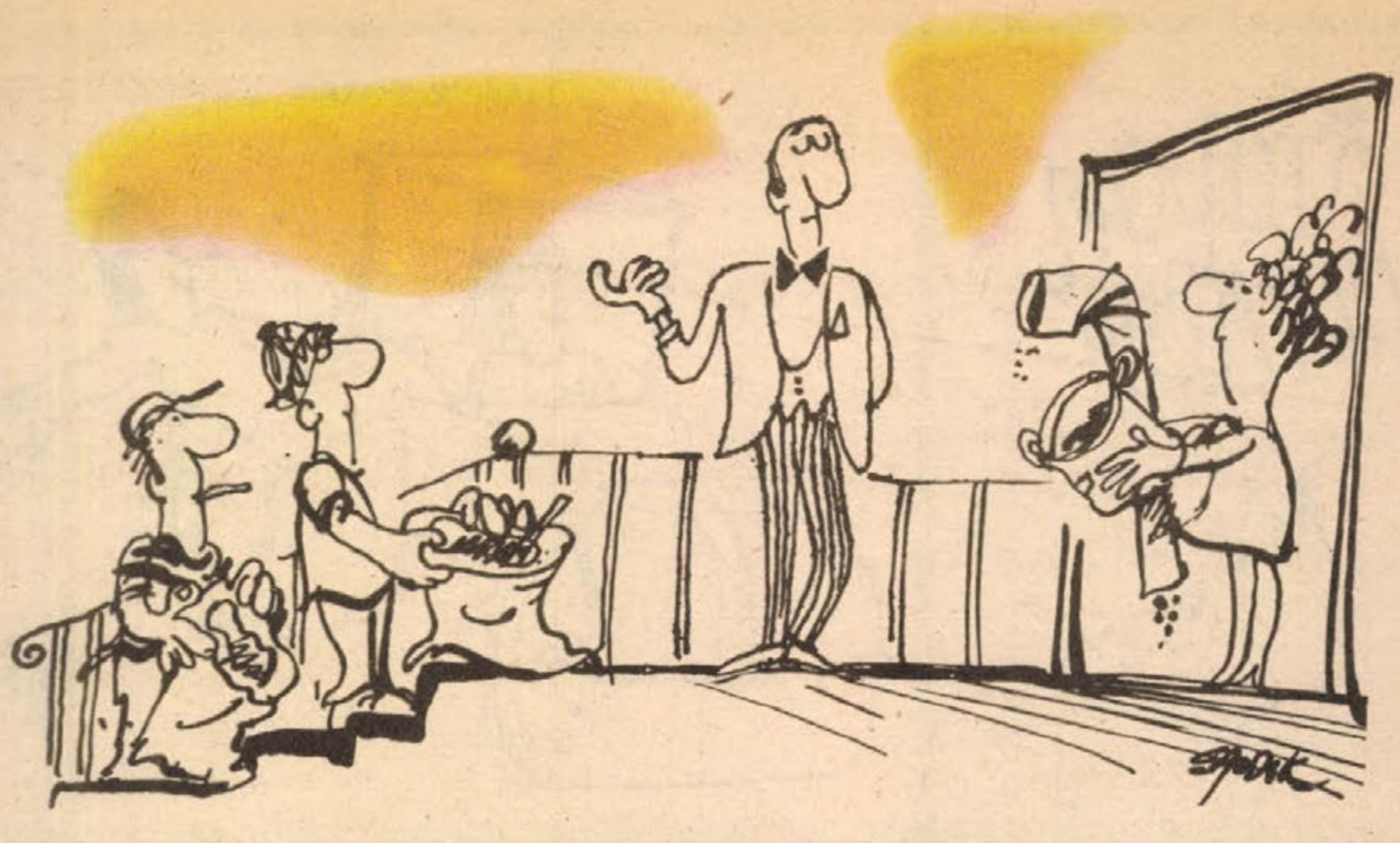

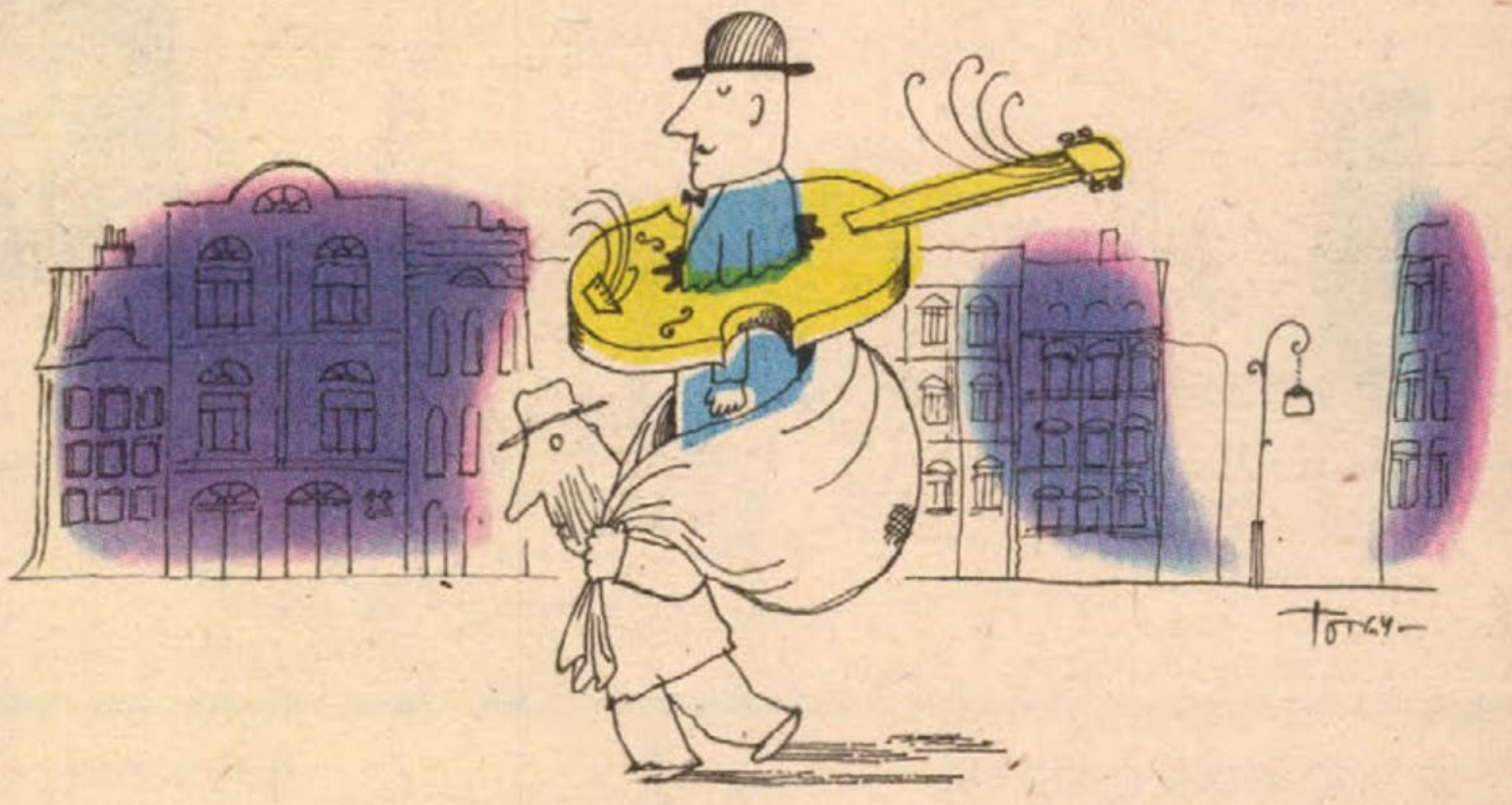

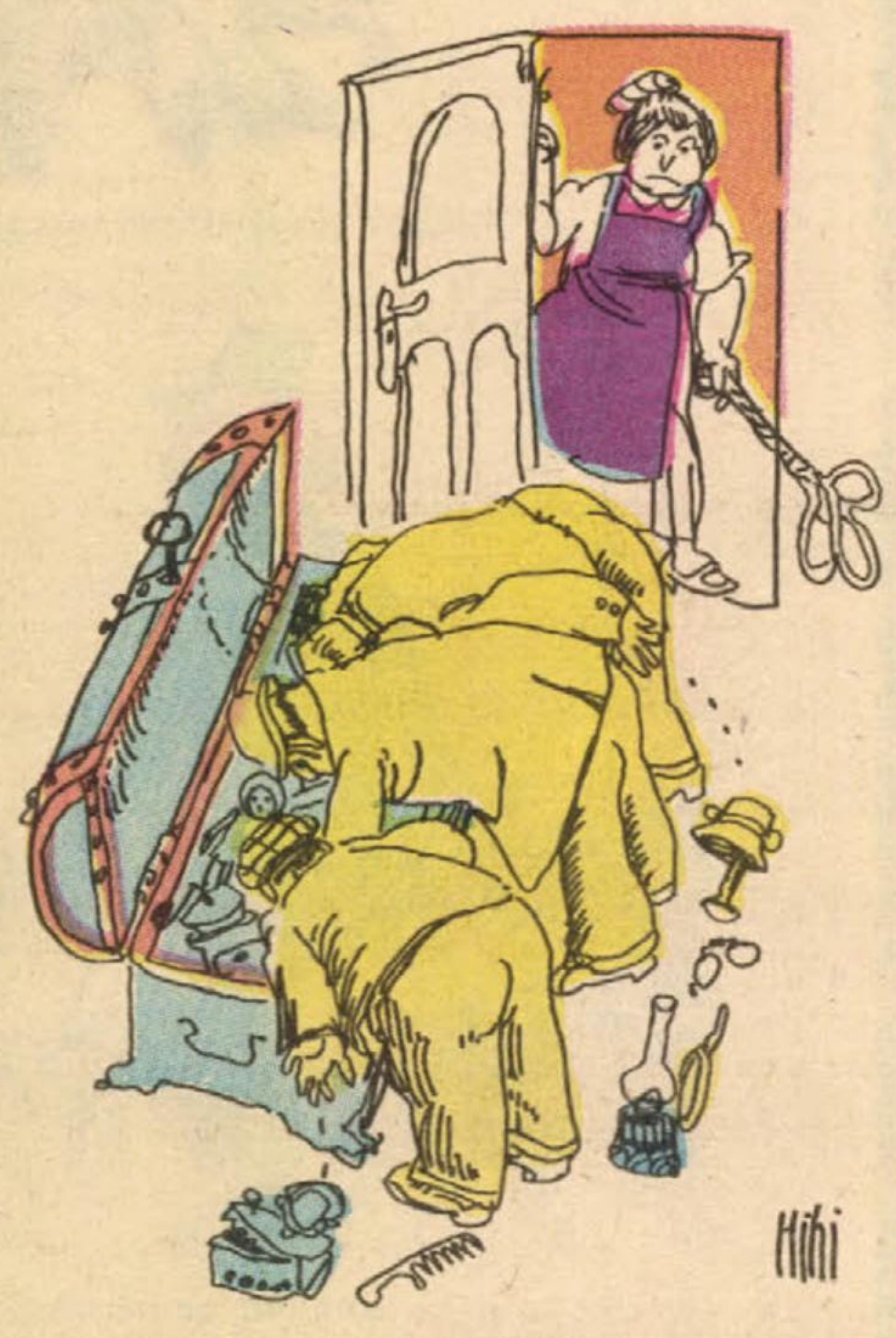

SZÜR-SZABÓ,
SAJDIK,
TÓT,
HEGEDÜS,
LEHOCZKI,
FÜLÖP,
VÁRNAI

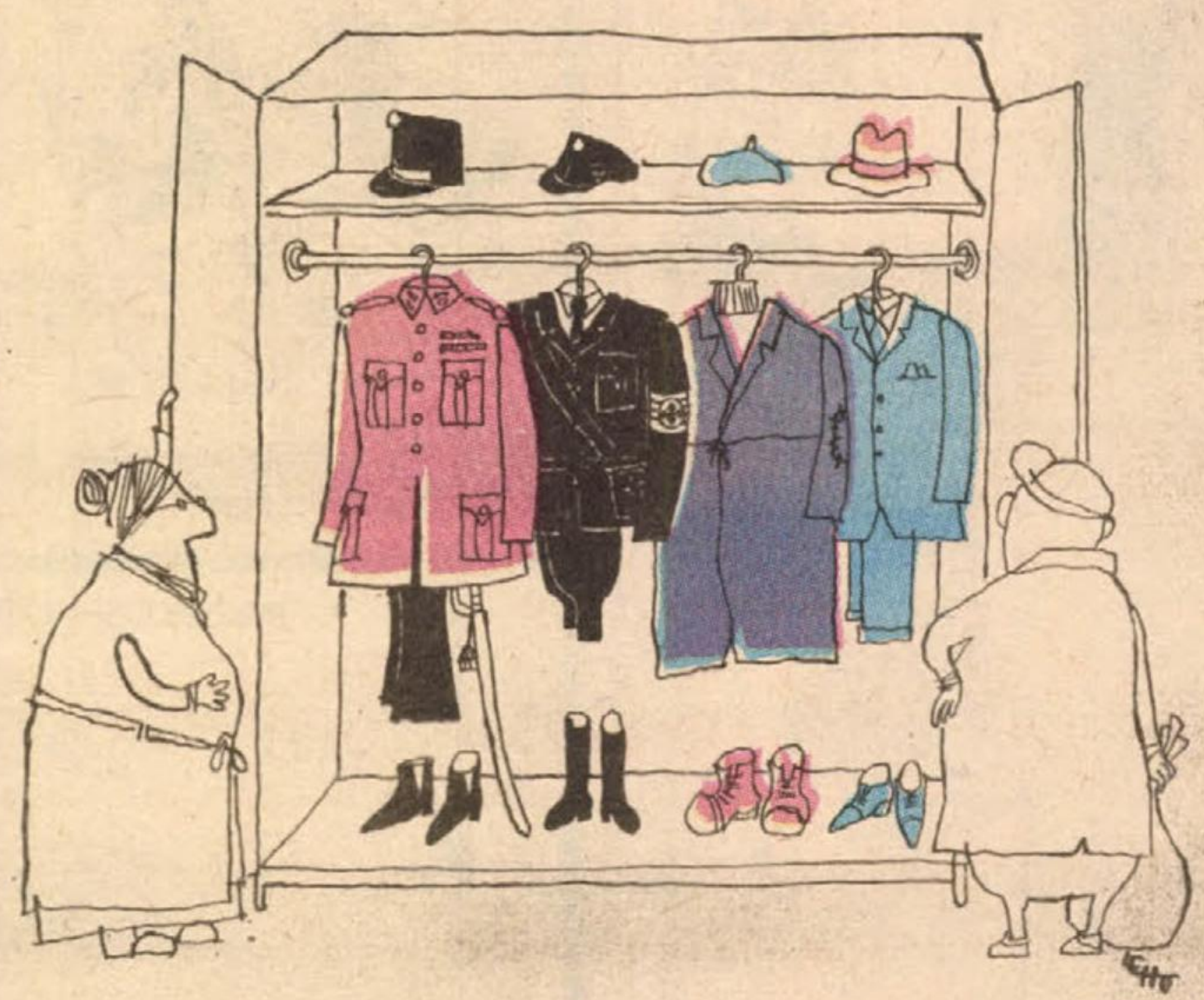

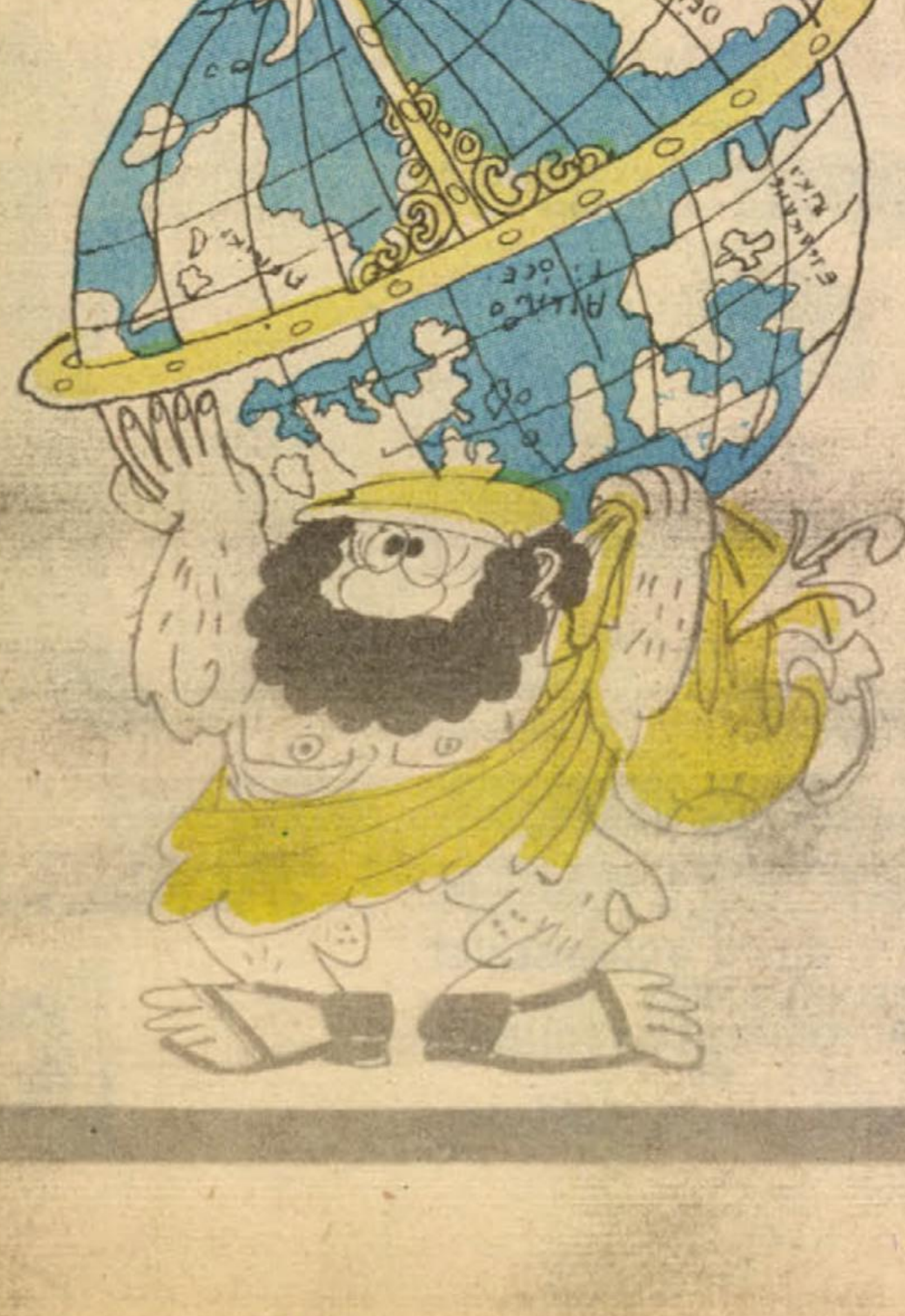

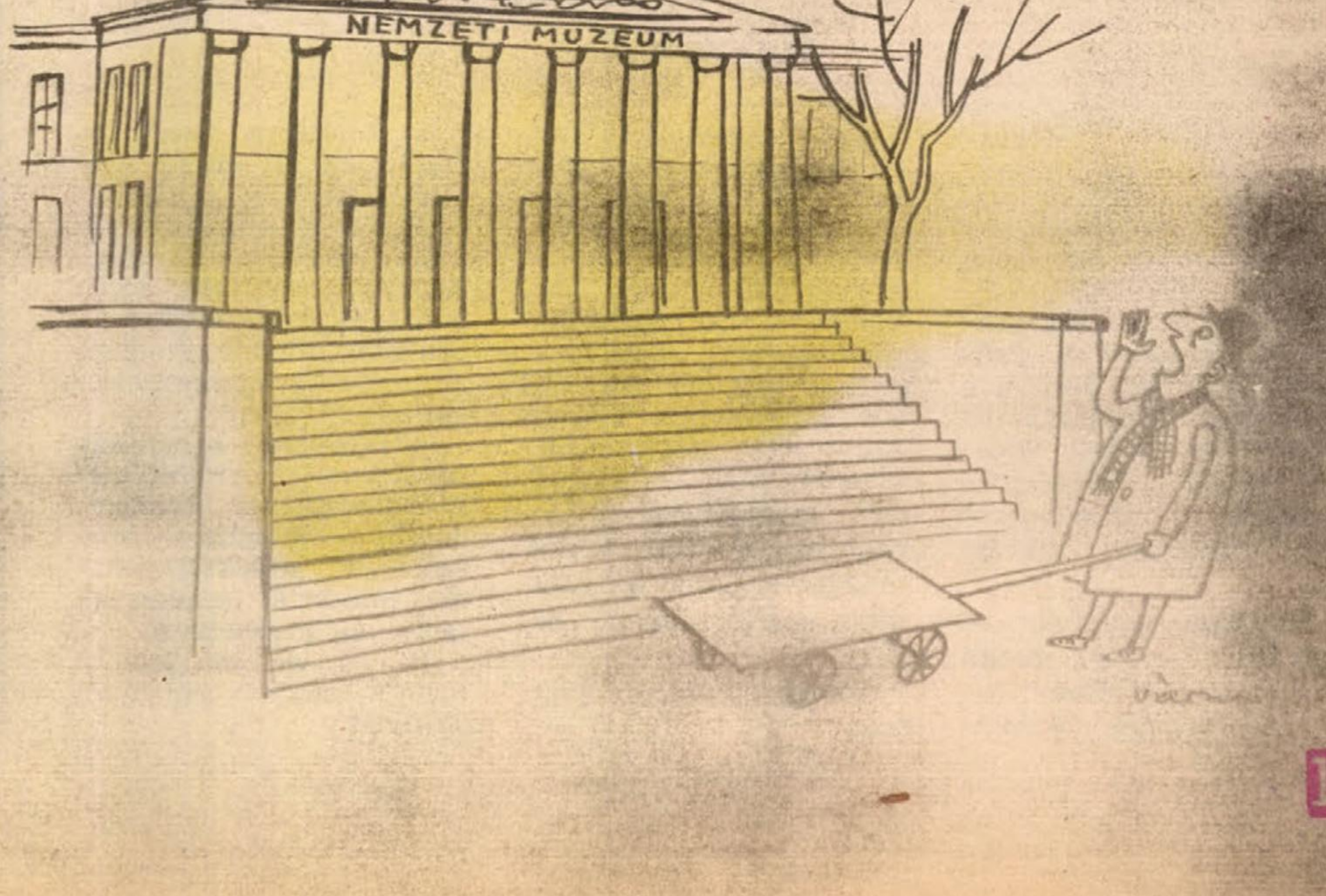
NEMZETI MUZEUM

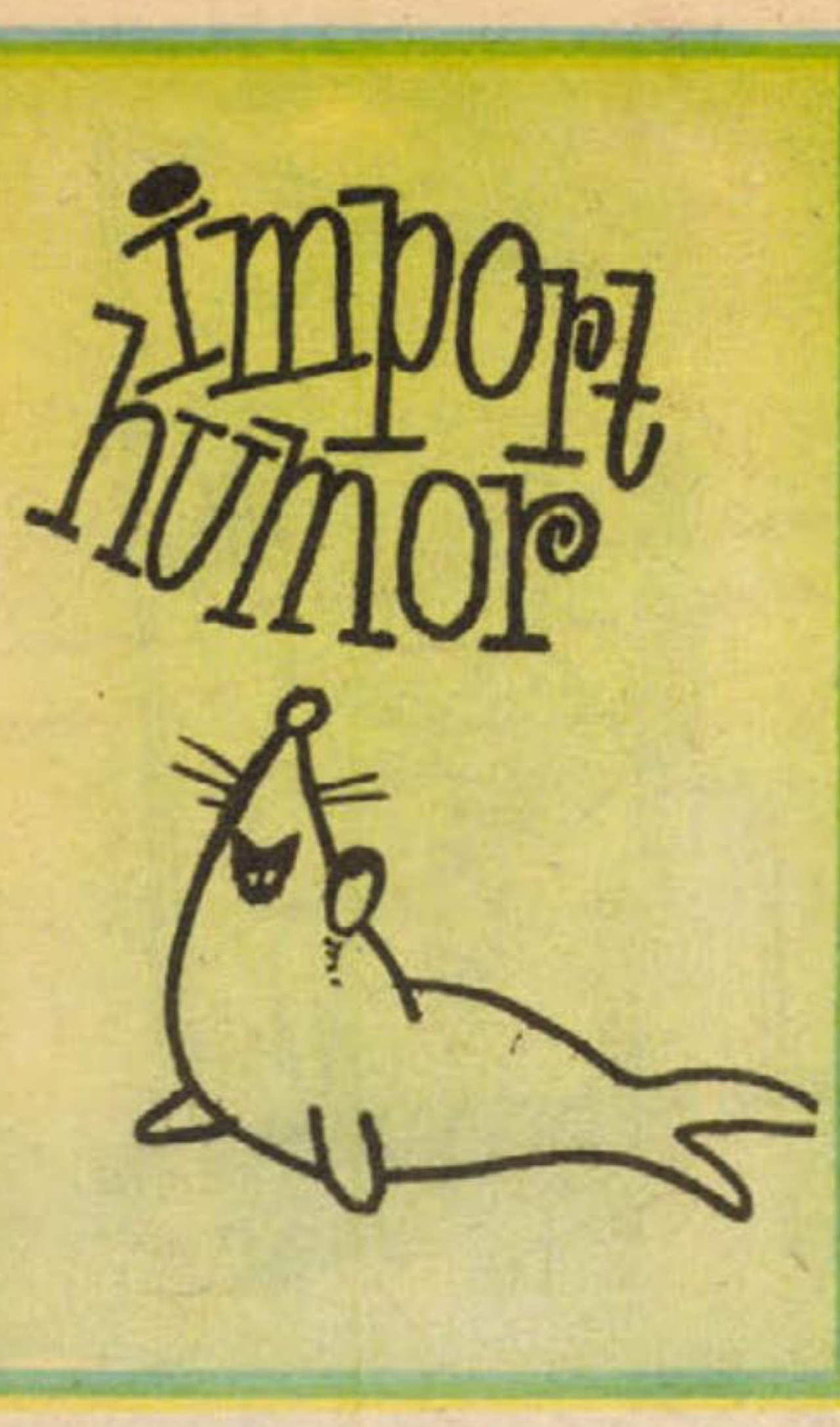

NAGYKÉPÜSÉG

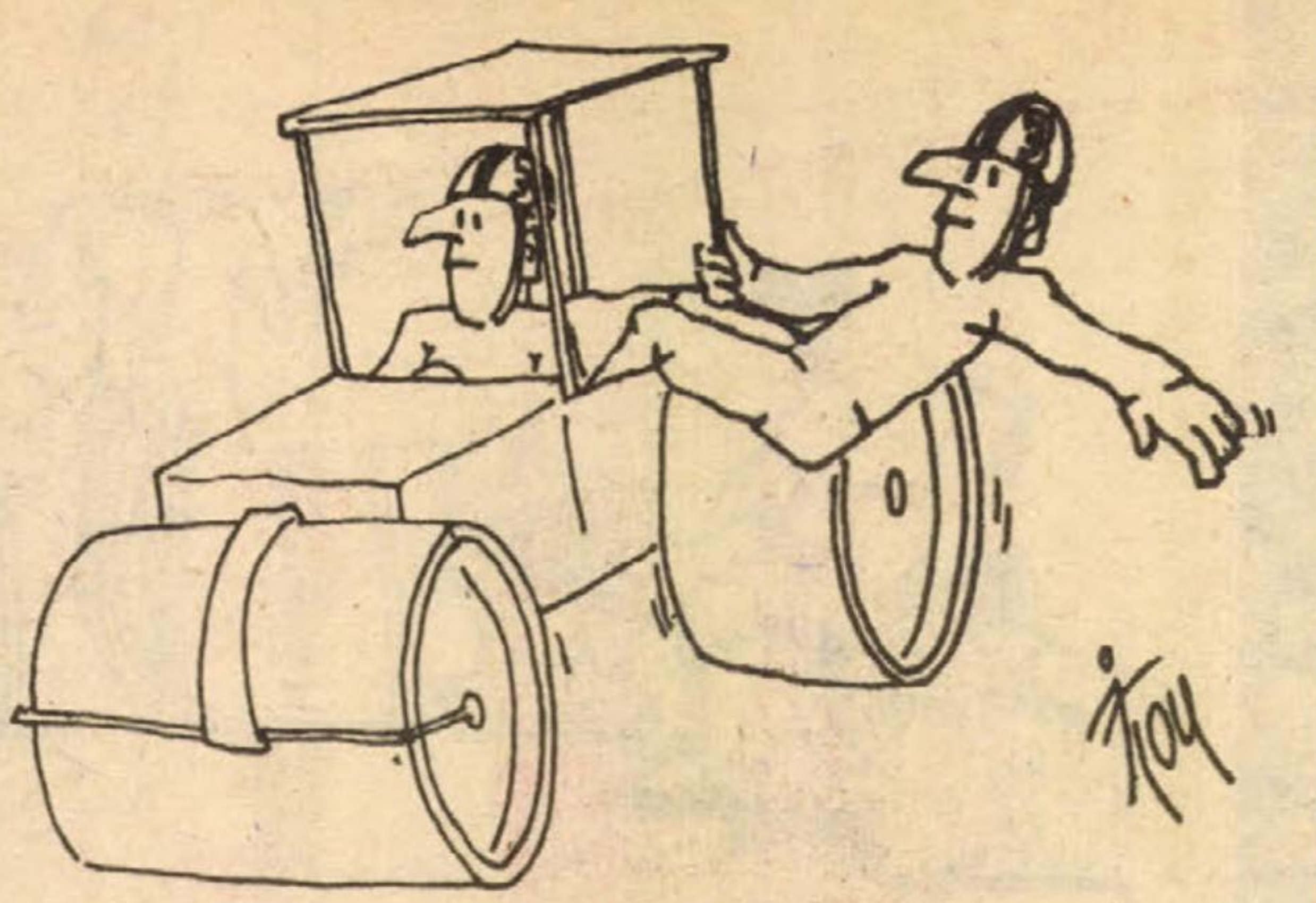

A JÁTÉKVEZETŐ OTTHON

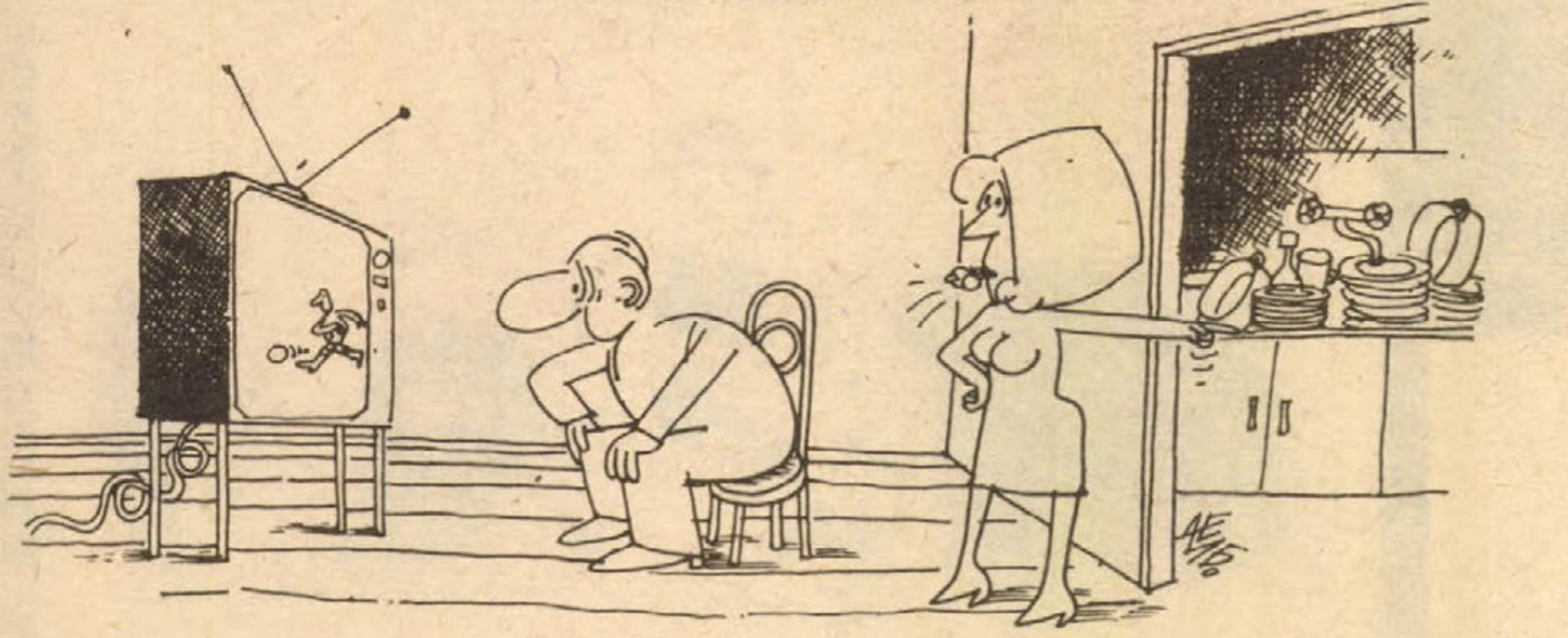

AZ IDOMITÁS CSODÁJA

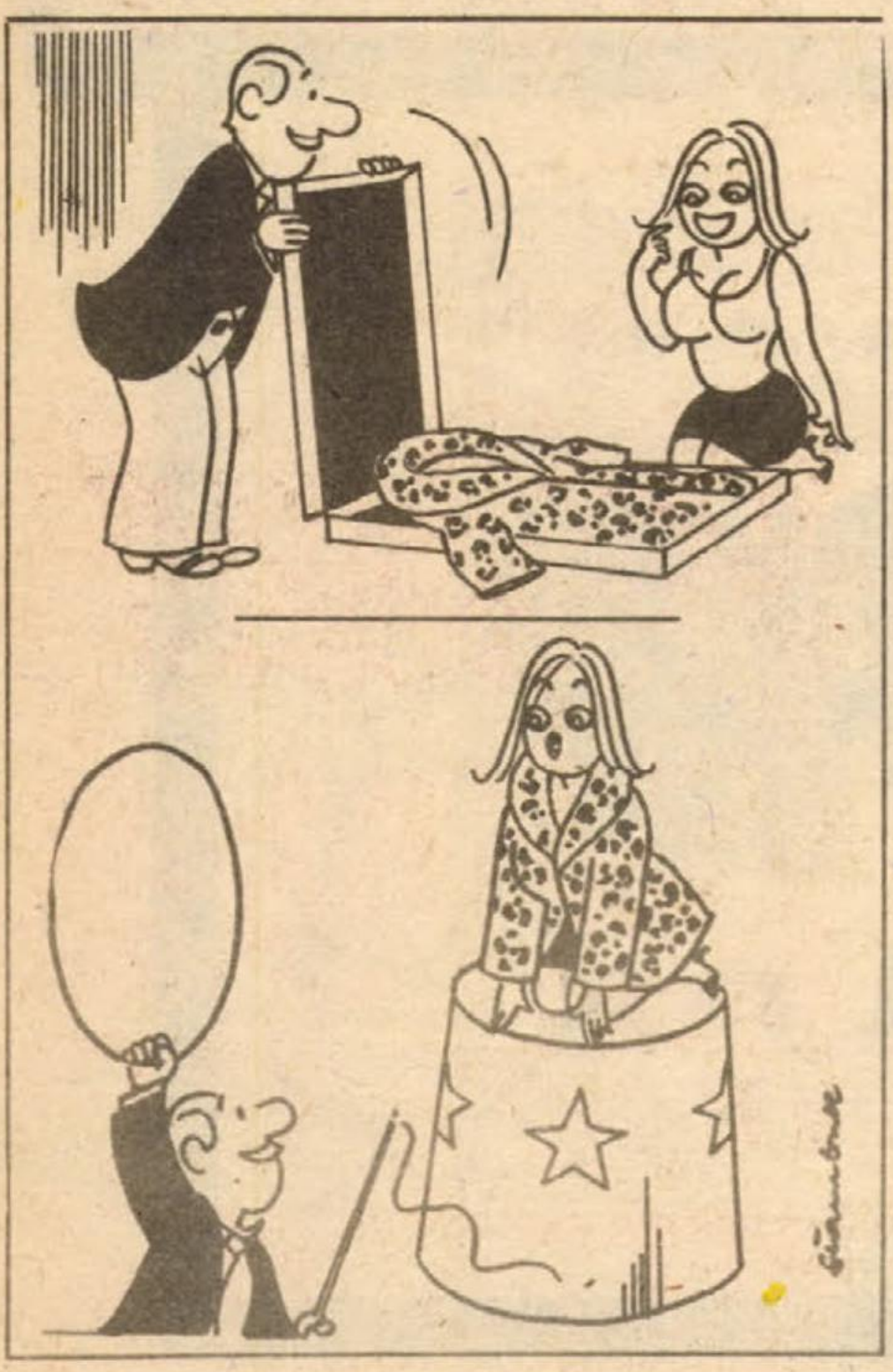

ÜGYVÉDNÉL

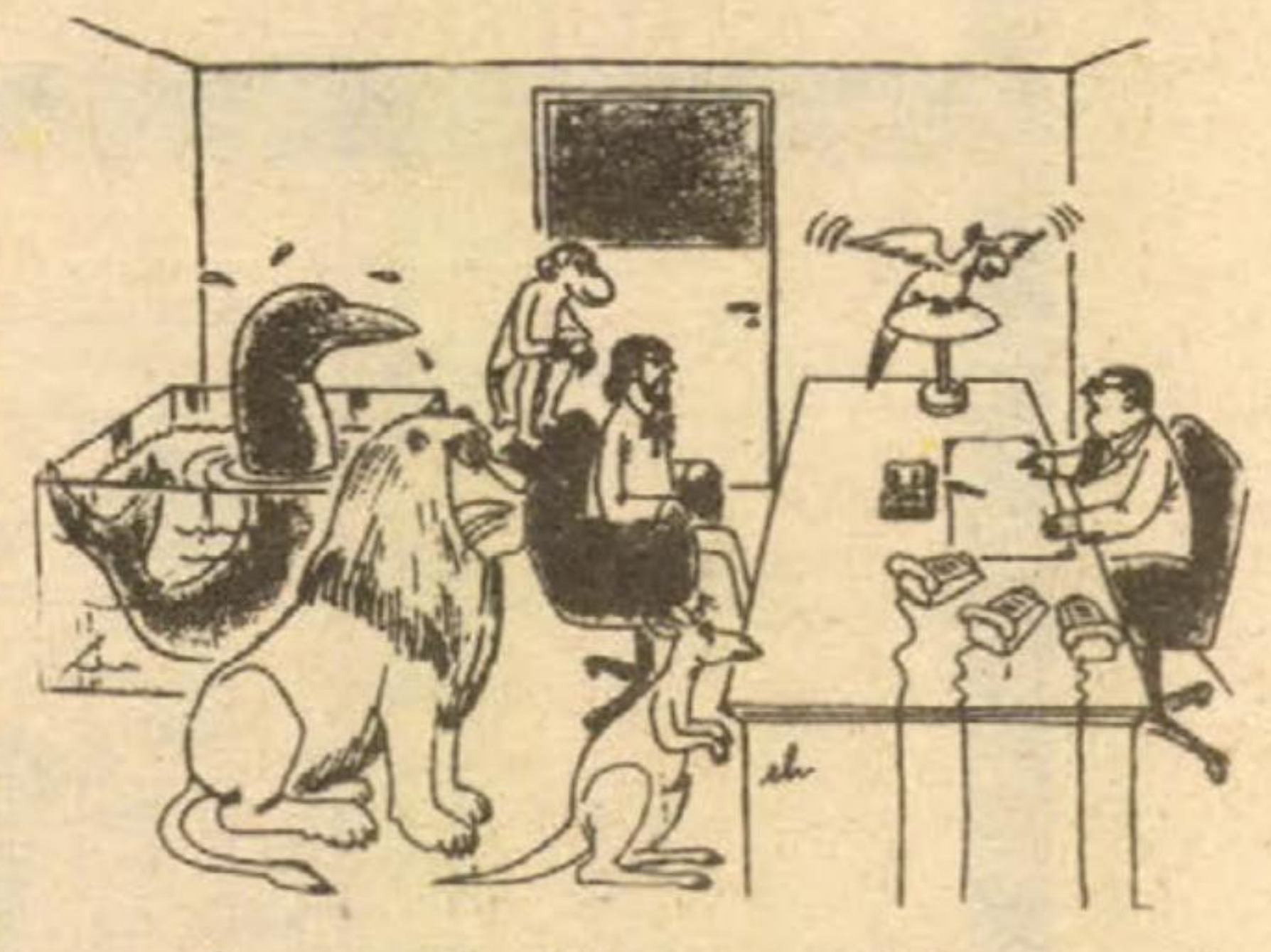

– És tulajdonképpen miért akar elválni a felesége?

PRAKTIKUS AUTÓ

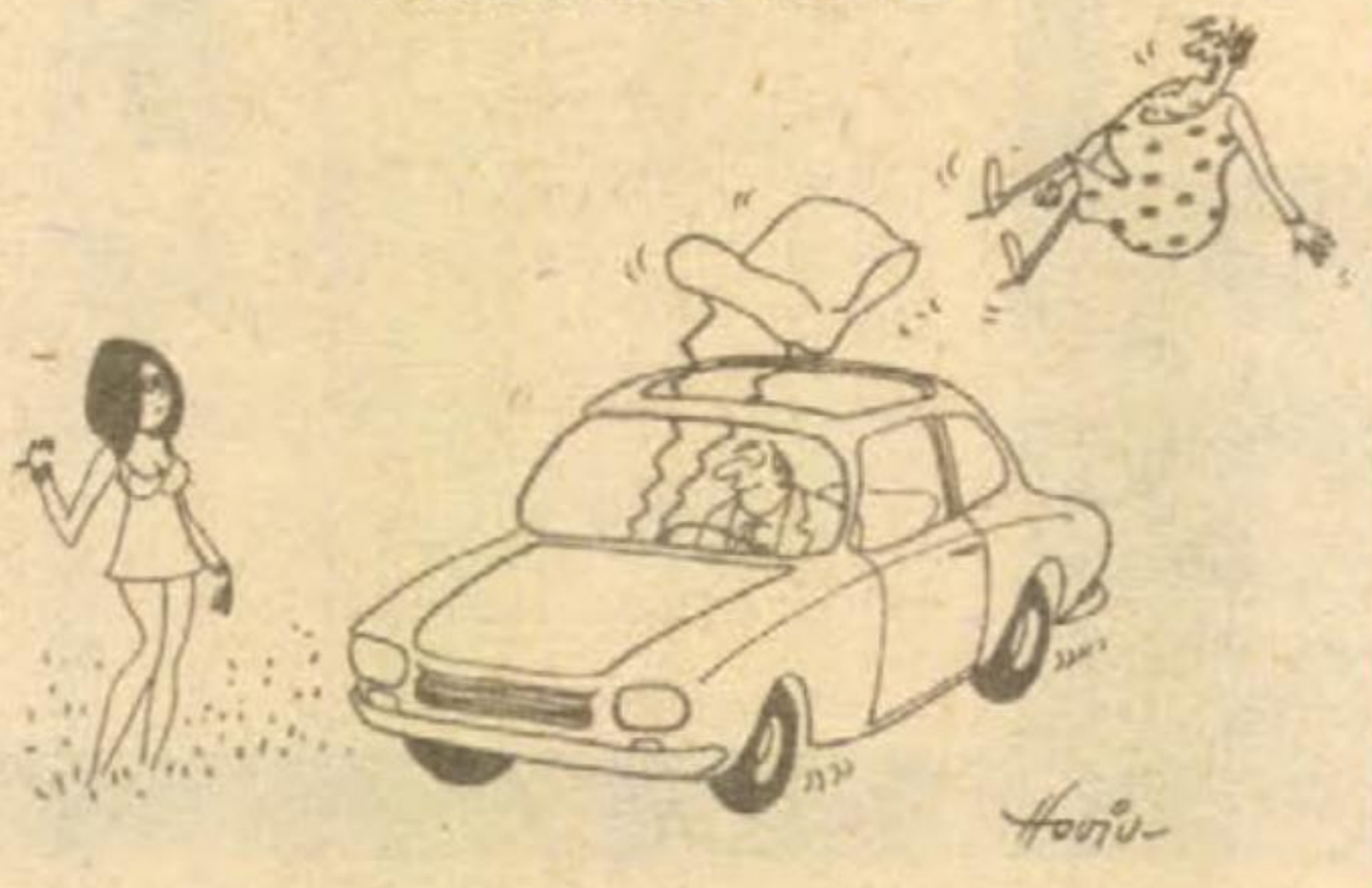

ÜNNEP

Az Egyesült Államokban óriási fénnyel óhajtják megünnepelni a kétszázadik születésnapot. Egy-két árnyék már most látható. Ügyes cégek ízléses emléktárgyakat hoznak forgalomba. Csillagos-sávos WC-deszka, a Szabadság Harangjának kicsinyített mása whiskisüvegnek kiképezve, miniatűr díszkoporsó „’76 szelleme” felírással...

A díjat azonban — egyelőre — a miami Fountainbleau Hotel viszi el, amelynek „Bummbumm”-termében jubiláris bankettet rendezhet bárki. Az ünnepség fénypontjaként egy óriási habostortát hoznak be. A magnetofon a „Víg születésnapot, Amerika” című dalt kezdi játszani és erre a tortából egy csinos lány ugrik elő. A csinos lány kétrészes fürdőruhát visel — a felső rész kivételével. A továbbiakban aztán a maradékot is leveti és amerikai zászlót formál belőle.

Ami gusztusos, az gusztusos.

A Jubileum Szervezőbizottsága 50 millió dolláros kerettel próbálja méltóvá és emlékezetessé tenni a születésnapot. Egyelőre nem sok eredménnyel. John Warner, a bizottság főnöke azonban hajlandó a kompromiszszumra.

— 1876-ban hasonlóan ízléstelen eszközökkel próbálkozott a kereskedelem — mondta. — Azokat az emléktárgyakat ma mindenki értékesnek tartja és megbecsüli.

Jó, jó, de mi lesz a torta csinos leányából 2076-ra?

NŐI DOLGOK

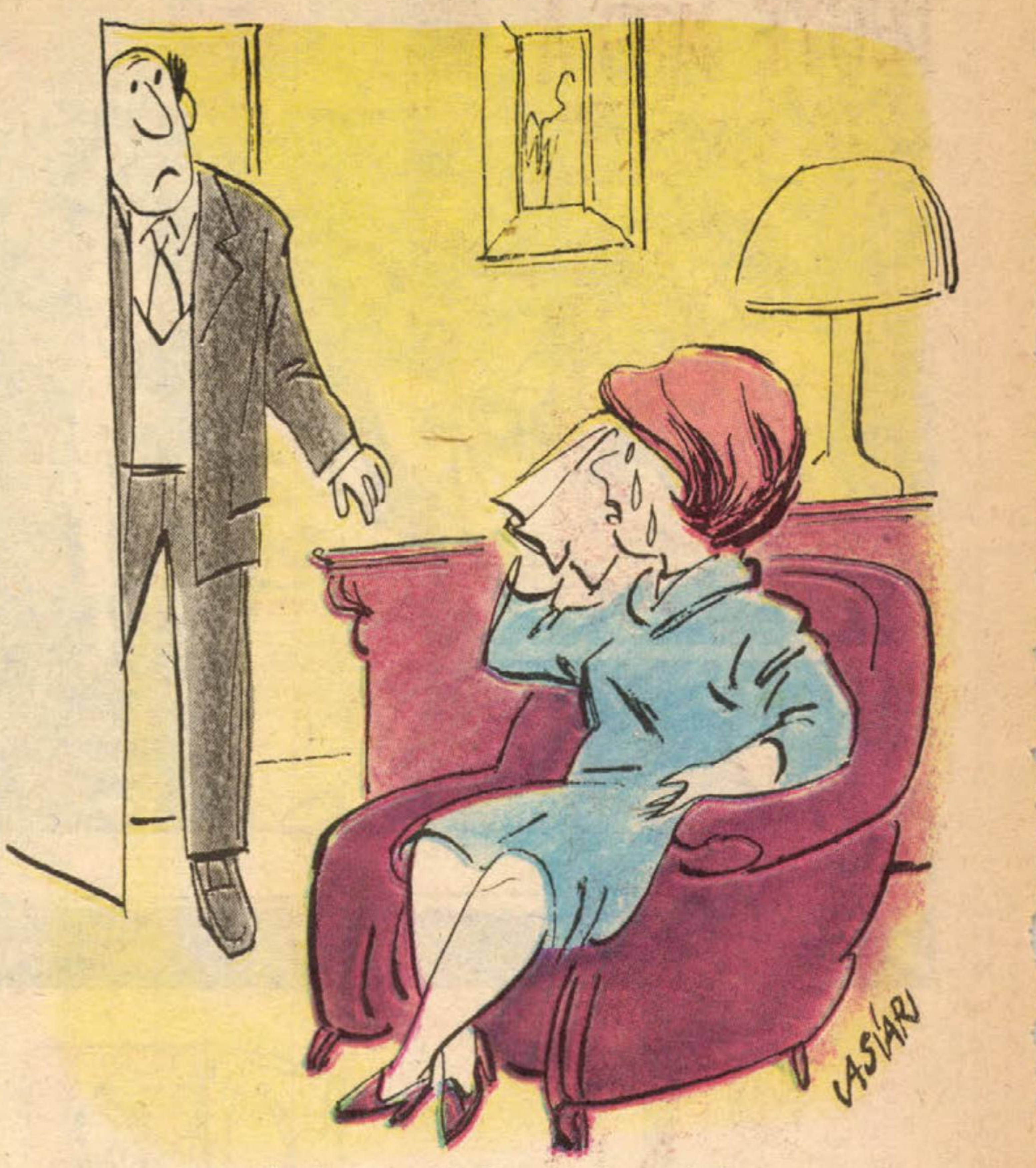

– Csak nagy általánosságban sírok...

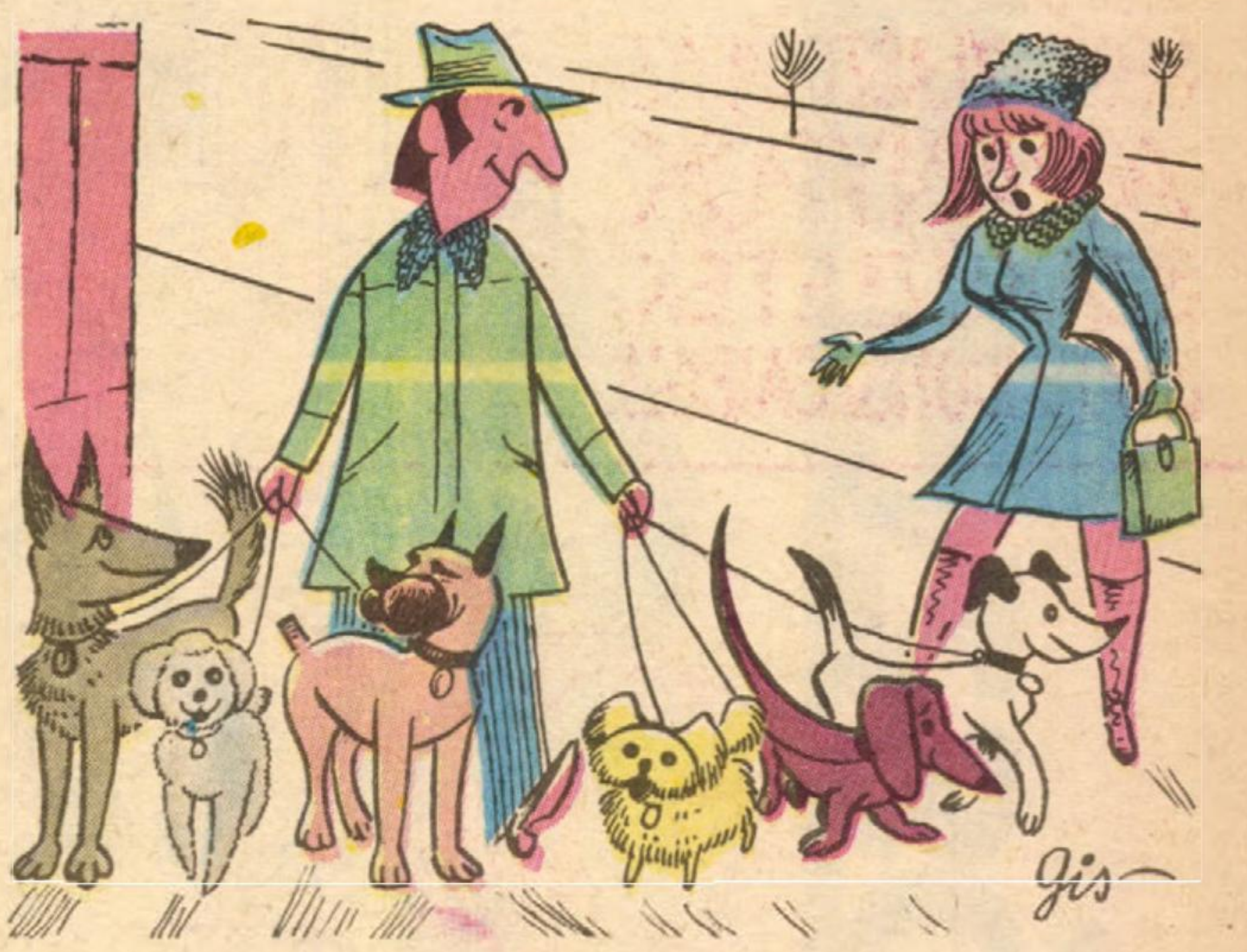

– És emellett emberbarát is vagyok...

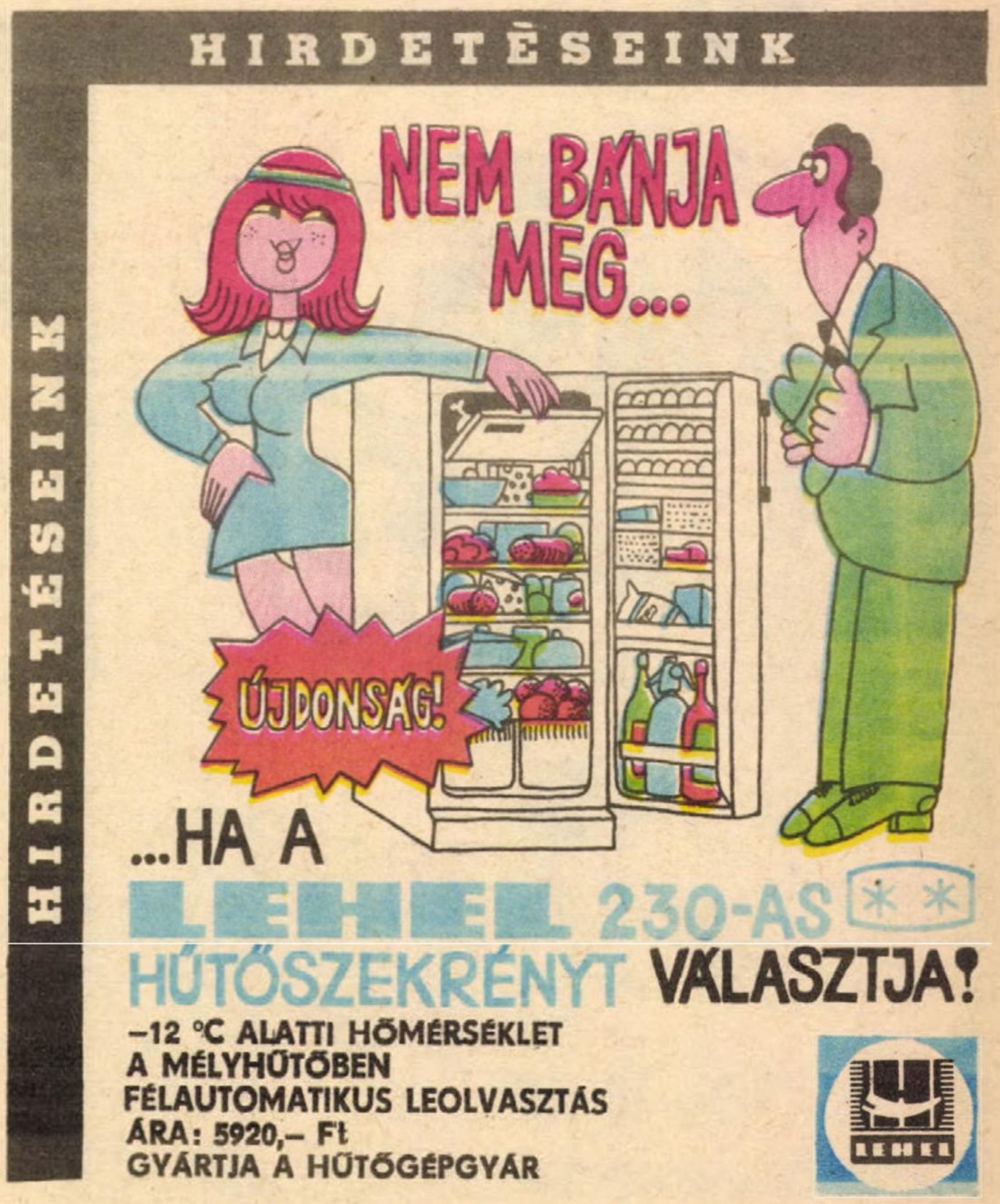

HIRDETÉSEINK

NEM BÁNJA MEG...

ÚJDONSÁG!

...HA A LEHEL 230-AS ✱✱ HŰTŐSZEKRÉNYT VÁLASZTJA!

–12 °C ALATTI HŐMÉRSÉKLET A MÉLYHŰTŐBEN
FÉLAUTOMATIKUS LEOLVASZTÁS
ÁRA: 5920,– Ft
GYÁRTJA A HŰTŐGÉPGYÁR

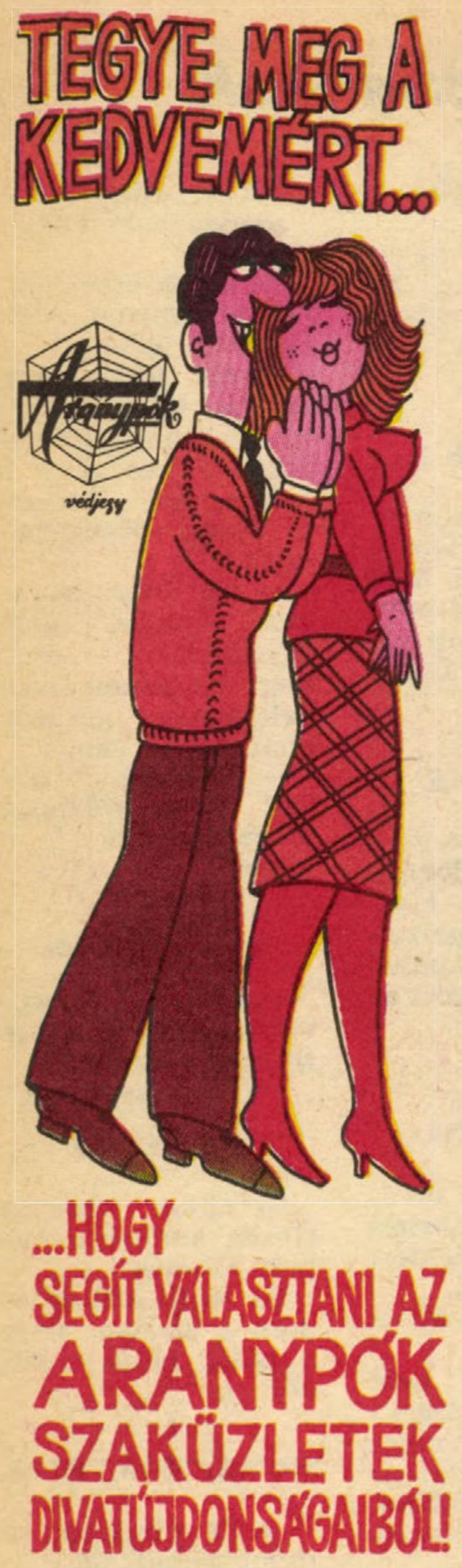
TEGYE MEG A KEDVEMÉRT...
Aranypók
védjegy
...HOGY SEGÍT VÁLASZTANI AZ ARANYPÓK SZAKÜZLETEK DIVATÚJDONSÁGAIBÓL!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Rövid szünet után a fiúk közül mind a tíz versenyző bemutatta szabadon választott gyakorlatát. Szép kivitelű programot láttunk *Lieberstől*, amelyben egy tripla hármasugrás is szerepelt és végig hibátlanul futott. *Hubmann* megnevettette és tapsra bírta a nézőket, a zenével együtt mozgott és az ugrásai is hibátlanok voltak. A

Tehát Liebers kilencet perdült egyszuszra! Szédület!

(A Népsportból ollózta Szőnyi István)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

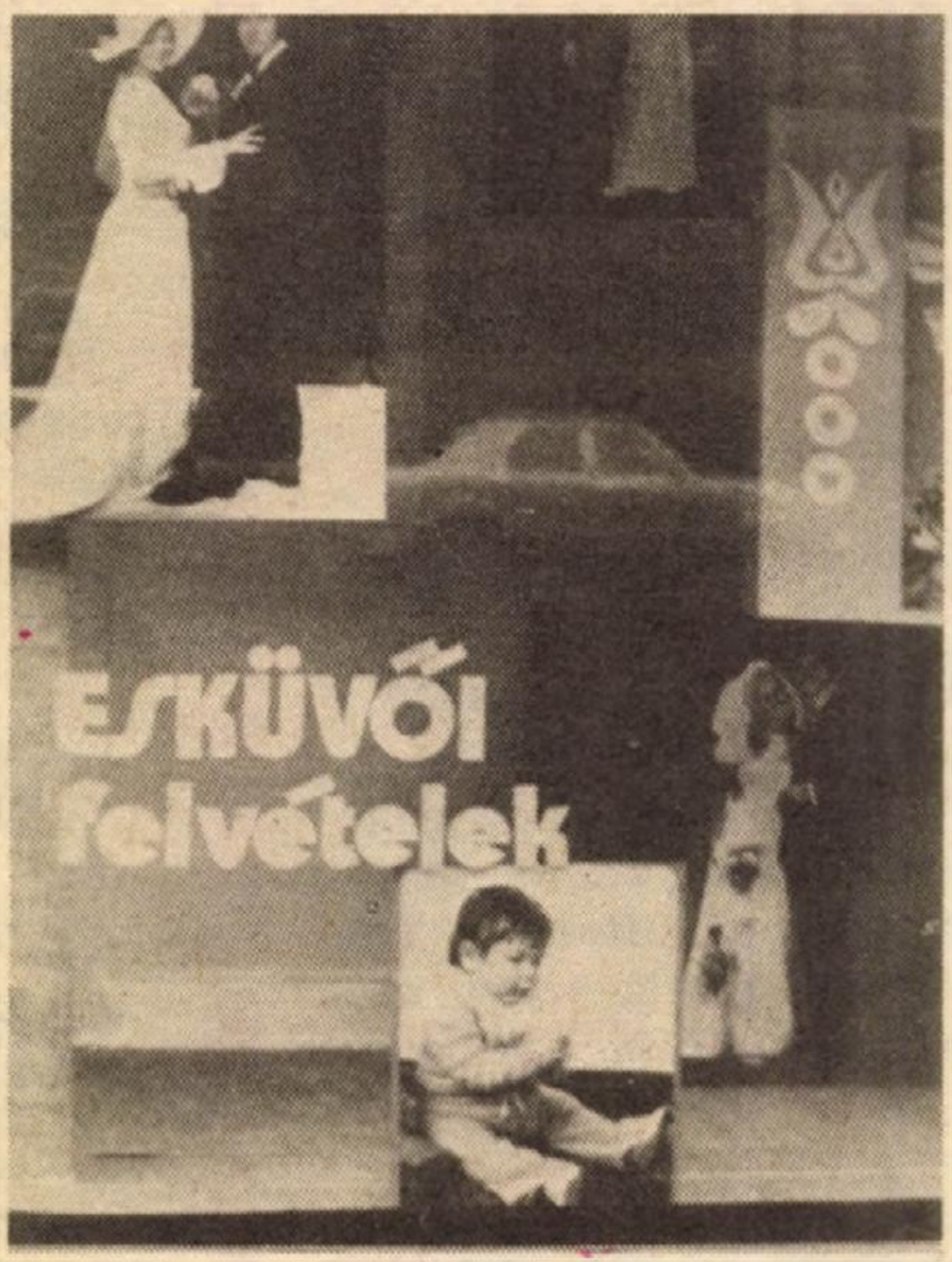
ESKÜVŐI felvételek

Ez aztán a gyorsfényképész!

(A Lenin körúton fotózta Oláh Klára)

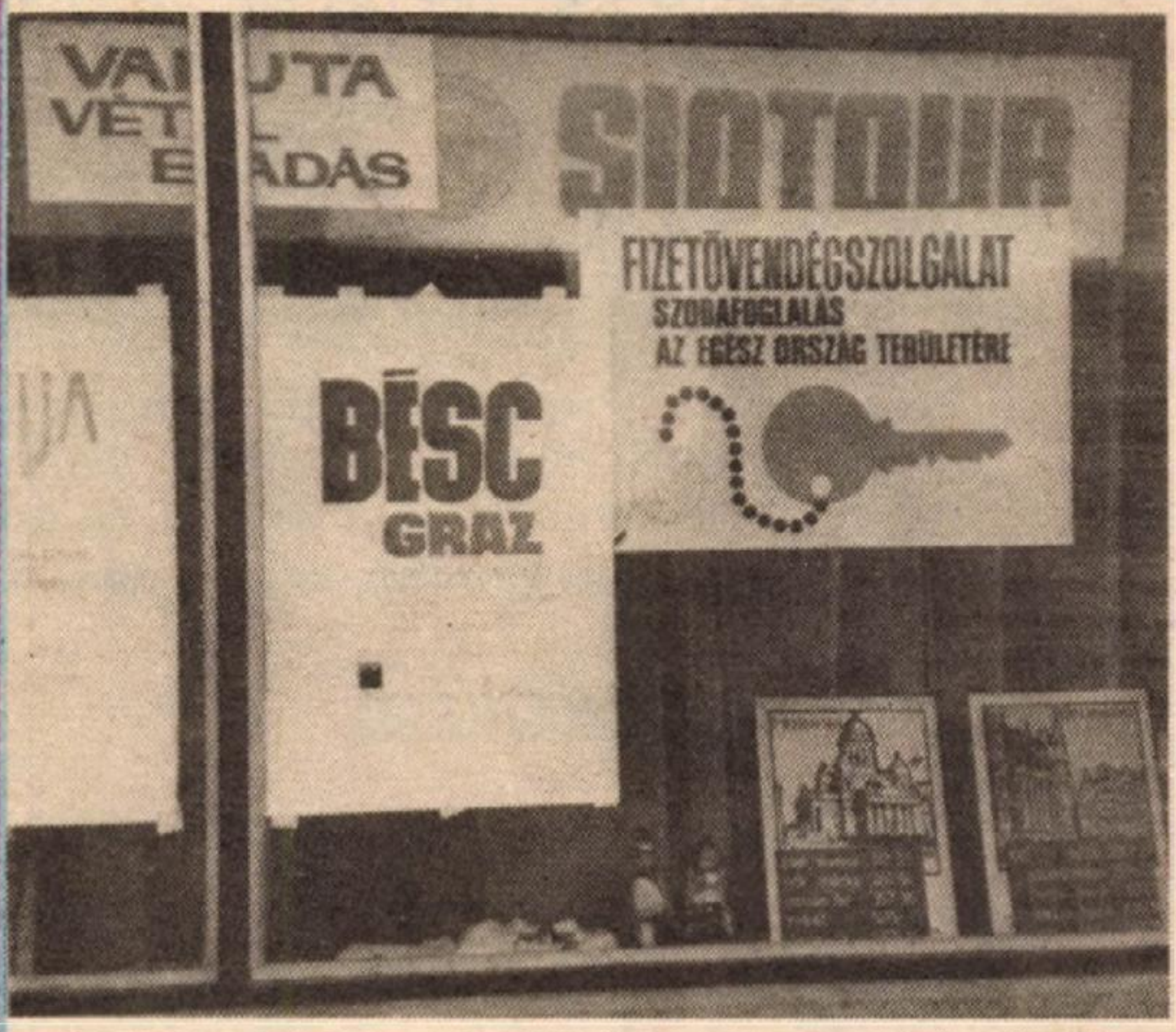
VALUTA VÉTEL ELADÁS
SIOTOUR
FIZETŐVENDÉGSZOLGÁLAT
SZOBAFOGLALÁS AZ EGÉSZ ORSZÁG TERÜLETÉRE
BÉSC
GRAZ

Osztrák főváros kis hibával, de nagy betűvel!

(Barcson fényképezte dr. Szungyi Zoltán)

ÉTELSPECIALITÁSUNK

2 sz.Szüzérem szentesi m.	33,6o
Szegedi gulyás 3,8 dkg	11,1o
Piritott szüz magyarosan	19,6o

Tűzrőlpattant szűz!

(A szentesi Petőfi étterem étlapján fedezte fel Cserháti Sándor)

Biztos helyünk az olimpián

Magyar ágy a versenyzőknek

Jóságos ég, csak nem lefeküdni megyünk Montrealba?

(A Népszavában fedezte fel Király Zoltán)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

a nyár ízei a barna palackban!
Oázis
TERMÉSZETES GYÜMÖLCSLÉ
EGY ÜVEG 40 DKG ALMA KIVONATÁT TARTALMAZZA

SPECIALISTA

Az Egyesült Államokban szépen fogy Robert Earl Barnes könyve. A kötet égető problémát tárgyal és gyakorlati tanácsokkal szolgál. Címe: „Tényleg biztonságban vagy a betörőktől?”

A szerzőt egyébként múlt héten ítélte öt évre egy minneapolisi bíróság.

Három rendbeli betöréses lopásért.

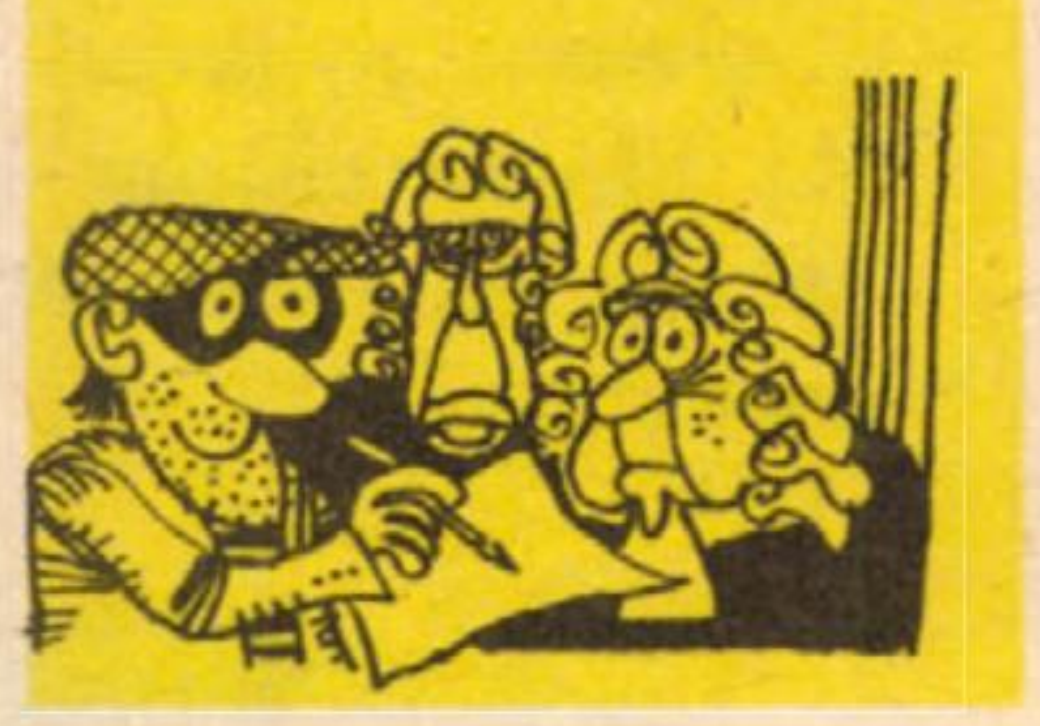

GYORSTATAROZÁS

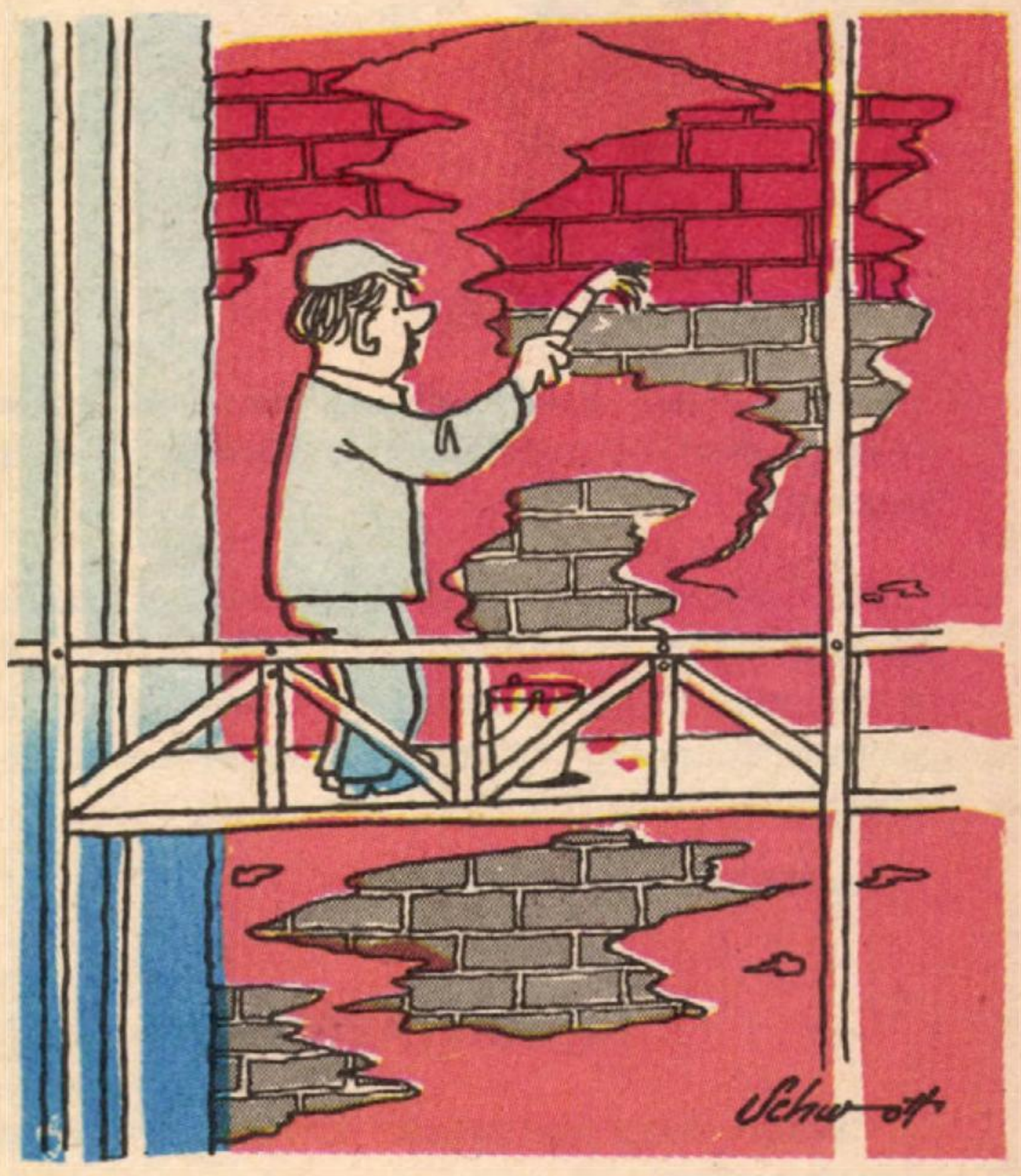

FLANC

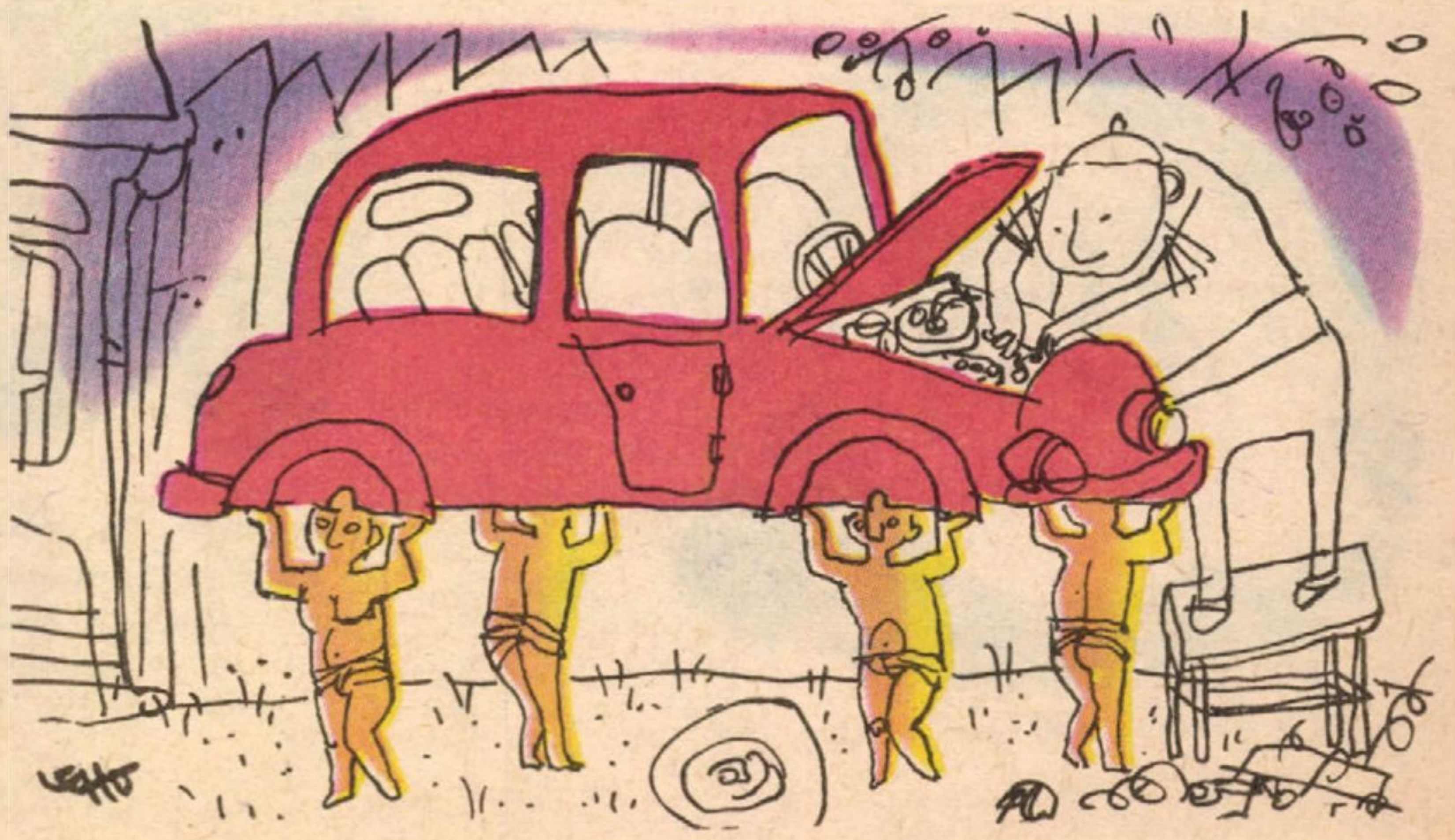

GYORSFÉNYKÉPEK BORSODBÓL

Borsodi barangolásaink során tavaly tavasszal bekukkantottunk néhány ifjúsági klubba. Nemrégiben ismét arra jártunk, kíváncsian kerestük fel az ismerős helyeket: történt-e valami azóta?

Viharos változásokra nem számítottunk. Sajnos nem kellett csalódnunk...

MEZŐKÖVESD

Vasárnap délelőtt négy fiú gubbaszt a művelődési ház büféjében, üres előttük az asztal. Szeszes italt nem ihatnak, fiatalkorúak még, s talán pénzük sincs rá. Miért ülnek mégis itt? Mert nincs más, nincs jobb. Az ifjúsági klub ilyenkor zárva.

A ház egyik terméből gyermekzsibongást hallunk. A gyermekszakkör vezetője, fiatal hölgy, (a művelődési ház dolgozója!), semmit sem tud mondani az ifjúsági klubról. Még sohasem járt ott. Pedig kétszáz méternyire van innen.

Végül előkerül a kulcs, szétnézünk a pinceklubban. A tavalyi legfőbb panaszuk még mindig aktuális: a falak kiszáríthatatlanul nedvesek.

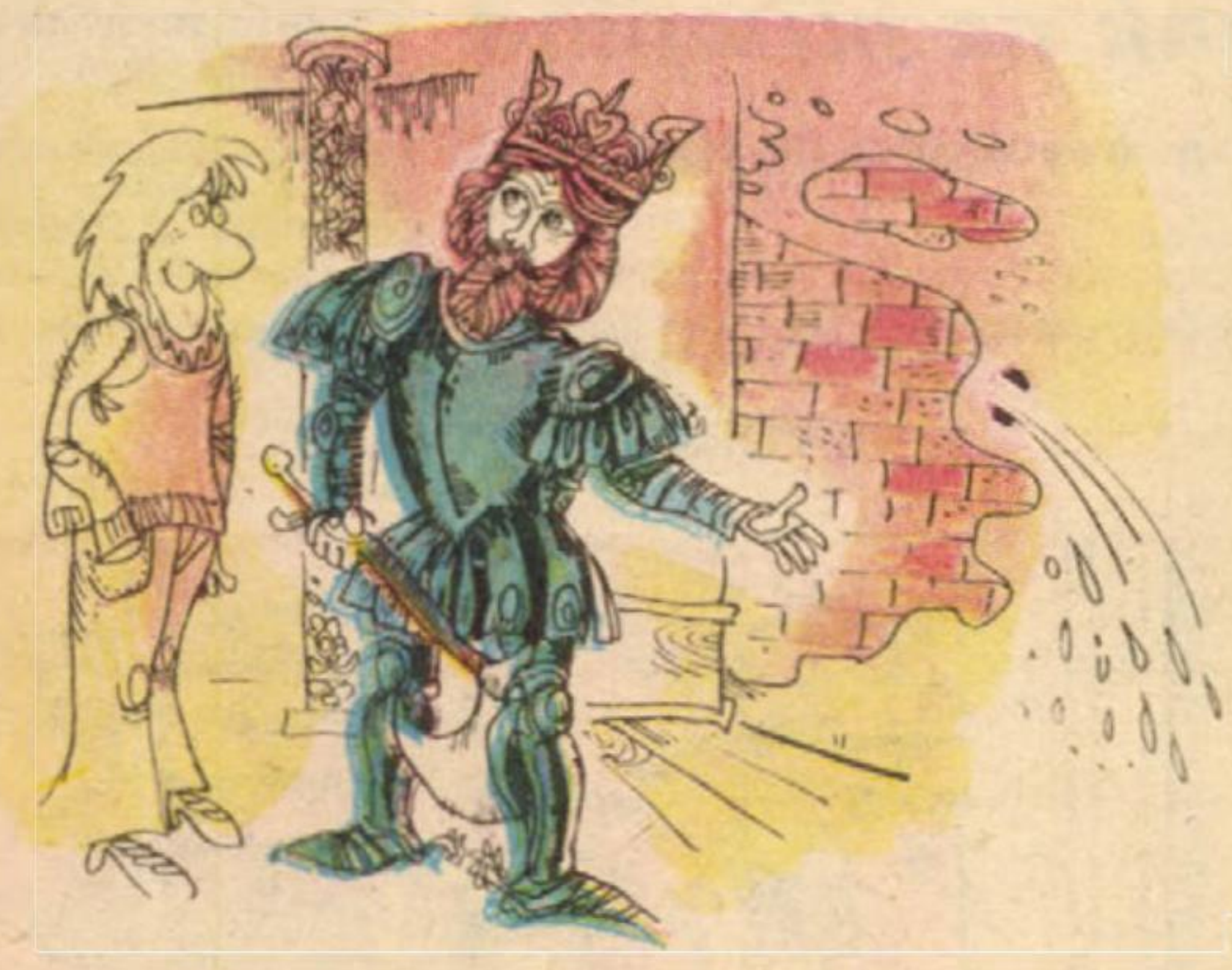

Szent László: Azért kedvenc városom nekem Kövesd, mert itt a falakból is könnyű vizet fakasztani!

Az udvaron nagy a rendetlenség: a téli tatarozás után széthagyott holmik mindenütt. A kapuban szemeteskukák díszelegnek. A szomszédban egy roskadozó, lebontásra váró tanácsi épület...

Esztétikai nevelés, óh!

MEZŐNYÁRÁD

Tavalyi nagy panaszuk: kevés lány jár az ifjúsági klubba.

Idei nagy panaszuk: kevés lány jár az ifjúsági klubba.

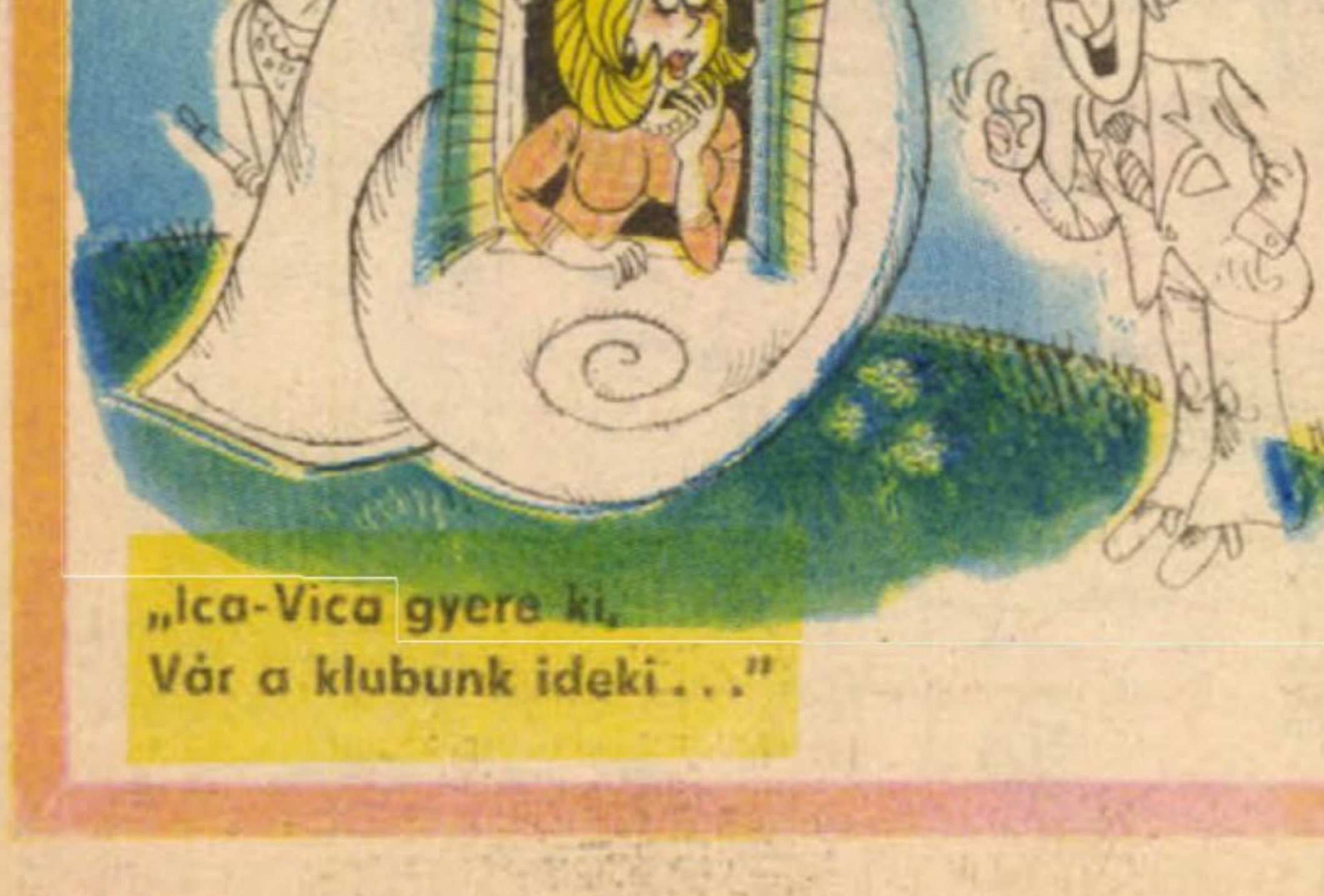

**„Ica-Vica gyere ki,
Vár a klubunk ideki...”**

Tavalyi ajánlatunk: „mamafogó” műsorokat kell tartani a klubban, hogy az anyukák megismerkedjenek az ottani élettel, s könnyebb szívvel engedjék oda leánykájukat.

Idei ajánlatunk: „mamafogó” műsorokat kell rendezni a klubban, hogy az anyukák... satöbbi, satöbbi, satöbbi...

EMŐD

Végre valami eredményről is beszámolhatunk: tavalyi bíráló szavaink nyomán megoldódtak az emődi pinceklub fűtési gondjai.

Egyébként a tanács messzebbmenően is szeretne gondoskodni a fiatalokról. Ifjú értelmiségieket próbálnak a faluba csábítani: lakást ígérnek nekik, meg jó állásokat. Többek között azt is remélik tőlük, hogy színt, tartalmat visznek majd az ifjúsági szervezetek életébe.

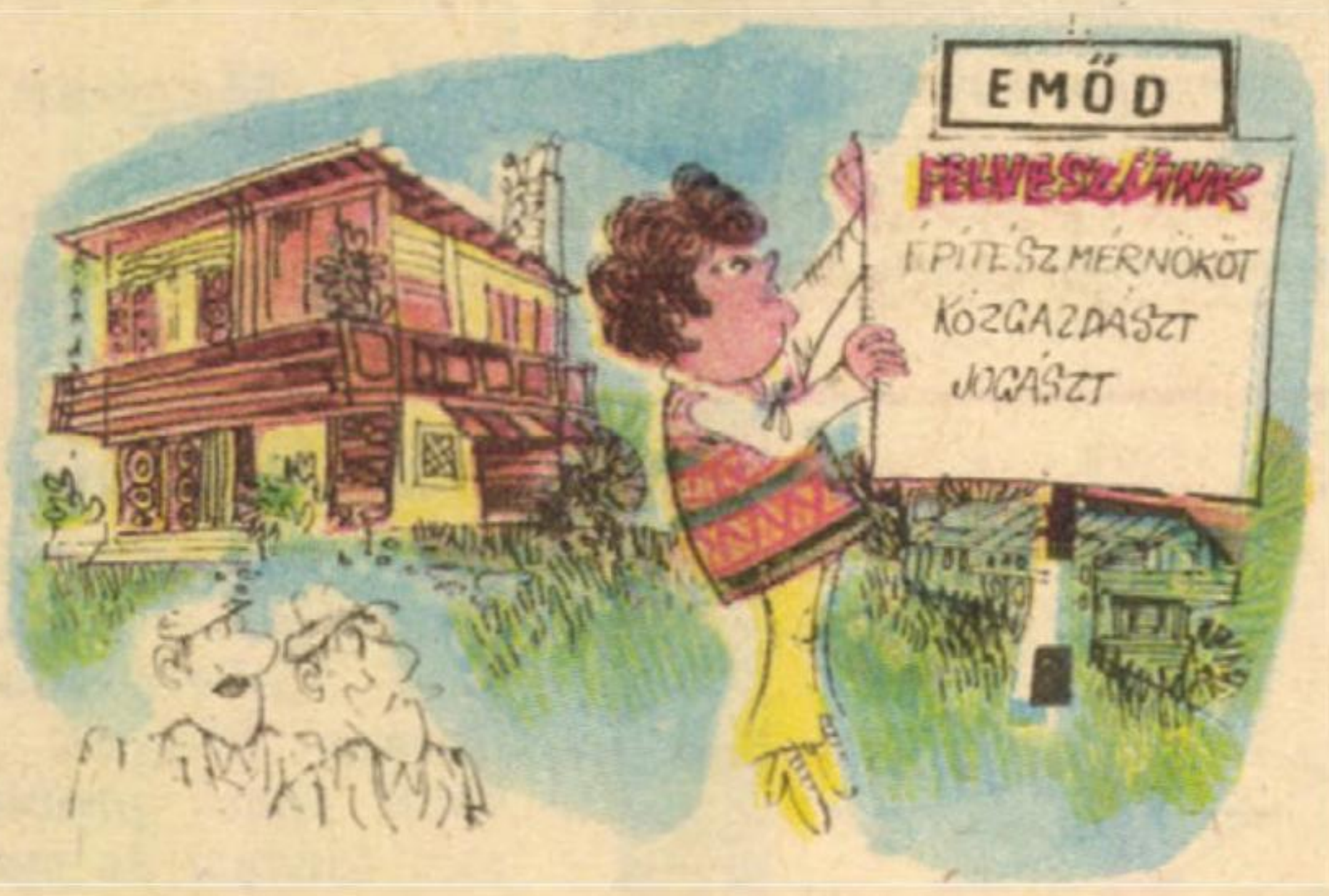

Talán a rajzon látható, képzeletbeli tábla alá azt is oda kellene írni: *Ajánlatokat „Ifjúságszerető” jeligére kérünk, az emődi tanácsra. Sürgős!*

BUKKÁBRÁNY

Aprócska falu, ahonnan sokan eljárnak a távoli edelényi bányába. A Bányász Szakszervezet gyakran rendez műsort a faluban. Az alábbi rajzon látható bányász a lámpással éppen közönséget keres az ingyenes műsorokhoz...

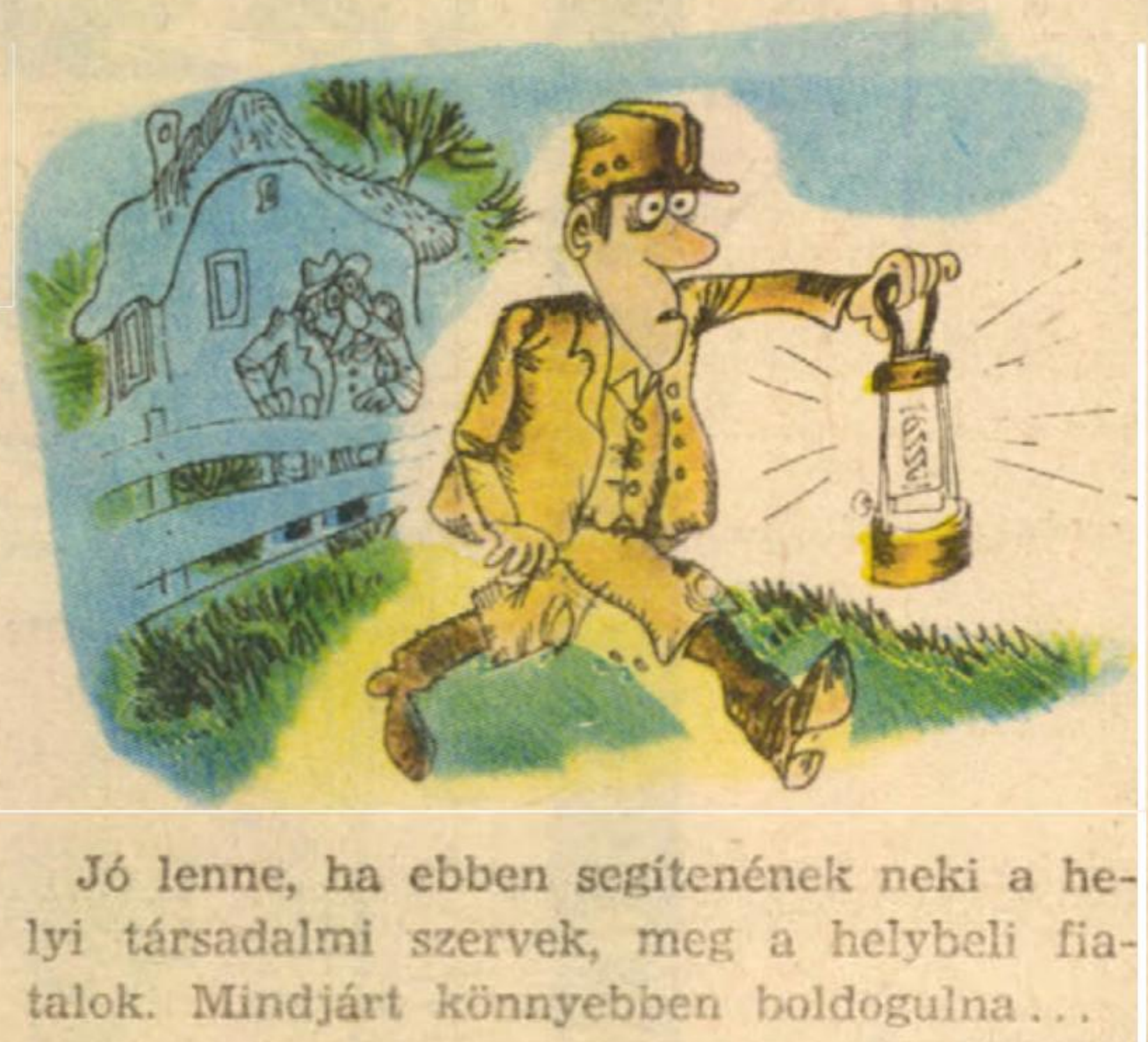

Jó lenne, ha ebben segítenének neki a helyi társadalmi szervek, meg a helybeli fiatalok. Mindjárt könnyebben boldogulna...

(Endrődi—Radványi)

Szilánkok

HAZUDOZÓ

Z., a nagy hazudozó, néha úgy tud igazat mondani, hogy a szeme sem rebben.

MAI IDŐK

A fiatalok a metró mozgólépcsőjén ismerkedtek meg. Mire leértek az állomásra, már nem volt közös témájuk. Útjaik elváltak.

ÍGY REÁLIS

Az idegenvezető a külföldi vendégnek megmutatta a kivilágított Halászbástyát és a kivilágítatlan külső Gázszag utcát.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Jó napot kívánok. Szabálysértési osztály? Bejelentést szeretnék tenni.

— Tessék. Miről van szó?

— Ezt már nem lehet bírni idegekkel. Éjjel háromkor a rádióján beatzenekarokat bömböltet. Tessék csak jegyzőkönyvbe venni.

— Írom. Mi van még?

— Iszik. Ha egyszer józan lenne, elé állnék és megmagyaráznám neki, hogy egyetlen ember nem teheti tönkre egy négyemeletes lakóház nyugalmát. De ez évente háromszázhatvanötször berúg. Kivétel az idei szökőév, amikor háromszázhatvanhatszor.

— Együttérzek önnel, asszonyom. Átok az ilyen lakó.

— Ez még mind semmi. Egész éjszaka dörömböl. Szögeket ver be, vagy a kalapáccsal ütögeti a falat. Kétségbeejtő!

— Együttérzek önnel. Sajnos, nem egyedülálló eset, hogy valakinek ilyen kellemetlen, garázda szomszédja van.

— Szomszéd? Azzal még valahogy elbánnék. De ő a férjem!

ILYEN IS VAN

**ELMARADT ESKÜVŐTÖKHÖZ SZÍVBŐL GRATULÁLUNK!
ÖRÖMSZÜLŐK**

SZERELEM

— Akkor lássam Gézát, amikor a hátam közepét!

És majd kificamodott a nyaka, amíg a hátát nézte a tükörben.

MUNKÁSFELVÉTEL

— És milyen a munkaruhájuk?

— Elöl mélyen dekoltált, svejfolt, földig érő, francia lamé anyagból készült. Nagyon jól mutat a gép mellett.

— Rendben van. Akkor belépek egy heti próbaidőre — mondta Irén.

Galambos Szilveszter

MEGJELENT
LUDAS MAGAZIN

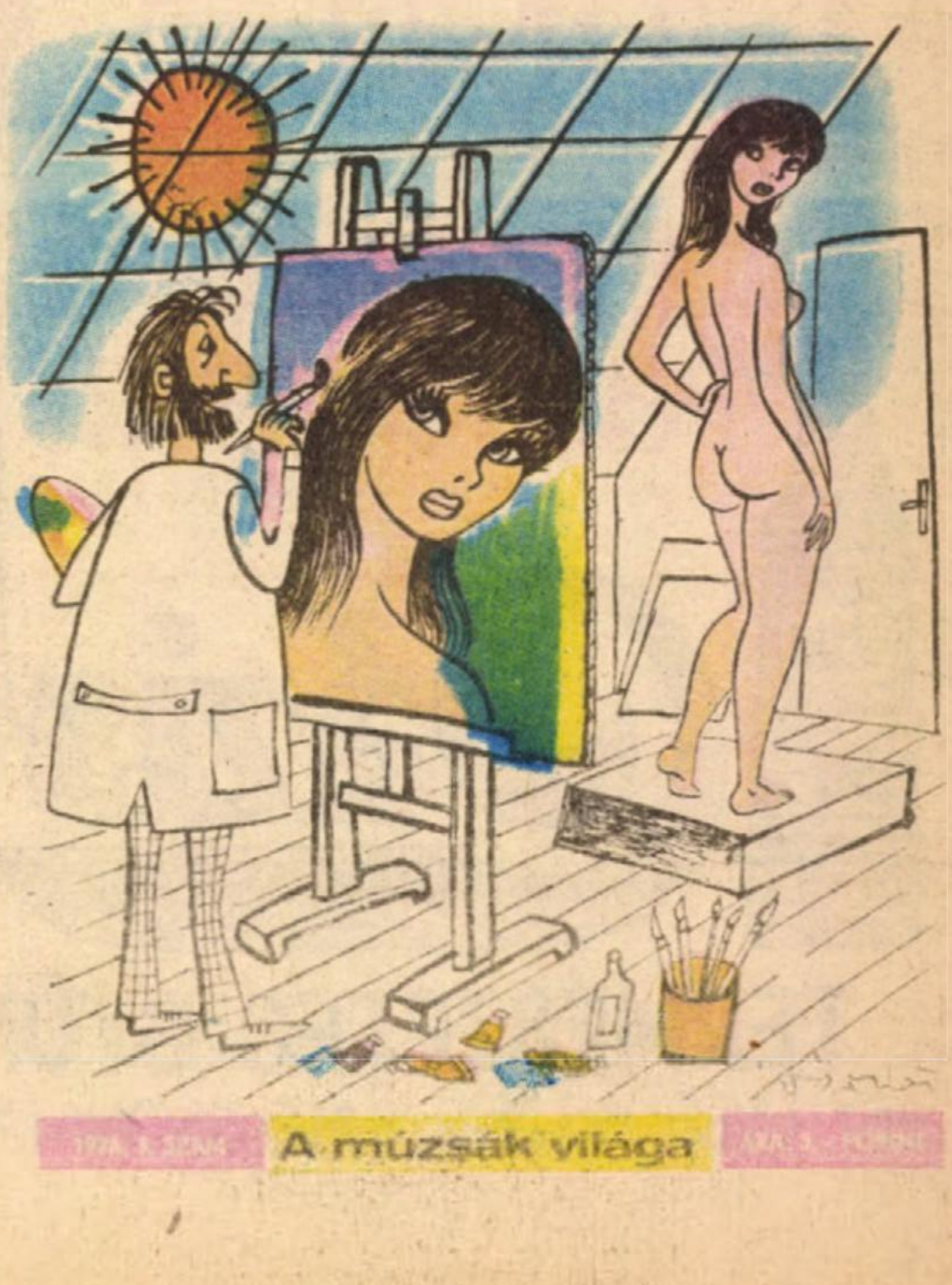

A múzsák világa

LUDAS MATYI azt üzeni...

„Újságolvasó” jeligére

Idézünk a leveléből: „Aki meggondolatlan intézkedésekkel, rossz munkaszervezéssel milliós károkat okoz a népgazdaságnak, annak miért nem írják meg a nevét az újságok? Valahogy így: A három milliós kárért a következő személy a felelős: Brahiminszki Adalbert. Lakik: Jászberényi út 132/b., első emelet kettő. Tessék kétszer csengetni!”

Észrevételével egyetértünk, de arra kérjük: ha máskor levelet ír, ne hallgassa el a nevét és írja meg a pontos címét is.

Szabó Kálmánné, Karcag

Ön a Nők Lapjára hivatkozva helyteleníti a Hanglemezgyártó Vállalat eljárását. Az történt ugyanis, hogy Kalmár Magda, a kitűnő énekesnő, a párizsi fesztiválon megnyerte a Francia Akadémia Arany Orfeusz díját. Az eredményhirdetésre mégsem ő utazott Párizsba, a díjat a hanglemezgyár munkatársa vette át helyette.

Mi ezt a gyár részéről a szociális gondoskodás szívet melengető megnyilvánulásának tartjuk. A munkatársnak is szüksége van sikerélményre. Persze van egy kis különbség aközött, hogy a kiváló művésznő vagy a hanglemezgyár tisztviselője veszi át a díjat. Ha a különbséget zongorázni tudnánk, akkor talán mi is nyernénk egy díjat a Francia Akadémiától és ez újabb alkalom lenne a hanglemezgyár munkatársának, hogy kiruccanhasson Párizsba.

Hegedűs Zsolt, Szombathely

Azt, sajnos, mi sem tudjuk megmondani, hogy a Nagy-Britannia és Izland közötti halászati vitában a tőkehalak melyik félnek szurkolnak.

Balogh Pál, Szeged

Figyelemmel kísértük a válogatott külhoni szereplését. Kuvaitról csak annyit, hogy elsősorban kőolaj termeléséről nevezetes, labdarúgása jelentéktelenebb. Olajtermelése meghaladja az évi százmillió tonnát, labdarúgó eredményeiket azonban nem jegyzik a nemzetközi piacon. Az 1:1-es eredményből azért levonhatunk egy tanulságot: fiatal labdarúgóink jól bírják a homokos talajt.

„Unom a témát” jeligére

Levélírónk azzal a kifejezési restséggel, szókészlethiánnyal foglalkozik, ami főképp fiatalok körében tapasztalható. Érvelését példákkal is alátámasztja. Mostanában túlságosan gyakran használjuk a „téma” szócskát. „Intézkedtem ebben a témában”... „Profilunkba tartozik ez a téma is”... Ilyeneket hall maga körül napestig. Kezébe a tollat végül is a döbbenet adta, hogy amikor fiatal kollégáját megkérdezte, hogy van, meggyógyult-e már a felesége, ezt a választ kapta: „Ami a Klárival kapcsolatos influenza-témát illeti, még ágyban van, sőt, nálunk gyerek-téma is lett az influenza-téma”...

Üzenjük a levélírónak: sajnos, a téma-témában nem segíthetünk.

Dr. Kiss Elemér, Mátészalka

Mi is olvastuk azt a javaslatot, hogy az autótulajdonos sportolóknak tiltsák meg a nyolcvan kilométeren felüli sebességet. Ön azt kérdi: ezt a tilalmat miért nem terjesztik ki a tudományos és művészeti élet kiválóságaira is? Nos, ennek két oka van: egy író fél lábbal is tud alkotni és csak a sportolók tudják megvenni maguknak a leggyorsabb gépkocsikat!

Loránt Miklós, Budapest

Levele tájékozatlanságot árul el. Nagyon téved, ha azt hiszi, hogy az Üdvhadseregből fejlődött ki a NATO.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A férj kissé rosszkedvűen érkezik haza. Felesége is viharosan fogadja:

— Mi van veled? Anyám panaszkodott, hogy goromba voltál hozzá a telefonban.

— Ne haragudj, drágám, [illegible] rossz volt [illegible] nál. Az [illegible] hogy le [illegible] a telefonnál!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ½ évre 22,50 Ft.
[illegible] a Zrínyi Nyomdában
[illegible] ofszetnyomással
76.2308/2-11 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató
INDEX: 25 564

CSALÁDI DRÁMA

A férj váratlanul hazatér. Amikor észreveszi, hogy az ágy alól egy férficipő kandikál ki, elővesz egy borotvát. — Mit akarsz csinálni? — kérdi rémülten a felesége. — Vízszintes 1 — függőleges 7 — feleli a férj. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 15-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Európai ország
15. Szovjet államférfi, a Legfelső Tanács Elnökségének elnöke is volt (1875—1946)
16. Apróra vágott hús, főleg levesben
17. Kettős áldás
18. Zenei műszó („az eredeti ütemben”)
21. Fémes elem
22. Női név
24. Azt fejezi ki, hogy valamit kíván
25. A szerelem istene
27. Öngyújtó tartozéka
28. I. M. T.
29. Ínyencfalat
32. Régies „cs” betű
33. Ukrán város a Tisza völgyében
35. Lángelme
36. Az állott szalonna
38. Terézvárosi Torna Kör
40. Összekotyvasztott étel
42. Munkadarab rögzítésére szolgál
44. Az álmából eszmélő ember jelzője
45. Az ón jele
46. Többször egymás után rálép
47. Hajdani híres újpesti futballhátvéd
48. Orosz szimbolista költő (1880—1921)
49. A 25 vízsz. vége
50. A bécsi császári udvar titkos tanácsa volt
52. Igekötő
53. Japán eredetű önvédelmi módszer
55. O. A. A.
56. ... Angeles
57. Weber operája
58. „Szerelem” — olaszul
60. Nagy orosz folyó
61. Barátság vagy jóindulat megnyilvánulása
64. Becézett Ildikó

FÜGGŐLEGES

1. A szamurájok öngyilkossági módja Japánban
2. Kiközösítés az egyházból
3. Világszerte ismert magyar énekes színésznő (Márta)
4. Jobboldali szocialista francia politikus, kormányelnök is volt (1872—1950)
5. A bizmut vegyjele
6. E. A.
8. Város Normandiában
9. I. L. R.
10. Becézett csirke — még kicsinyítve is
11. A „kinél?” kérdésre felel
12. Nagy angol költő
13. Német tojás
19. Nem jó benne lenni
20. Nagy város Szibériában
23. A rádió egyik műsor száma
26. Ős — sürgönyileg
30. Az anyag munkavégző képessége
31. István király felesége
34. Két cseh király neve volt
36. Egysejtű állat
37. Karddal mérkőzik
39. Megfontolt, szándékos
41. E. D.
42. Egy bizonyos mezőgazdasági munkát végez
43. Hírügynökség betűjele
44. A tréfa vége
46. Egyik üveggyárunk helységnévből származó jelzője
51. Diákétkező
54. Mindennek a lelke
56. Aki a munkahelyén nem dolgozik
58. Fontos fűszer névelővel
59. Nagyon édes
62. .. Alamein
63. Saját kezűleg

1 H	2 A	3 E	4 B	5 B	6 E	N	7 Á	8 C	9 [illegible]	10 P	11 Ő	12 B	13 E	N
14 A	N	G	L	I	A	■	15 K	A	L	I	N	Y	I	N
16 R	A	G	U	■	■	17 I	K	E	R	P	A	R	■	i
18 A	T	E	M	19 P	20 O	■	21 O	N	■	22 I	L	O	23 N	N
24 K	E	R	■	25 Á	M	26 O	R	■	■	27 K	A	N	Ó	C
28 I	M	T	■	29 C	S	E	M	30 E	31 G	E	■	■	32 T	S
33 R	A	H	34 O	■	35 Z	S	E	N	I	■	36 A	37 V	A	S
I	■	■	38 T	39 T	K	■	40 G	E	Z	41 E	M	I	C	E
■	42 S	43 A	T	U	■	44 É	B	R	E	D	Ő	■	45 S	N
46 T	A	P	O	D	■	47 F	O	G	L	■	48 B	L	O	K
49 O	R	■	50 K	A	51 M	A	R	I	L	L	A	■	52 K	I
53 K	A	54 R	A	T	E	■	55 O	A	A	■	■	56 L	O	S
57 O	B	E	R	O	N	■	T	■	■	58 A	59 M	O	R	E
60 D	O	N	■	61 S	Z	I	V	62 E	63 S	S	É	G	■	M
64 I	L	D	I	■	A	■	Á	L	K	O	Z	O	M	■

CSELES KÉRDÉSEK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Akkor mit akarsz a feleségemtől?”

[illegible] 100 forintot nyert:

[illegible] István 2401 Dunaújváros, [illegible]

[illegible] Károly 2428 Kisapostag, [illegible] 30.

[illegible] Andrásné 1213 Bp. XXI. Vi[illegible] 24.

A [illegible] nyereményeket postán küldjük el.

akkormitakarsza
hárpia aperitif
api n avul po e
soxotthal köpül
vladivosztok ze
én n lzu r les
rénti lstok mé
usgyi ak analog
es [illegible] ire
[illegible] a vm
mét [illegible] ot
ako [illegible] szélső
a [illegible] a ike l
[illegible] métely
[illegible]

ÜZEMI KONYHÁN

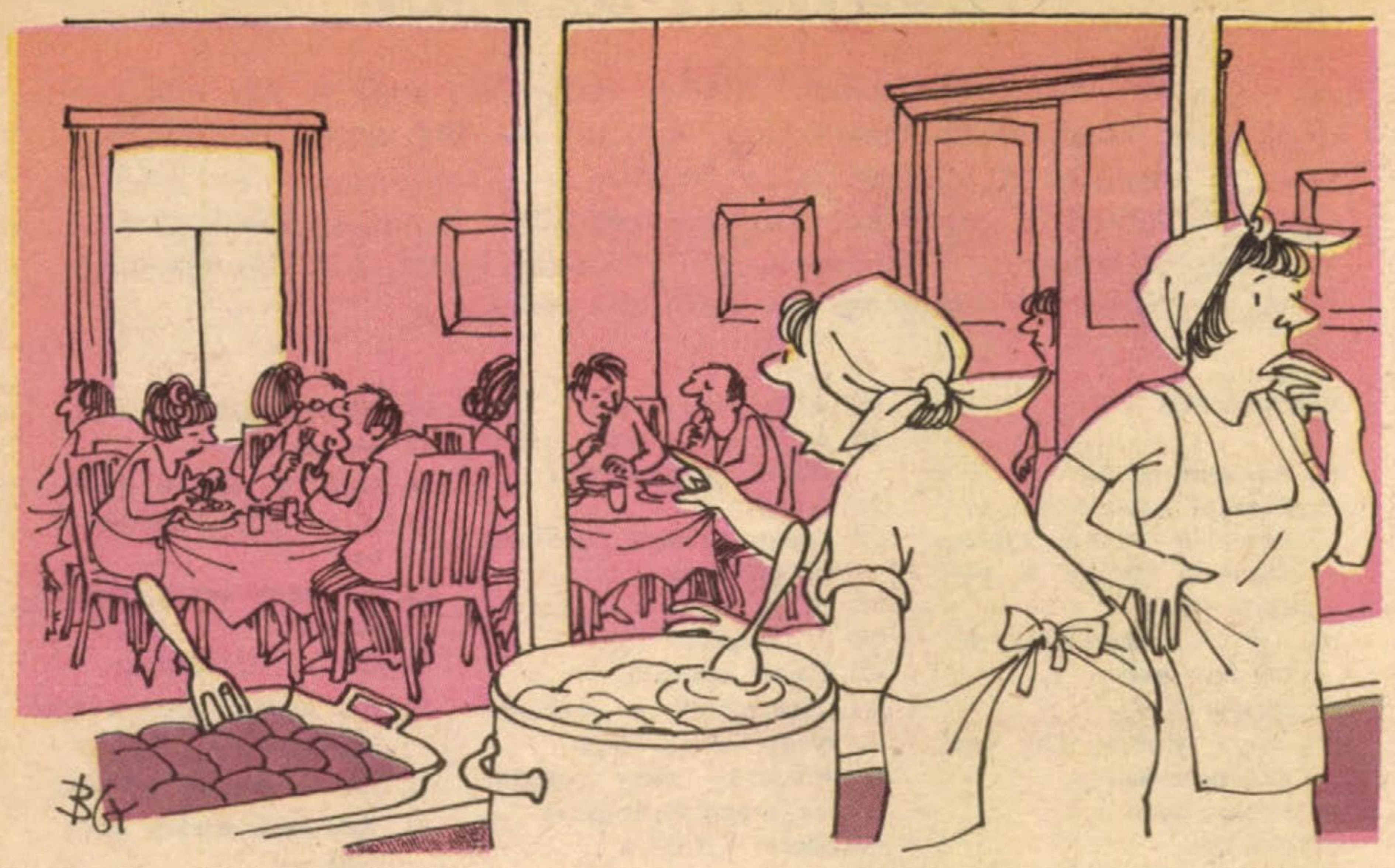

– Mit ehetnek otthon, ha még ez is ízlik nekik?

FORD ORROT KAPOTT PEKINGBEN

Tót Gyula rajza

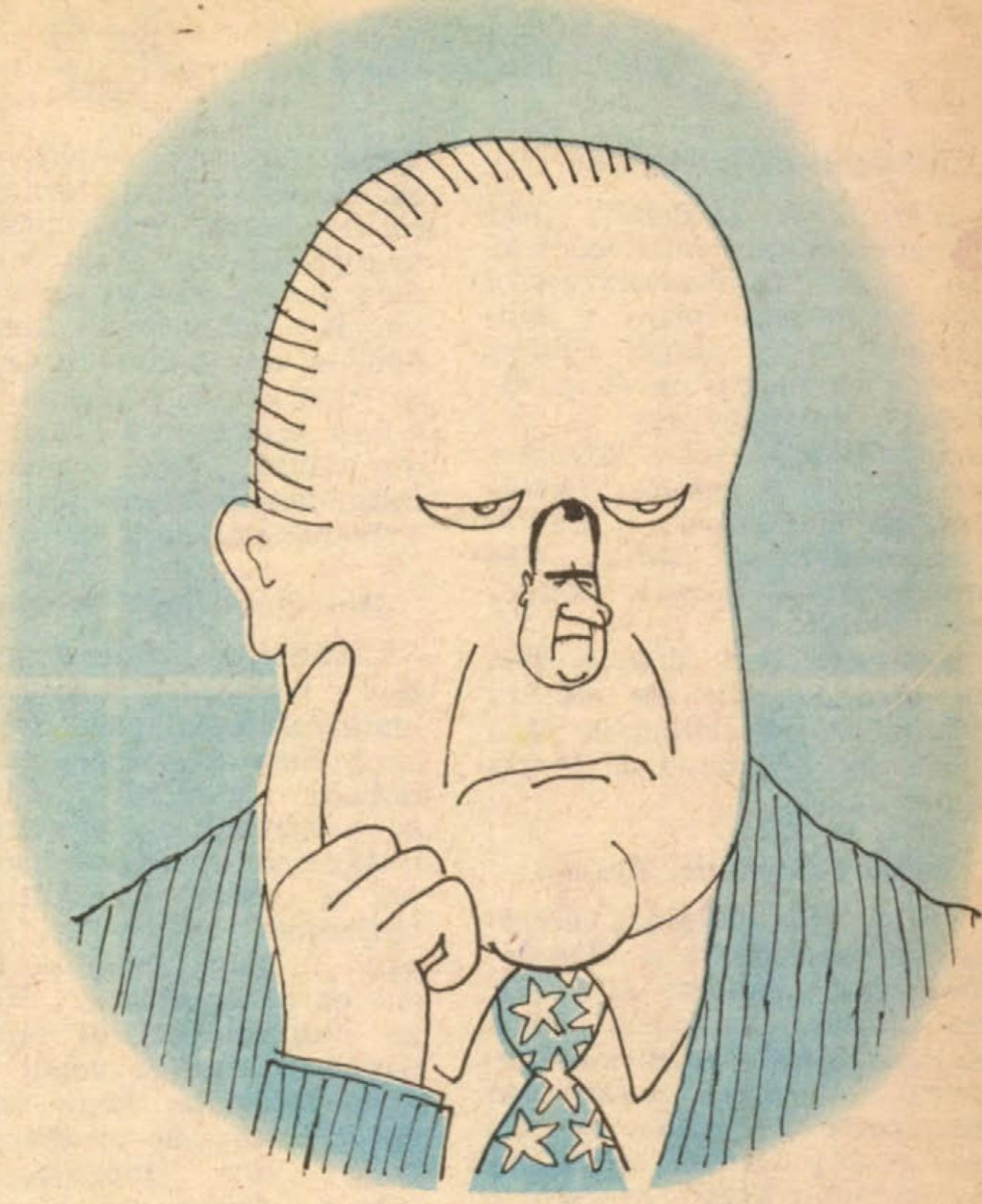

PÁSZTORÓRA

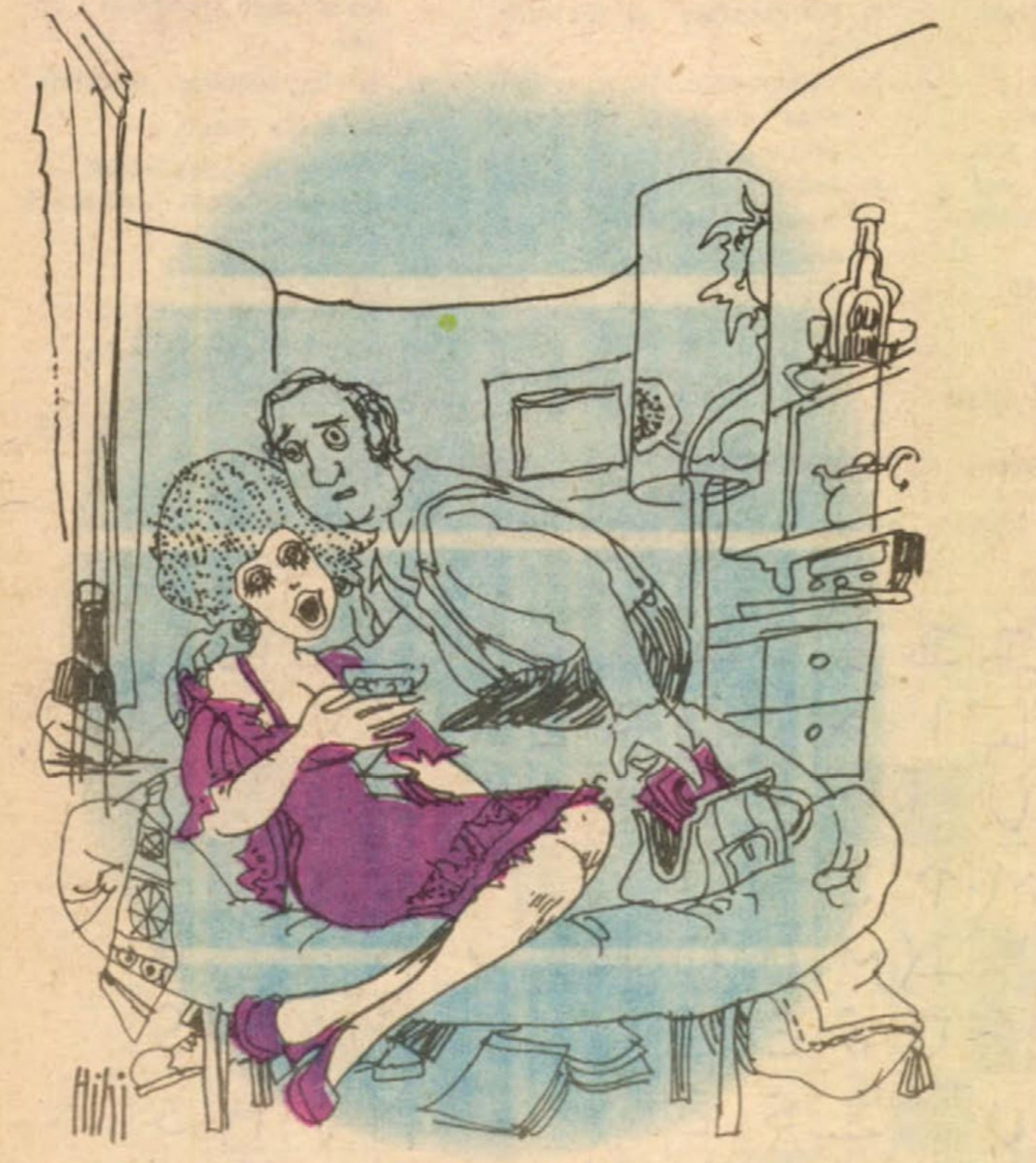

– Ezt a másodállást nem vehetik el tőlem . . .

GYANAKVO FERFI

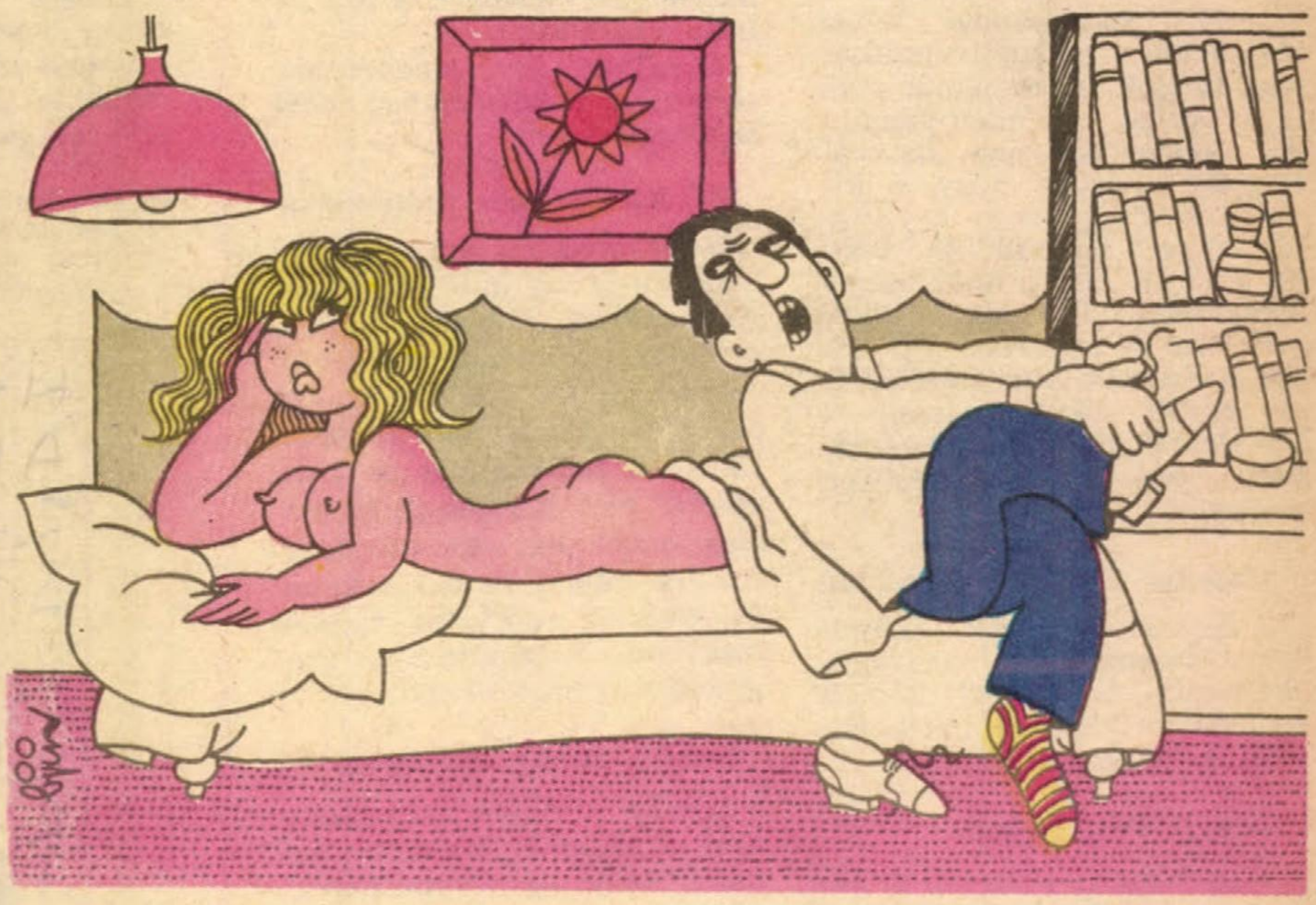

– Mondd, szivecském, miért érdeklődsz állandóan, hogy nős vagyok-e?

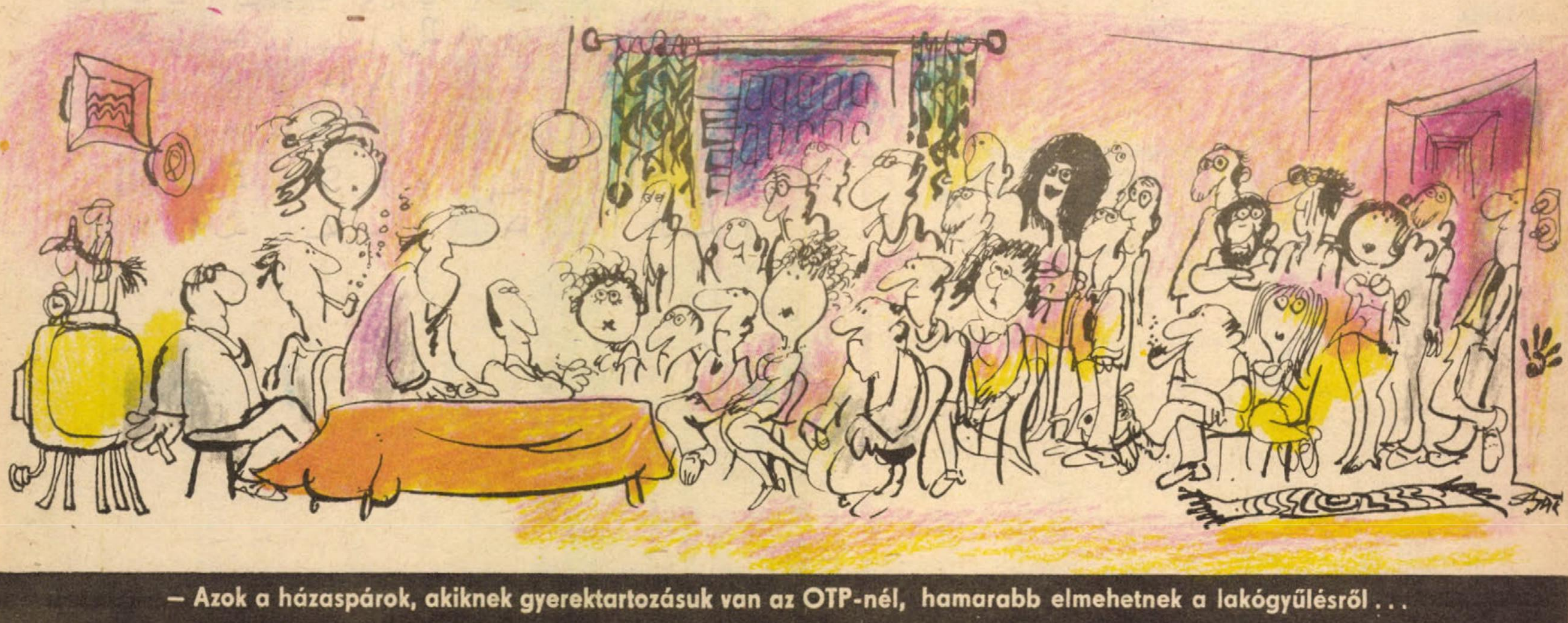

– Azok a házaspárok, akiknek gyerektartozásuk van az OTP-nél, hamarabb elmehetnek a lakógyűlésről . . .